

ASOMEDYA

KASIM / ARALIK 2010

ANKARA SANAYİ ODASI YAYIN ORGANI

Nurettin ÖZDEBİR:

“Kur Savaşları”

olarak adlandırılan rekabetçi devalüasyonlar tehdidi ortadan kalkmamıştır.

EYLÜL MECLİS : Sadullah ERGİN: Adalet Sisteminde Dönüşüm Süreci Devam Edecek

EKİM MECLİS : Mehmet Mehdi EKER: Türkiye Tarımsal Üretimde 11. Sıradan 8. Sıraya Çıktı

DOSYA : Türkiye’de Çalışan Yoksullar

ÇUHADAROĞLU

Alüminyum Sistemleri

İsmimiz Referansımızdır...

ÇUHADAROĞLU 56 yılın tecrübesiyle; Alüminyum Doğrama, Cephe Kaplama Sistemleri, Özel Sistem Serileri, Kompoze Cephe Kaplama Sistemleri, Otomatik Kapılar, Alüminyum Aksesuarları, Kapı Pompa ve Mekanizmaları, Alüminyum, Yangına ve Patlamaya Dayanıklı Güvenlik Ürünleri, Isı ve Ses Yalıtımı Kapı-Pencere Sistemleri, Alüminyum Korkuluk Sistemleri alanlarında hizmet vermektedir.

Merkez: Hürriyet Mah. Cemil Bengü Cad. No:41 34403 Kağıthane / İstanbul / Türkiye Tel: 0212 224 20 20 (pbx) Faks: 0212 224 20 40

Fabrika: Yakuplu Köyü Yolu 34900 Büyükçekmece / İstanbul / Türkiye Tel: 0212 875 35 80 (pbx) Faks: 0212 875 11 08

www.cuhadaroglu.com • metal@cuhadaroglu.com

...bir **ÇUHADAROĞLU** Holding kuruluşudur

ASOMEDYA

ANKARA SANAYİ ODASI
YAYIN ORGANI
KASIM / ARALIK 2010

ASO Adına İmtiyaz Sahibi
Yönetim Kurulu Başkanı
NURETTİN ÖZDEBİR

Yazı İşleri Müdürü
OKAN SAYKUN

Yayın Yönetmeni
NACİ CANPOLAT

ASOMEDYA Yönetim Yeri
Atatürk Bulvarı No:193
Kavaklıdere / ANKARA
Tel: 03 12 417 12 00
Faks: 03 12 417 52 05
Email: aso@aso.org.tr
www.aso.org.tr

Yapım

CAST GRAPHIC

Tokdemir Ajans

Prodüksiyon - Organizasyon - Yayıncılık
Ltd. Şti.

Turan Güneş Bulvarı 4. Cad. 90. Sok. 1/3
Yıldız - Çankaya/ANKARA
Tel: 03 12 440 87 07(Pbx)
Faks: 03 12 440 12 92
www.tokdemirajans.com

Baskı ve Cilt

TŞOF Trafik Matbaacılık San. Tic. A.Ş.
Organize San. Böl. Orhan Işık Cad. No: 3
Sincan- Ankara
Tel: 03 12 267 08 97 - 98
Faks: 03 12 267 06 93
plakamatbaa@tsoftrafik.com.tr

Reklam Rezervasyon
03 12 440 87 07

Yayın Türü

Yerel Süreli

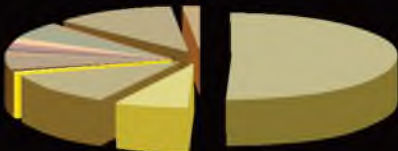
ANKARA SANAYİ ODASI
ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR.

Reklamların sorumluluğu reklam veren firmaya ait olup, Cast@Graphic Ajans hiçbir şekilde sorumlu tutulamaz. Dergide yayınlanan yazılar, yazarların düşüncelerini kapsamaktadır.

Basım Tarihi

10 Aralık 2010

Okuyucu Dağılımı

ASO Üyeleri	%50	Üniversiteler	%5	Basın	%6
Valilikler	%2	Demekler	%2	Bankalar	%1
Oda ve Borsalar	%12	Büyükelçilikler	%1	Devlet Protokolü	%1
Siyasi Partiler	%1	Belediyeler	%2	Bakanlıklar	%7

SUNUŞ

Ankara Sanayi Odası, Eylül ve Ekim ayı Oda Meclisi toplantılarında Adalet Bakanı Sadullah Ergin ve Tarım ve Köy İşleri Bakanı Mehdi Eker'i ağırladı.

Adalet Bakanı Ergin, Anayasa değişikliği, Yargı Reformu Strateji Belgesi ve adalet sistemindeki sorunları gidermek için yaptıkları çalışmalar hakkında bilgi vererek sanayicilerden gelen soruları yanıtladı. Bakanın yaptığı konuşmayı kısaltmadan yayınlıyoruz.

Tarım ve Köy İşleri Bakanı Eker de yaptığı konuşmada bakanlık olarak tarım ve hayvancılıkta yaşanan sorunları gidermek için yaptıkları çalışmalar hakkında bilgi verdi. Tarımsal destekleme modelinde yaptıkları değişiklik ve uyguladıkları politikalarla tarımda önemli bir verimlilik artışı sağladıklarını belirten Eker, et fiyatlarındaki artışın çok boyutlu ve karmaşık nedenleri hakkında da bilgi verdi. Bakanın yaptığı konuşmayı da kısaltmadan yayınlıyoruz.

Bu sayımızın Dosya bölümünde, Muğla Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Recep Kapar'ın "Türkiye'de çalışan yoksullar" başlıklı yazısına yer veriyoruz. Yoksul bir hane halkında yaşayan çalışanlara "çalışan yoksul" denildiğini belirten Kapar, çalışan yoksulluğunun azaltılması için öncelikle daha fazla hane üyesinin işgücüne katılması ve uygun iş alanlarının yaratılması gerektiğini söylüyor.

Bu sayımızın söyleşisini, eserleri dünyanın birçok müzesinde sergilenen ve birçok uluslararası ödül kazanmış çok yönlü bir sanatçı olan Jale Yılmazbaşar ile yaptık. İlham kaynağının Anadolu'nun uçsuz bucaksız kültür hazineleri olduğunu söyleyen Yılmazbaşar, "Kızlarımıza bir Türk kızının neler yapabileceğini göstererek onlara örnek olmakla ve eserlerimle övünüyorum" diyor.

Naci Canpolat
naci.canpolat@aso.org.tr

içindekiler

Eylül Meclis

Eylül Meclis Toplantısı Adalet Bakanı
Sadullah ERGİN'in Katılımıyla Gerçekleşti

6

Ekim Meclis

Ekim Meclis Toplantısı Tarım ve Köyşleri Bakanı
Mehmet Mehdi EKER'in Katılımıyla Gerçekleşti

30

Dosya

Türkiye'de Çalışan Yoksullar

Yrd. Doç. Dr. Recep KAPAR

52

Söyleşi

Jale YILMABAŞAR

88

Nurettin ÖZDEBİR

THE CHAIRMAN OF THE BOARD OF DIRECTORS OF ACI

editorial

De-industrialization

Worries that the global crisis shall lead to protectionism in economy policies as in the 1930's and to a trade war between states have not been dispelled fully. Industrial policy practices in developed countries as well as increasingly widespread exchange rate policies intensify these worries. Western companies, exasperated by the competition from the emerging markets led by China, recently started to request protective industrial policies from governments and the governments started to meet these requests. The US Department of Energy is spending billions of dollars to promote new green technologies. Japan, in order to provide support for a better competition abroad, has declared that it planned to found a new "Japan Inc." to deepen the relationship between the government and the world of business. In the month of June, the Japanese Ministry of Economy, Trade and Industry declared a special strategy against the increasingly aggressive industrial policies of U.S.A., U.K., China, France, Germany and South Korea. France is rescuing companies with public funds. The U.K. Government has established the Strategic Investment Fund with a budget of 1,2 billion dollar to transfer resources to special industries and companies when needed. This year, the European Commission shall declare its new industrial policy this year giving more priority manufacturing industry.

Protectionism is becoming widespread in currency exchange policies as well. The monetary expansion policy led by Fed resulted in the rapid depreciation of the U.S. dollar against all currencies. Despite all warnings China continues to maintain a depreciated Yuan. As a consequence of the rapidly appreciating Japanese Yen, the Japanese Central Bank is intervening unilaterally. Brazil, in order to refrain the flow of foreign capital, has raised the rate of financial transactions tax collected upfront from capital flows.

While this was being experienced worldwide, an alarming development is observed in the manufacturing industry in Turkey. Due to the increasing pressure from the appreciated TL on our industry, many industrialists have started to declare that while formerly 80 percent of their turnover consisted of their own production, now had 70 percent of it is from products imported from China. We call this process "**de-industrialization**". While everyone in the world take measures to prevent their currencies from being overvalued and to protect their domestic industry, we follow the appreciation of the TL with indifference and overlook the bleeding of our industry. If this process continues and necessary measures are not taken, just as cheap British products had led to the collapse of our industry in the Ottoman times, now the Chinese products shall cause the collapse of our industry.

Nurettin ÖZDEBİR

ASO YÖNETİM KURULU BAŞKANI

başyazı

Sanayisizleşme

Küresel krizin, 1930'larda olduğu gibi iktisat politikalarında korumacılığa ve ülkeler arasında bir ticaret savaşına yol açabileceği endişeleri henüz tam olarak giderilmiş değil. Gelişmiş ülkelerde giderek yaygınlaşan sınıai politika uygulamaları ve kur politikaları bu endişeleri güçlendiriyor.

Son zamanlarda, başta Çin olmak üzere yükselen piyasalardan kaynaklanan rekabette bunalan Batılı şirketler hükümetlerden korumacı sınıai politikalar talep etmeye ve hükümetler de bu taleplere karşılık vermeye başladılar. ABD Enerji Bakanlığı, yeni yeşil teknolojilerin geliştirilmesini teşvik etmek amacıyla milyarlarca dolar harcıyor. Japonya, yabancı rakiplerle daha iyi rekabet edebilmelerine destek olabilmek amacıyla hükümetin iş dünyası ile devlet arasındaki ilişkiyi derinleştirmek için yeni bir "Japonya A.Ş." kurmak istediğini açıkladı. Haziran ayında Japon Ekonomi, Ticaret ve Sanayi Bakanlığı; ABD, İngiltere, Çin, Fransa, Almanya ve Güney Kore'nin giderek saldırganlaşan sınıai politikalarına karşı bir strateji açıkladı. Fransa, kamu fonlarıyla şirket kurtarıyor. İngiliz hükümeti 2009'da özel endüstrilere ve firmalara gerektiğinde kaynak aktarmak amacıyla 1,2 milyar dolar bütçeli Stratejik Yatırım Fonu'nu kurdu. Avrupa Komisyonu, imalat sanayiine daha fazla öncelik tanıyan yeni sınıai politikasını bu yıl açıklayacak.

Kur politikalarında da korumacılık yaygınlaşıyor. FED'in parasal genişleme politikası doların tüm para birimleri karşısında değerinin hızla düşmesine yol açtı. Tüm uyarılara rağmen Çin, yuanın değerini düşük tutmaya devam ediyor. Yenin hızla değer kazanması sonucunda Japon Merkez Bankası yine tek taraflı olarak müdahale etmekte. Brezilya, yabancı sermaye girişlerini frenlemek için sermaye girişlerinde peşinen alınan mali işlem vergi oranını yükseltti.

Tüm dünyada bu gelişmeler yaşanırken Türkiye'de imalat sanayiinde endişe verici bir gelişme yaşanıyor. TL'deki değerlenmenin sanayimiz üzerinde giderek artan baskısı nedeniyle birçok sanayici, önceleri cirosunun yüzde 80'ini kendi üretimi oluştururken şimdi ise yüzde 70'ini Çin'den ithal ettiği ürünlerin oluşturduğunu ifade etmeye başladı. Biz bu süreçte "sanayisizleşme" diyoruz. Dünyada herkes, parasının değer kazanmasını engellemek ve yerli sanayisini korumak için tedbirler alırken biz TL'deki değerlenmeyi kayıtsızlıkla izliyor, sanayimizin kan kaybına göz yumuyoruz. Bu süreç devam eder ve gerekli tedbirler alınmazsa, nasıl Osmanlı İmparatorluğu döneminde ucuz İngiliz malları sanayimizi çökertmişse şimdi de ucuz Çin malları sanayimizi çökertecektir.

ASOMECCLİS

**Ankara Sanayi Odası
Meclis Toplantısı**

29 Eylül 2010

Gelişmiş ülkelerdeki belirsizlikler önümüzdeki dönemde küresel şoklara karşı hazırlıklı olmamızı gerektirmektedir

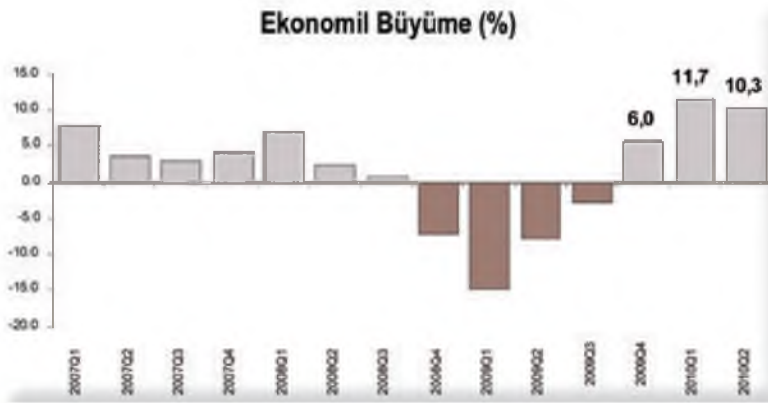
NURETTİN ÖZDEBİR
ASO YÖNETİM KURULU BAŞKANI

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, Değerli Meclis üyeleri, basınımızın seçkin temsilcileri; hepinizi şahsım ve Ankara Sanayi Odası Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

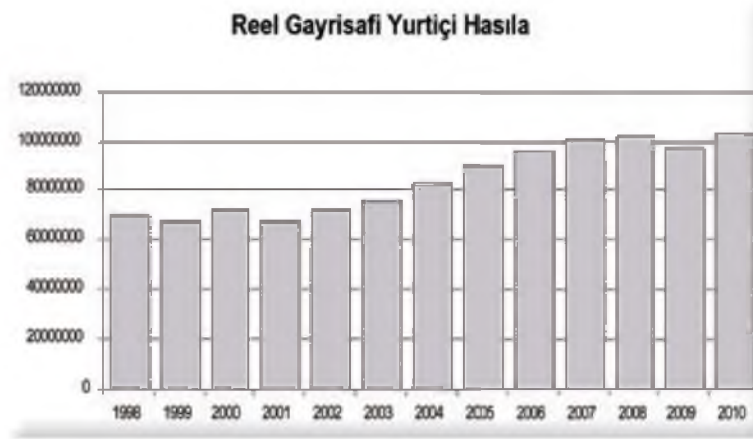
Sayın Bakanım, davetimizi kabul ettiğiniz için size teşekkür

kür ediyor, Oda Meclisimize hoş geldiniz diyorum.

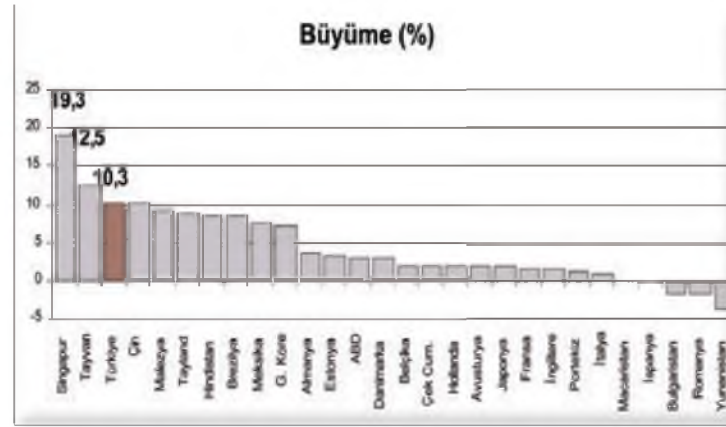
Değerli Meclis üyeleri, yılın ikinci çeyreğindeki ekonomik büyüme, beklentileri de aşarak yüzde 10,3 oldu.

Cari işlemler açığının sıcak parayla karşılanması, cari işlemler açığının finansman kalitesinin bozulmakta olduğunu göstermektedir. Ancak ben bu durumun kısa süreli olacağını, doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının da bir süre sonra artacağını umuyorum.

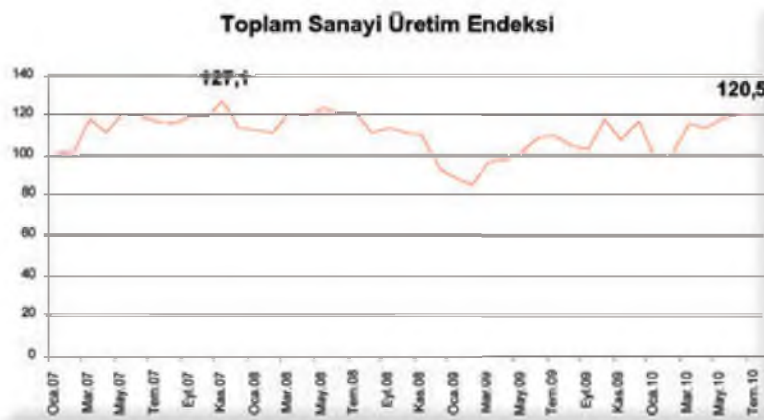

Mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış Gayrisafi Yurtiçi Hasıla değeri de bir önceki döneme göre yüzde 3,7 arttı.

Böylelikle Türkiye, Singapur ve Tayvan'ın arkasından Çin'le birlikte en yüksek hızla büyüyen ülke oldu. Eğer yılın üçüncü çeyreğinde yüzde 7 büyür ve yılın son çeyreğinde hiç büyümese bile yıllık büyüme yüzde 7 olacaktır. Büyüme

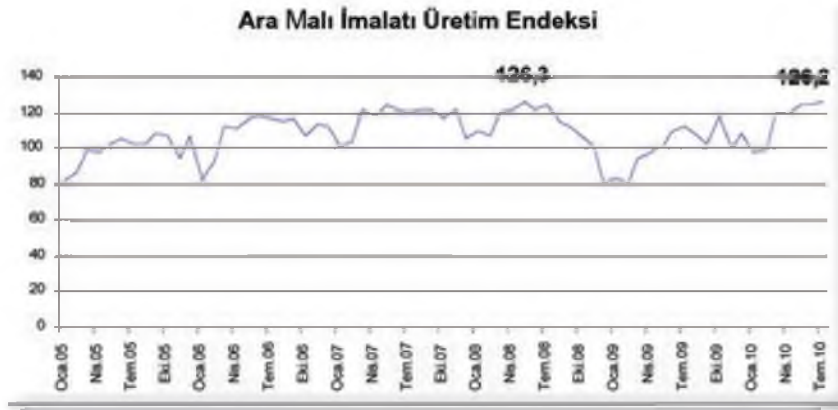
eğer yüzde 7 olursa, reel olarak ekonomi 2008 yılının da üzerine çıkmış olacaktır. Ben şahsen büyümenin bunu da aşacağını tahmin ediyorum, yüzde 8'lere ulaşacağını söylüyorum.

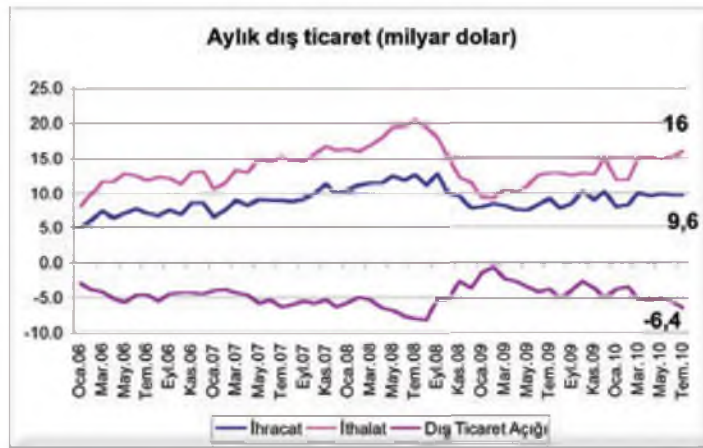
İşsizlikte daha fazla düşüş için başta kıdem tazminatı olmak üzere, her zaman sözünü ettiğimiz yapısal sorunların üzerine gitmek, iş gücü piyasasına esneklik getirmek ve iş gücünün niteliğini yükseltmek zorundayız.

Sanayi üretimi de kriz öncesi seviyelerine geri dönmüştür. Temmuz ayında sanayi üretimi bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 8,6 artmıştır. Alt sektörlerden madencilikte üretim yüzde 3 azalırken, imalat sanayinde yüzde 9 ve elektrik, gaz, buhar üretim ve dağıtımda yüzde 10

artmıştır. Takvim etkisinden arındırılmış endeks 2010 yılı Temmuz ayında, bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 8,9, mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış sanayi üretim endeksi ise bir önceki aya göre binde 3 artış göstermiştir.

Ara mali imalatı endeksi, Mayıs 2008 değerini yakalamıştır. İmalat sanayi endeksi, Ağustos 2008 değerine çok yaklaşmıştır.

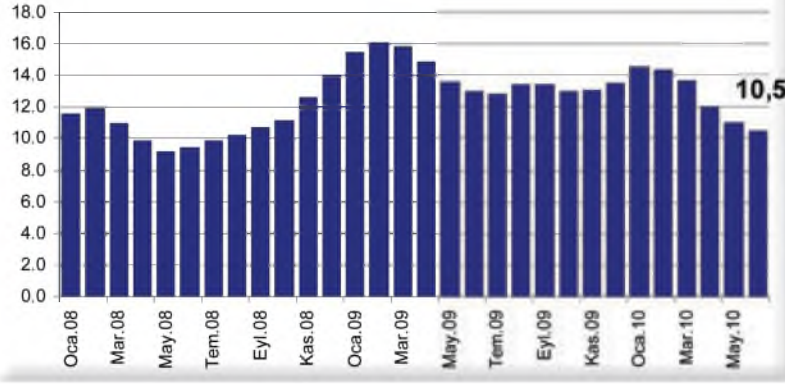
Küresel ekonomideki olumsuzluklara rağmen dış ticaret göstergeleri de düzelmeye devam ediyor. Temmuz ayında 2009 yılının aynı ayına göre ihracat yüzde 6 artarak 9,6 milyar dolar, ithalat yüzde 25 artarak 16 milyar, dış ticaret açığı da yüzde 69 artarak 3,8 milyardan 6,4 milyar dolara ulaşmıştır. 2009 Temmuz ayında yüzde 71 olan

ihracatın ithalatı karşılama oranı, 2010 Temmuz ayında yüzde 60'a gerilemiştir. Temmuz ayı itibariyle 12 aylık ihracatımız 110 milyar dolara, 12 aylık ithalatımız 165 milyar dolara ulaştı. Dış ticaret açığındaki artışla birlikte, cari işlemler açığımız da hızla artmaktadır. Ocak-temmuz döneminde cari açık 24 milyar doları aşmıştır. Bu tutar, yıl

Ekonomik veriler Türkiye için krizin bittiğini göstermektedir. Ancak gelişmiş ülkeler için aynı şeyi söyleyemiyoruz. Amerika Birleşik Devletleri'nde ekonomi yavaşlamakta, Avrupa Birliği'ndeki borç sorunu devam etmektedir.

sonuna kadar 40 milyar dolara ulaşacak, hatta aşacaktır. Küresel likidite bolluğu içinde bu açığın finansmanında bir sorun görünmemektedir. Ancak cari işlemler açığının sıcak parayla karşılanması, cari işlemler açığının finansman kalitesinin bozulmakta olduğunu göstermektedir. Ben bu durumun da kısa süreli olacağını, doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının da bir süre sonra artacağını umuyorum.

İşsizlik Oranı (%)

İşsizlikteki düşüş de devam etmektedir. 2010 yılı Haziran döneminde Türkiye genelinde işsiz sayısı, geçen yılın aynı dönemine göre 518 bin kişi azalarak 2 milyon 751 bin kişiye düşmüştür. İşsizlik oranı ise, 2,5 puanlık azalışla yüzde 10,5 olmuştur. Mevsim etkilerinden arındırılmış işsizlik oranı ise, 0,2 puanlık azalışla yüzde 11,7 olmuştur. Bu oranlar yüksek olmakla birlikte, işsizlikte de kriz öncesi oranlara geri döndüğümüzü göstermektedir. İşsizlikte daha fazla düşüş için ise başta kıdem tazminatı olmak üzere, her zaman sözünü ettiğimiz yapısal sorunların üzerine

gitmek, işgücü piyasasına esneklik getirmek ve işgücünün niteliğini yükseltmek zorundayız.

Ekonomik veriler Türkiye için krizin bittiğini göstermektedir. Merkez Bankası Başkanımız da geçenlerde bunu resmen açıkladı. Ancak gelişmiş ülkeler için aynı şeyi söyleyemiyoruz. Amerika Birleşik Devletleri'nde ekonomi yavaşlamakta, Avrupa Birliği'ndeki borç sorunu devam etmektedir. Gelişmiş ülkelerdeki belirsizlikler, önümüzdeki dönemde küresel şoklara karşı hazırlıklı olmamızı gerektirmektedir.

İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda yapılacak değişiklikle yürütmeyi durdurma talepli açılan davalarda mutlak surette teminat alınması hükmü getirilmeli, istisna hali kaldırılmalıdır. Böylelikle davacının dava açma hakkı da davalının yatırım yapma hakkı da korunmuş olur.

Yargı organlarının davalara daha objektif ve hakkaniyete uygun bir biçimde önyargısız bakmalarını, adaleti temsil eden heykeldeki kadın gibi gözleri bağlı karar almalarını bekliyoruz.

Sayın Bakanım, aramızda olmanızı fırsat bilerek, size yaşadığımız bazı sorunları anlatmak istiyorum. Maden işletmeleri ve sanayi kuruluşlarını işletmeye alabilmek için çok sayıda bakanlıktan, valilikten, belediyeden, başta ÇED olmak üzere birçok izin almamız gerekmektedir. Uzun zamana, yoğun emeğe ve önemli maliyetlere yol açan izinler, sektör karşıtları tarafından maliyetsiz olarak ve sadece bir dilekçeyle dava konusu yapılabilmektedir. Bu durum, yatırımcıların işini bir kenara bırakıp yıllarca davalarla uğraşmasına sebep olmaktadır. İdari Yargılama Usulü Kanunu'ndaki istisnai hüküm, genel hükümmüş gibi uygulanmakta ve yürütmeyi durdurma talepli açılan davalarda davacıdan hiçbir zaman teminat alınmamaktadır. Bu durum, yatırım ortamını olumsuz etkilemekte, yeni yatırımların ve yabancı sermayenin önünü tıkamaktadır. Bu sorunun çözümü için dava açma yetkisi, harç ve teminatları konusunda yeni bir düzenleme yapılması gerekir. Bu kapsamda doğrudan zarar ziyan ilişkisi olmayan kişi ve kurumların açacakları davalarda farklı bir dava harcı uygulanmalı, ayrıca davalının maruz kaldığı maddi ve manevi kayıpları karşılayacak kadar teminat istenmelidir. İdari Yargılama Usulü

Kanunu'nda yapılacak değişikliklerle yürütmeyi durdurma talepli açılan davalarda mutlak surette teminat alınması hükmü getirilmeli, istisna hali kaldırılmalıdır. Böylelikle davacının dava açma hakkı da davalının yatırım yapma hakkı da korunmuş olur.

Sayın Bakanım, sanayiciler, özellikle madenciler tarafından alınmış tüm idari izinler dava konusu edilmekte ve idari yargı organlarınca bu izinler bilirkişi görüşleri doğrultusunda karar verilerek iptal edilebilmektedir. İdari mahkemeler, bilirkişi raporlarına dayanarak karar vermektedir. Uygulamada ise, kimin hangi konuda gerçekten uzman olduğuna ilişkin bir kriter bulunmamaktadır. Bu nedenle seçilen bazı kişiler konu hakkında yeterli bilgi ve tecrübeye sahip olmadıkları halde bilirkişilik yapabilmektedirler. Bu nedenle ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Bu sorunun çözümü için öncelikle madencilik konusunda ihtisas mahkemelerinin oluşturulmasının ve kimlerin hangi konularda bilirkişilik yapabileceğine dair bir düzenlemenin yapılması gerekmektedir. Biz, Odalar olarak her dönem çeşitli alanlarda bilirkişi seçiyor ve bu bilirkişi listelerini adliyeye gönderiyoruz.

İş hayatını düzenleyen, çağın gereklerine uygun, yeni Türk Ticaret Kanunu çıkarılması ve çağın gereklerine uygun düzenlemelerin yapılmasıyla adalet sistemimizdeki yükün daha hafifleyeceğini umuyoruz.

Ancak bizden hiç bilirkişi çağrılmıyor, sadece profesyonel bilirkişiler kullanılıyor. Dolayısıyla, bilirkişilik uygulamasından sadece madencilik olarak değil, tüm iş dünyası olarak çok şikayetçiyiz.

Sayın Bakanım, özellikle istimlak davalarında organize sanayi bölgeleri olarak kamu yararı kararı alıp arazi istimlak yapıyoruz. Bu bilirkişilik müessesinden son derece mağdur oluyoruz. Biz idare olduğumuz için kanunlara saygılı olmak ve uymak mecburiyetindeyiz. Ama karşı tarafların daha başka esneklikleri var. Bu, inanıyorum ki kamunun da ortak sorunu olsa gerek. Bu nedenle bilirkişilerin niteliklerinin belirlenmesinde ve hangi esaslara göre seçilmesi gerektiği hususunda sektörün ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin görüşlerinin de alınmasının çok yararlı olacağını düşünüyoruz.

İşverenlerin, özellikle çok sayıda işçi çalıştıran sanayicilerin rahatsız oldukları bir husus, çalışanlar ile işveren arasında bir anlaşmazlık çıktığında, yargı organları ve bürokratlar tarafından her zaman çalışanın mağdur olduğu, işverenin

ise her zaman hak yiyen ve zulmeden tarafmış gibi değerlendirilmesidir. Bu nedenle sanayicilerimiz, işyerine zarar veren, verimsiz çalışan veya iş huzurunu bozan bir işçinin iş hakkını feshedememektedir. Biz bu konulara yargı organlarının daha objektif ve hakkaniyete uygun bir biçimde önyargısız bakmalarını, adaleti temsil eden heykeldeki kadın gibi gözleri bağlı karar almalarını bekliyoruz.

Mahkemelerimizin iş yükü hızla artmaktadır. 1999-2008 döneminde ülkemizdeki hâkim sayısı yüzde 10 artarken, mahkemelere gelen dava sayısı yüzde 34 artmış, böylelikle hâkim başına düşen dava sayısı yüzde 21 artmıştır. Bir hâkim, yılda yaklaşık bin davaya bakmaktadır. Bu altından kalkılabilir bir yük değildir. 2008 yılında mahkemelerdeki 6 milyonu aşkın davanın yüzde 38'i karara bağlanamayarak sonraki yıla devretmiştir. Davalar uzamakta, adaletin tecellisi gecikmektedir. Ombudsmanlık sistemiyle mahkemelerimizin üzerindeki yükün azalacağını umuyoruz. Bizler de Odalar olarak, hakemlik yapabilir ve ombudsmanlık sistemine katkı sağlayabiliriz. İş hayatını düzenleyen, çağın gereklerine uygun yeni Türk Ticaret Kanunu'nun çıkarılması

Anayasa değişikliği, referandumda halkın çoğunluğu tarafından kabul edilmiştir. Bu değişikliklerin gerektirdiği düzenlemeler, endişeleri de izale edecek bir biçimde bir an önce yapılmalıdır.

ve çağın gereklerine uygun düzenlemelerin yapılmasıyla adalet sistemimizdeki yükün hafifleyeceğini umuyoruz.

Sayın Bakanım, Bakanlığınızda yargı reformu çalışmalarının devam ettiğini ve biraz önce değindiğim sorunları çözmeyi hedeflediğinizi biliyoruz. Ancak "Yargı Reformu Stratejisi Eylem Planı"nda birçok çalışmanın tamamlanma zamanının belirtilmediği ve ucunun açık olduğu görülmektedir. Özellikle acil sorunların giderilmesi için bu çalışmaların takvimlendirilmesi yerinde olacaktır diye düşünüyoruz.

Anayasa değişikliği, referandumda halkın çoğunluğu tarafından kabul edilmiştir. Bu değişikliklerin gerektirdiği düzenlemeler, endişeleri de izale edecek bir biçimde bir an önce yapılmalıdır.

Değerli Meclis üyeleri, Ankara Sanayi Odası olarak düzenlediğimiz Ankara Sanayi Fuarı'nı 1 Ekim'de açıyoruz. Fuar 5 gün sürecek. Fuar'a öncelikle savunma sanayiine yönelik üretim yapan ve yapabilecek kabiliyeti olan yan sanayiciler katılıyor. Bu sanayicilerimiz, hem ana yüklenicilere hem de yurt dışı üreticilere ve alıcılara imkan ve kabiliyetlerini

gösterme imkanı bulacaklar. Türk Silahlı Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı ve Ankara Sanayi Odası işbirliğiyle gerçekleştirdiğimiz Türk Silahlı Kuvvetleri İkinci Malzeme Sergisi de aynı gün açılıyor ve 10 gün sürecek. Bu malzeme sergisinin düzenlenmesi Odamız tarafından önerilmiş ve ilk sergi Deniz Kuvvetleri tarafından Ostim'de düzenlenmişti. Serginin sonucu olarak, binden fazla parçanın yerli üretiminin gerçekleştirildiğini öğrendik. Bu başarıları nedeniyle sanayicilerimizi kutluyoruz. Şimdiki sergiye ise, Kara Kuvvetleri, Hava Kuvvetleri, Deniz Kuvvetleri Komutanlıkları, Jandarma Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Sağlık Kuvvetleri Komutanlığı katılmaktadır. Sergide 7345 adet malzeme sergilenecektir. Bu malzemelerin toplam alım tutarı 1 milyar dolarlık bir potansiyel taşımaktadır. Temennimiz bu potansiyelin tamamının Türk sanayince karşılanmasıdır. Sanayimizin bunu yapabilecek gücü vardır.

Sözlerime burada son verirken tüm sanayicileri, hem sergiyi hem de fuarı gezmeye davet ediyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

İhale şartnameleri titizlikle hazırlanmalı

ERCAN ATA

MADENİ EŞYA SANAYİ MECLİS ÜYESİ

Ben OMSİAD Başkanı ve Ankara Sanayi Odası Meclis üyesi olarak konuşuyorum. Konu Çağlayan ve Kartal Adliye Sarayı. Bunların mobilyaları ile ilgili ihale yapıldı.

Türkiye'de üretim yapan iki firmanın ürünleri, teknik şartnamede tarif edildi. Farkında olunmadan diye düşünüyorum. 9 firma ihaleye girebildi. Fakat dün Çağlayan Adliye Sarayının ihalesinin iptal olduğuyla ilgili sizin adınıza bir yazı aldım. Burada yanlış bir yönlendirme var diye düşünüyorum. Çünkü Türkiye'de sadece bu ürünleri yapan iki firma teknik şartnameyi alabiliyorsa, bu durum ihale aşamasında diğer firmalar açısından haksız rekabet oluşturmaktadır. Kalıpları, tasarımları, patentleri firmalara ait olan ürünleri bizlerin yapması taklitçiliklerdir. Bu daha sonra dava konusu olacaktır. Sizin gibi bir kurumda da bunun olması bence yapan firmayı da sizi de sıkıntıya sokacaktır.

Çözüm bulabilmek için bir kısım mobilyaların üretimini cezaevlerine verdiniz. Fakat bu cezaevleri de bunları üretim, kapasite ve teknoloji olarak yapamadıkları için bunları dışarıda yaptırmaktalar. Aslında birçok sorun çözülmüş gibi gözükse de bunlar ucuzca değil, daha pahalı, daha düşük kalitede üretilmekte. Sonuçta bu üretilen koltukların, mobilyaların, uzun soluklu olmayacağına inanıyorum. Bu işin doğru şekilde çözülmesini rica ediyoruz.

Teknik olarak, herhangi bir sıkıntı olursa, Sanayi Odası Mobilya Komitesi olarak yardımcı olmaya çalışırız. Bunun sizin için de sorun olduğunu biliyorum. Mesela üyelerimiz arıyorlar diyorlar ki, bu işi kimin yapacağı belli. Aslında açık bir ihale ama sonucun her iki taraf için de, hem üreticiler hem de sizin için doğru olarak sonuçlanmasını diliyorum.

Yürütmeyi durdurma kararları bizi mağdur ediyor

SÖZER ÖZEL

MADENCİLİK SANAYİ MECLİS ÜYESİ

Sayın Bakanım, yürütmenin durdurulmasıyla ilgili Kanun'un 27. maddesinde çok bariz birtakım noktalar var. Bir kere idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartının birlikte gerçekleşmesiyle ancak böyle bir karar verilebiliyor. Maalesef mahkemelerimiz buna bakmıyor. Niye bakmıyor? Bir kere hukuka aykırı olması lazım. Bir de, telafisi güç birtakım zararların olması lazım. Yürütmeyi durdurmayı veriyor, konuyu bilirkişiye soruyor, 8 ay, 10 ay geçiyor. Aynı mahkeme, kanuna aykırıdır diye verdiği bu yürütmeyi durdurma kararını kaldırıyor. Eğer kanuna aykırıysa, yürütmeyi durdurmayı niye kaldırıyorsunuz? Daha da ileriye gidiyoruz Sayın Bakanım; aynı mahkeme bu iddiayı reddedip bizim lehimize karar veriyor. Bizim başımızdan bu olay çok yakın bir geçmişte geçti. 10 milyon doların üzerindeki bir yatırımımız 8 ay durdu ve neticede yürütmenin durdurulması kaldırıldı. Bilahare mahkemeyi de kazandık, şimdi bu zararımızı telafi edeceğiz

hiçbir merci bulamıyoruz. Sayın Başkanımızın dediği gibi 5. madde de açıkça diyor ki; "Yürütmenin durdurulması kararı teminat karşılığında verilir". Burada bir noktalı virgül var. Ondan sonra diyor ki; "ancak durumun gerektiğine göre teminat aranmayabilir".

Sayın Bakanım, bugüne kadar Türkiye'de hiçbir yürütmeyi durdurma kararı teminat karşılığında alınmamıştır. Bir istisnai madde. Bakın "ancak" ile başlayan cümleyle, tüm yürütmeyi durdurma kararları teminatsız alınıyor. Neticede mağdur olan biziz, mağdur olan memleket. Onun için bu dalga dalga büyüyerek gidiyor. Madencilikte başladı, şu anda enerjide devam ediyor ve diğer yatırımlarda da devam ediyor. Onun için burada ya bu maddenin "ancak" ile başlayan cümlelerin kaldırılması veya bir açıklık getirilmesi lazım. Eğer bir istisnai durumsa, burada hangi hallerde öyle bir teminat aranmaması konusunun mutlaka kanuna eklenmesi lazım.

İki sendikanın bir işyerinde faaliyet göstermesi işveren aleyhinedir

HASAN ALTUN

ASO YÖNETİM KURULU ÜYESİ / ASANSÖR SANAYİ MECLİS ÜYESİ

Sayın Bakanım, hoşgeldiniz. Çok kısa bir açıklama yapacağım. Sayın Bakandan bir ricam olacak.

Sayın Bakanım yüzde 58'le kabul edilen Anayasa'nın bazı maddelerinin değişmesinde bir işyerinde iki sendika faaliyet gösterir diye yanlış biliyorsam bir madde var. İki sendikanın bir işyerinde faaliyet göstermesi muhakkak ki o işyerinde işve-

ren aleyhine bazı durumlar yansıtacaktır. Buna paralel olarak bildiğim kadarıyla Sendikalar Kanunu'nda da bu Anayasa maddesine paralel bir değişiklik olacak, bir düzenleme yapacaksınız. İşvereni de koruyacak, kollayacak, işyerinin düzeninin bozulmamasıyla ilgili bu yapacağınız yeni yönetmelikte bir düzenleme yapacak mısınız?

Bir ülkenin kalkınması için güven veren bir adalet sisteminin oluşması gerekiyor

SADULLAH ERGİN

ADALET BAKANI

Ankara Sanayi Odamızın değerli Meclis Başkanı ve üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bu çalışma döneminin sizlere de, ülkemize de hayırlar getirmesini temenni ediyorum.

Tabii Adalet Bakanlığıyla Ankara Sanayi Odası'nın ortak keşişme alanı nasıl temin edilir, nasıl irtibat kurulur diye sorulabilir. Ancak adalet öylesine önemli bir olgu ki, ilgili olmadığı bir alan yok. İnsanın doğumundan, hatta doğum öncesinden başlayan haklar söz konusu. Adalet, ölüm sonrasına kadar devam eden bir süreci düzenleyen, yaşam alanını düzenleyen, yaşamın olduğu her alanı düzenleyen bir olgu.

Bugün burada, yakın bir tarihte Anayasa değişikliği yapılmış bir ülkenin ve bu değişikliğin devamını getirmek için hazırlıkların had safhaya geldiği bir dönemde Ankara Sanayi Odası'nın Meclis toplantısında sizlerle beraberiz.

Evveleminde bu sürece ilişkin birtakım değerlendirmeleri sizlerle paylaşmak istiyorum. Zaman içerisinde bunlar çok sık konuşuldu, birtakım eleştiriler yapıldı. Belki bu süreçte

özeleştirilmesi gereken noktalar var mıdır, bunlara beraber bakma imkanımız olabilir. Bu sürece ilişkin tespitlerimize dair sorular, eleştiriler yöneltebilirsiniz. Bunlara da açık olduğumu ifade edeyim.

Öncelikle Türkiye'nin bulunduğu coğrafya, yarıştığı atmosfer, bunları göz önüne alırsak, gerçekten çok önemli bir coğrafyada, çok önemli bir ortamda faaliyet icra ediyoruz, ediyorsunuz. Sanayiciler, reel sektörün temsilcileri, işadamları olarak bunu en yakından hissedenler sizler olmalısınız. Öyle olduğunu düşünüyorum. Şu anda dünya üzerinde acımasız bir yarış, dünyadaki ekonomik faaliyetlerden daha çok pay alma yarışı var. Ülkeler bu yarış içerisinde kendi ülkesindeki müteşebbisin, yatırımcının, sanayicinin, uluslararası alanda daha çok pay alması için onların önünü açacak tedbirler almak durumundalar, alıyorlar, alanlar mesafe kat ediyor. Kendi müteşebbisini teşvik edenler ülkesinde daha yüksek düzeyde bir refah payı oluşmasına katkı sağlıyor. Tutucu davrananlar, tutuk kalanlar, bu yarışa ayak uyduramayanlar maalesef saf dışı kalıyor. Onun için şu anda Avrupa Birliği içerisinde, Avrupa Birliği'ne üye olmak isteyen yeni ülkeler, aday ülkeler arasında bir yarış

Ülkeler acımasızca devam eden bu yarış içerisinde kendi ülkesindeki müteşebbisin, yatırımcının, sanayicinin, uluslararası alanda daha çok pay alması için onların önünü açacak tedbirler almak durumundalar. Tutucu davrananlar, tutuk kalanlar, bu yarışa ayak uyduramayanlar maalesef saf dışı kalıyor.

Türkiye'nin olması gereken noktaya gelmesi için, Türkiye'deki yatırımcının, iş dünyasının alması gereken payı alabilmesi için, bunun Türkiye'ye getireceği refahın bu ülke insanıyla buluşabilmesi için bizim siyaset kurumu olarak almamız gereken inisiyatifler var.

var. Türkiye de aday olmak isteyen ülkeler arasında. Bizimle beraber Ukrayna ve yeni üye olmak isteyen Hırvatistan ve benzeri ülkeler de söz konusu.

2007 seçimlerine girerken iktidar partisi olan AK Parti, kamuoyuna bir taahhütte bulundu. Dedi ki, "Halk bize bir yetki verir ise, biz 82 Anayasasını, darbe Anayasasını komple değiştirecek bir tasarrufta bulanacağız. Ey vatan-
daş, bu şartlarla bana yetki veriyorsan ver". Nitekim o seçimde yüzde 47 destek alarak tek başına iktidar oldu. Hemen akabinde bir bilim heyetine hazırlatmış olduğumuz Anayasa taslağını kamuoyuyla paylaşacağımızı ve bir takvim öngördüğümüzü ifade ettik. Bu çalışma yapıldı. Önce sivil toplumla, siyasi partilerimizle, kamuoyuyla, yargı camiasıyla paylaşılacağını, gelen eleştiriler doğrultusunda paketin olgunlaştırılıp Parlamente'ye sevk edileceğini ilan etmiştik. Ancak o dönemde muhalefet partilerimiz şöyle bir eleştiri getirdiler: Bir anayasa, bir siyasi partinin mutfağında hazırlanmamalı. Parlamente'de ortak zeminlerde uzlaşma çerçevesinde hazırlanması, bir mutabakat metni olması gereken anayasalar için daha doğrudur diye bir eleştiri getirildi. Bu arada malumunuz bir kapatma davası açıldı, o detaya girmeyeceğim. Tarih onu değerlendirecektir, o kapatma davası ne için açıldı? Bütün bunların arka planını, gerekçelerini elbette ki siyasi tarihçiler zaman içerisinde değerlendirecektir. Muhalefet partilerimizin bu eleştirisini de değerlendirerek 4 Eylül 2008 tarihinde, tarih veriyorum ve altını çiziyorum; önceki Meclis Başkanımız Sayın Köksal Toptan, Mecliste grubu bulunan siyasi parti grup başkanlarına birer mektup yazdı. Mektubunda şunu söylüyordu Sayın Köksal Toptan: "Türkiye, önemli reformları yapmak zorunda, bu reformları yapabilmek için Parlamente çatısı altında uzlaşma komisyonları oluşturalım ve bu uzlaşma komisyonlarının oluşturacağı metinler, tasarı olarak Parlamente'ye gelsin." Sayın Toptan 4 konuda komisyon kurulmasını önerdi. Bunlardan bir tanesi; Anayasa değişikliğini hazırlayacak komisyon. Bir ikincisi; Meclis iç tüzüğünü hazırlayacak komisyon. Bir üçüncü komisyon; Avrupa Birliği uyum yasalarını hazırlayacak komisyon. Dördüncüsü ise önemli yasalar dediğimiz, Siyasi Partiler Yasası, Seçim Yasası, Siyasi Etik Yasası, bütün bunları düzenleyecek, ha-

zırlayacak bir komisyon. Bu komisyonun oluşma şartlarını da o mektubunda Sayın Toptan ifade etmişti. Neydi o? Parlamente'de AK Parti'nin 336 milletvekili var ama komisyonda iki üye temsil edilsin. CHP'nin 100 civarında milletvekili var iki üye versin, MHP'nin 70 milletvekili var iki üye versin, o günkü ismiyle Demokratik Toplum Partisi DTP'nin 20 üyesi var iki üye versin. Dolayısıyla iktidar partisi iki üyeyle, muhalefet partileri altı üyeyle temsil edilecek bir komisyon. Her üyenin oyu eşit ve bütün üyeler ittifak etmedikçe, o komisyondan çıkan hiçbir şey Genel Kurula gelmeyecek. Düşünebiliyor musunuz? Bu kadar özverili, bu kadar uzlaşma arayan bir teklif yapıldı. Dört konuda komisyona üye verilmesi talep edildi siyasi partilerden. Üç siyasi parti bu talebe olumlu cevap verdi. AK Parti, Milliyetçi Hareket Partisi ve o günkü adıyla Demokratik Toplum Partisi. Ana Muhalefet Partimiz, maalesef bırakınız üye vermeyi, Meclis Başkanı'nın bu davetine, bu çağırısına cevap dahi vermedi. Şöyle bir anlayış var: Ben AK Parti ile Anayasa yapmak üzere bir çalışmaya katılmam, oturmam. Çünkü AK Parti Anayasa Mahkemesinde "laiklik karşıtı eylemlerin odağı" olmaktan mahkum oldu gibi bir itiraz ortaya koydular. Nitekim bu tutum karşısında uzlaşma komisyonu kurma, uzlaşma ile bir anayasa yapma, uzlaşma ile uyum yasalarını çıkartma zeminini maalesef oluşturamadık. Ancak bir taraftan da biraz önce bahsettim, acımasız bir yarış var. Bu yarışta geriye düşmememiz gerekiyor. Bu yarışta Türkiye'nin olması gereken noktaya gelmesi için, Türkiye'deki yatırımcının, iş dünyasının alması gereken payı alabilmesi için, bunun Türkiye'ye getireceği refahın bu ülke insanıyla buluşabilmesi için bizim siyaset kurumu olarak almamız gereken inisiyatifler vardı, atmamız gereken adımlar vardı. Bunu yapabilirsek, bu ülkeyi bir adım öteye taşıyabileceğimizi düşündük, böyle inandık. Bir yandan Avrupa Birliği Türkiye'de reformların yavaşladığı yönünde eleştiriler yapıyor. İçeride de birçok aydın, yazar, düşünür, reel sektör temsilcisi, benzer eleştirileri bize yöneltmeye başlamıştı. Evet, bunları yapacağız, reform yapacağız, mümkünse uzlaşarak yapacağız. Ama uzlaşabilmek için önce konuşabilmek lazım, konuşabilmek için de bir araya gelebilmek lazım. Bütün bunları zorlamamıza, kovala-

mamıza rağmen arzu edilen bir noktaya maalesef gelemedik. Bunun üzerine Türkiye'nin 35 fasılda yürütmeye çalıştığı müzakerelerin önünü açmak, belli fasılları açabilmek, açılmış olan fasıllarda ilerleme kaydedip onları kapatabilmek adına acil yapmamız gereken işlere ilişkin bir paket hazırladık. Bu paketi hazırladıktan sonra malumunuz tüm siyasi partilerimizi yeniden dolaştık. Başta Ana Muhalefet Partimize gittik, arkasından diğer hem Meclis içi hem de Meclis dışı partilere gittik. Şunu ifade ettik: Bizim getirmiş olduğumuz bu taslak bir tasarı değil, bir kanun teklifi şeklinde Parlamento'ya sunacağımız bir metin de değil. Biz bir taslak getirdik. Bu taslağa yönelik eleştirilerinizi yapabilirsiniz, ilave katkılar getirebilirsiniz, yeni maddeler önerebilirsiniz, buna açığız dedik. Ancak takip ettiğiniz gibi bir siyasi partimiz "Biz bu dosyanın kapağını açmayacağız" dedi. Bir diğeri, gelip çaylarını içer, giderler gibi bir ifade kullandı. Diğer partilerimizin yapmış olduğu teklif ve katkılardan bir miktar istifade etmeye çalıştık. Bunlardan Demokratik Sol Parti'nin getirmiş olduğu önerilerden bu paketin içerisine

giren maddeler var. Onun dışında meslek odalarımızdan, sendikalarımızdan gelen talepler, TOBB'un talepleri, onların bir kısmı bu paketin içerisinde yer aldı. Dolayısıyla, bugün Parlamentodan çıkmış olan 26 maddelik metin, AK Parti'nin hazırlayıp Meclise getirdiği ve yasalastığı bir metin olmaktan öte, bir uzlaşma arayışı sonucunda ortaya çıkan bir metin diye değerlendiriyorum. Uzlaşma arayışı taşıyor, ancak tam anlamıyla üzerinde uzlaşmış bir metin mi? Hayır. Çünkü Parlamentodaki iki siyasi partimiz, bu süreçte katkı vermeyeceklerini ifade ettiler. Keşke tamamının katılımıyla yapabileseydik. Ancak, bunu yapmaya mecbur idik. Çünkü burada Sayın Başkan da açılış konuşmasında ifade ettiler; Avrupa Komisyonu'na Türkiye adına sunmuş olduğumuz yargı reformu strateji belgesi ve eylem planı içerisinde kısa, orta ve uzun vadede yapmayı taahhüt ettiğimiz düzenlemeler var idi. Sayın Başkan, orada sürelerin olmadığı, ucu açık olduğu şeklinde bir tespitte bulundu. Şu anlamda haklıdır ama biz eylem planında şöyle bir takvim yaptık: 0-2 yıl arasında yapılacak olan düzenlemeler için

Özgürlüklerin, hukuk devletinin egemen olduğu devlet yapılarında devlet birey için vardır. Bireyin hukuku devletin hukukunun önündedir. Ama daha çok polis devleti ya da totaliter rejimlerden sonra geçiş dönemi yaşayan ülkelerde ise vatandaş devlet için vardır. Burada çok temel bir bakış açısı farkı var. Vatandaş mı devlet için devlet mi vatandaş için vardır?

kısa vadedeki öncelikler diye isim verdik. 2 ile 4 yıl orta vade, 4 yıl ve üstü, uzun vade olarak tespit edilmiş idi. Bu paket içerisinde yapılan düzenlemeler ise, kısa vadeli öncelikler arasında sayılan düzenlemelerdi ve yapmamız gerekiyordu. Biz 2009 yılının Ağustos ayında Avrupa Birliği Komisyonuna sunmuştuk dolayısıyla vermiş olduğumuz sözün yerini bulması açısından 2010 yılı içerisinde bunu yapmamız, 2011 yılının başına kadar da uyum yasalarını yetiştirmemiz gerekiyordu. O açıdan bunları Parlamento'ya taşımak durumundaydık ve taşıdık. Malumunuz 335-336 civarında bir ortalama oy ile Parlamentoda kabul edildi ve Anayasamızın amir hükümleri gereğince de referanduma götürüldü. Bu süreç içerisinde çokça eleştirilen hususlar oldu. Bunlar Ana Muhalefet Partimiz tarafından Anayasa Mahkemesine de taşındı. Ama Anayasa Mahkemesinin vermiş olduğu kararı da bir iki cümleyle ifade edeyim. Birkaç cümlelik bir iptal yaptı ama onun dışındakiler için şu tespiti yaptı: Hem Anayasa Mahkemesinin yeni kurgusu için hem Hakimler Savcılar Yüksek Kurulunun yeni yapısı

için, daha katılımcı, geniş tabanlı ve bağımsızlığı ve özerkliği güçlendiren bir düzenlemedir diye tespiti var. Onun dışında uluslararası hukuk alanındaki referans kaynaklarına bakarsanız, Avrupa Konseyinin bu konudaki yetkin organı Venedik Komisyonudur. Onların çok net açıklamaları var ve Türkiye'yi Avrupa Birliğine yaklaştıran, "Venedik Komisyonunun ilke kararlarıyla uyumlu bir düzenlemedir" diye onların da tespiti var. Avrupa Parlamentosu Türkiye Raportörlüğünün yapmış olduğu açıklamalar var. Onlar da, bu düzenlemelerin makul olduğunu ve Türkiye'yi AB'ye yaklaştırdığını ifade ettiler. Yine Avrupa Komisyonunun temsilcileriyle, Genişlemeden Sorumlu Üyenin ve onun elemanlarının yaptığı değerlendirmeler aynı noktada buluşuyor. Avrupa Komisyonu, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Konseyi, bunlar bu değişiklikleri olumlu bulduklarını, Türkiye'yi daha ileriye götürdüğünü ifade ediyorlar. Anayasa Mahkemesi bu görüşlere katkı veriyor. Ama muhalefet partilerimiz ile bir kısım yüksek yargı organlarımız ısrarla bu düzenlemelere eleştiriler getirdiler. Elbette ki eleştiri-

Bugün geldiğimiz noktada Türkiye bu değişiklik öncesine göre, hem dünya ölçeğinde hem Avrupa nazarında referandum öncesine göre, bu reform öncesine göre çok daha güçlü durumdadır.

riye açtığımız, bunları her zeminde, medeni ortamda tartışmaya da hazır olduğumuzu ifade edelim.

Ancak bu paket içerisinde Türkiye'nin bulunduğu standardı yükselten düzenlemeler var. Özgürlüklerin, hukuk devletinin egemen olduğu devlet yapılarında devlet birey için vardır. Bireyin hukuku devletin hukukunun önündedir. Ama daha çok polis devleti ya da totaliter rejimlerden sonra geçiş dönemi yaşayan ülkelerde ise vatandaş devlet için vardır. Burada çok temel bir bakış açısı farkı var. Vatandaş mı devlet için devlet mi vatandaş için vardır? Devlet dediğimiz organizasyon, ülkede yaşayan insanların mutluluğunu, refahını, özgürlüğünü, korunması gereken haklarını temin etmeye çalışan organizasyonun adıdır. Ben tanımlı böyle yapıyorum. Ama bir başka bakış açısı da, insanlar kutsal devlet için feda olması gereken aktörlerdir. Bu iki bakış açısı arasında aslında bir rekabet, bir yarış söz konusu. Ama gelişmiş dünyaya, çağdaş dünyaya, hakların geniş olduğu, hukuk devletinin egemen olduğu yapılara bakarsanız bireyin önde olduğunu görmek mümkün. Bu paket içerisinde bireyi, vatandaşı önceleyen, onu ön plana çıkartan düzenlemeler var. Gerek ilk maddesi pozitif ayrımcılık -ki kadınlar ve onun dışındaki birtakım gruplar için pozitif ayrımcılık öneren madde- gerekse kişisel verilerin korunması, onun dışında kişilerin hak arama yollarının genişletildiği, hak arama özgürlüğünün güçlendirildiği maddeler. Ombudsman (kamu denetçisi) kurumunun oluşturulması, bireyle kamu arasındaki bir ihtilafı, mahkeme yoluna müracaat etmeden önce vatandaşın müracaat edebileceği yeni bir enstrümanın oluşması vatandaşın lehine bir gelişmedir. Onun dışında Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru hakkı. Birçok gelişmiş ülkede var olan bu hak, maalesef Türkiye'de yok. Türkiye'de olmadığı için de Strazburg'daki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine en çok şikayetin gittiği ve en çok ihlalin çıktığı ülkeler arasında Türkiye ilk sıralarda maalesef. Bütün bunları değiştirmek, düzeltmek ve bu ülkede yaşayan insanların daha kolay hak aramasını sağlayabilecek zemin oluşturmaya gayret edildi.

Şimdi bakınız hakkınızı aramak için mahkemeye gittiniz, oradan davanıza ret çıktı, temyiz ettiniz, temyizden de ret çıktı, itirazınızı da kabul ettiremediniz, gidecek yeriniz

kalmadı, hukuk yolları tükendi. İmkani olanlar eğer Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde koruma altında olan haklarının ihlal edildiğini düşünüyorlarsa Strazburg'daki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidip oradan hak arama yolunu deneyebilirler.

Peki ben, bu Mecliste bulunan değerli üyelere şunu soruyorum: Bu Mecliste bulunanlardan kaç kişi şu ana kadar gidip Strazburg'daki mahkemelerde hak aradı ve hakkını alabilirdi? Şöyle bir görebilir miyim elleri? Yok mu? Hiç bir tane yok. Ankara Sanayi Odası Meclisi üyelerinin içerisinde bir tane bu yolda hak arayıp almış kimse yok iken, Çankırı'da, Yozgat'ta, Diyarbakır'da, Urfa'da, Artvin'de, Burdur'da yaşayan vatandaşlar bu hakkı nasıl kullanacaklar? Gerçekten çok kolay değil. Ama biz şu anda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin fonksiyonunu kalkanı da Ankara'daki bir mahkemeye getirsek de, buradan bir dilekçeyle vatandaşlarımız bu hakkı kullanabilse kötü mü olur diye düşündük. Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru imkanı getiren düzenlemeyle birçok gelişmiş ülkede var olan bu uygulamayı Türkiye'ye taşıdık.

Değerli arkadaşlar, bu paket içerisinde yer alan 26 maddede askeri yargıyla sivil yargının görev alanlarını yeniden düzenleyen ve gelişmiş demokrasilerdeki standardı yakalamaya çalışan düzenlemeler de var. Sendikalar hakkındaki düzenlemelerin yanı sıra yargıyla ilişkin düzenlemeler de var.

Tabii burada yargı konusundaki iki düzenlemeye çokça itiraz yapıldı. Bunlar Anayasa Mahkemesi ve HSYK'nın yapısına ilişkin idi. Onları ifade etmeye çalıştım. Hem Anayasa Mahkemesinin bu konudaki tespiti hem de uluslararası referans kaynaklarının bu düzenlemelere ilişkin tespitlerini sizlerle paylaştım. Elbette içerde siyasi endişelerle statü-konun değişmemesi adına birtakım tespitler yapılmış olabilir, bunları anlayışla da karşılayabiliriz. Ancak iç siyasi endişesi olmayan organlar, yani Venedik Komisyonunun Türkiye iç siyasetiyle ilgili bir endişesi olmaz. Avrupa Parlamentosunun, Avrupa Komisyonunun, Genişlemeden Sorumlu Üyeliğinin iç siyasi endişesi olmaz. Ben bir siyasi partinin mensubuyum, bir değerlendirme yaparken olur ki

sübjektif yapabilirim. Partimin bakış açısını, politikalarını önceleyerek bir tespitte bulunabilirim ya da bir muhalefet partimiz eleştiri yaparken kendi siyasi perspektifinden bunu yapabilir. Ama Anayasa Mahkemesi ya da uluslararası referans kaynaklarının tespitlerini bu anlamda önemsiyorum. Onların bu şekilde bir iç endişeleri yok, bu endişeden bağımsız olarak yapmış oldukları tespitlerde de bu düzenlemeler yargı bağımsızlığını güçlendiren ve özerkliği kuvvetlendiren, Türkiye'yi Avrupa Birliğine yaklaştıran düzenlemelerdir. Venedik Komisyonunun da "bizim ilkelerimizle uyumlu bir düzenlemedir" şeklinde tespitleri var.

Hülasa bugün geldiğimiz noktada Türkiye hem dünya ölçeğinde hem Avrupa nazarında referandum öncesine göre, çok daha güçlü durumdadır diye düşünüyorum. Bu değişiklik sonrasında Avrupa'daki, dünyadaki algıyı hepimiz görüyorsunuz, izliyorsunuz, bizler de takip ediyoruz. Bunlar gerçekten Türkiye'de pozitif gelişmeler olarak algılandı, okundu ve bu şekilde de devam ediyor bu algı. Onun için acımasız yarışın olduğu, rekabetin olduğu bu dünyada Türkiye'nin yürüyüşüne devam edebilmesi, ayakları üzerinde durup daha güçlü altyapı kurabilmesi adına bu reformların kesintisiz olarak devam etmesi lazım. Bu yönde irademiz devam ediyor.

Şu anda yapmaya çalıştığımız, bu 26 maddelik değişiklikten sonra bunların uyum yasaları ki bunun ilki şu an itibarıyla muhtemelen yayınlanmış olması lazım. Hakimler Savcılar Yüksek Kurulunun teşkilat yapısına ilişkin kanun tasarısı taslağını internet sitemizde tartışmaya açtık ve birçok kuruma göndererek görüşlerini istemek suretiyle bu tasarımı en kısa sürede Parlamentoda yasalaştırmak için gayret sarf edeceğiz. Onu diğer uyum yasaları takip edecek ve bu süreci hızlandıracacağız.

Peki bu niçin gerekli? Bu paket görüşülür iken şöyle eleştiriler de yapıldı hatırlarsanız. Bu paketin içerisinde iş var mı, aş var mı? İşte fındık üreticisinin sorunlarını çözen düzenlemeler var mı? Çayın sorunlarını giderecek mi?

Değerli arkadaşlar, bunu en iyi anlayacak olan sizlersiniz diye düşünüyorum. Bu paketin içerisinde iş de var, aş da var. Bu paketin içerisinde bu ülkedeki ekonomik sorunla-

rı çözecek çok düzenlemeler de var. Nedir onlar dersiniz: Bu kürsüden söz alıp konuşan Meclis üyelerimiz hukukun işleyişinden şikayetlerde bulundular. Yürütmeyi durdurma kararlarının çok kolay verildiğinden bahsettiler. Hiçbir teminat aramadan, yürütmesi durdurulan işin, işlemin, yatırımın uğrayacağı zararı öngörmeden bir tek dilekçeyle koca bir yatırımı durdurmak, süreci kesintiye uğratmak ne maliyet çıkartacak? Bunlar çok öngörülmeyen yapılan uygulamalar, bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Özelleştirme uygulamalarına ilişkin, yabancı sermayenin Türkiye'ye gelişine önyargıyla bakarak; bu filanca sermayedir, bu batı sermayesidir, bu yeşil sermayedir, bu Arap sermayesidir gibi birtakım önyargılarla verilmiş, alınmış kararları hepimiz, hepimiz biliyoruz. Bunun bu ülkeye getirdiği maliyet nedir diye sorarsanız, gerçekten çok ciddi maliyetler ödeniyor. Ben Hataylıyım. Adalet Bakanı olduktan sonra, komşu ülkelerde yatırım yapmak isteyen işadamları zaman zaman bize gelip şunu söylüyorlar: Sayın Bakanım, ben falanca ülkede bir yatırım düşünüyorum, şu ölçekte bir tesis kurmayı, yatırım yapmayı öngörüyorum. Olur ki bir ihtilaf olması halinde o ülkeyle, benim yatırımımın güvencesi nedir, bu yatırımı yapayım mı, yapmayım mı diye soran müteşebbislerimiz oluyor. Biz şuna bakıyoruz: O ülkede güven veren bir adalet sistemi var mı, o ülkede tahkim hükümleri uygulanıyor mu, o ülke uluslararası hukukla entegre mi, uluslararası mahkemelerin yargı yetkisini tanımış mı? Bütün bunlara bakıyoruz. Bu kriterler yerine gelmemişse şunu söylüyoruz: Vallahi tamamen senin şansına kalmış, bahtına kalmış bir şey. Riskini kendin göğüsleyeceksen bu yatırımı yap. Başına bir iş gelir ise, bizim sana yapabileceğimiz çok fazla bir şey yok. Uluslararası hukuk açısından hukukunu koruma noktasında elimizden çok fazla bir şey gelmez. Şimdi bizim bunu söylediğimiz vatandaş, yatırımcı, müteşebbis, o ülkeye yatırım yapabilir mi? Bir nevi kumardır. Ama o ülkede güven veren bir adalet sistemi varsa gözünüz kapalı gider yatırımınızı yaparsınız. Onun için Türkiye'de güven veren bir adalet sisteminin oluşması, ülkeye doğrudan ilave yatırımların gelmesi, küresel sermayenin buraya yönelmesi sonucunu getirecek. Bununla beraber iş, aş, ekme genişleyecek, bu ülkenin ticaret potansiyeli, üretimi artacak, rakamlar yükselecek, büyüyecek. Bütün bunları sağlayabilmemiz lazım. Bunları

Türkiye'nin yürüyüşüne devam edebilmesi, bu acımasız yarışın olduğu, rekabetin olduğu dünyada ayakları üzerinde durup daha güçlü altyapı kurabilmesi adına bu reformların kesintisiz olarak devam etmesi lazım.

sağlayabilmek için de bu reformların yapılması kaçınılmaz. Reformların içi tartışılabilir, şekli tartışılabilir, yöntemi tartışılabilir. Ama tartışılmayacak bir şey varsa, eğer biz bu yarışta var isek, bundan sonra da var olmayı düşünüyör isek, bu değişimi yakalamak zorundayız. 82 yılındaki ekonomik perspektifle yazılmış bir anayasa; devletçi anlayışla yazılmış bir anayasa ile 21. yüzyılın şu rekabetçi ortamında liberal ekonominin şartlarını karşılamamız ve rakiplerimizle yarışmamız hiç mümkün değil. Bu elbise Türkiye'ye uymuyor. Bu elbiseyi tamir etmemiz ya da yeni bir elbise dikmemiz, diktirmemiz gerekiyor. Bu aslında herkesin kabul ettiği bir gerçek. Yani bugün bu yapılan değişikliği de eleştirenler, Türkiye'nin yeni bir anayasaya ihtiyacı olduğunu ifade ediyorlar ve hatta, hadi buyurun şimdi derhal yapalım gibi önerilerle de geliniyor. Bu sevindirici bir şey, bunu yapmamız lazım. Ama bunu yaparken de mümkün olduğu kadar uzlaşi zeminlerini aramak ve gelişmiş çağdaş dünya ile bizi ayrı düşürmeyecek düzenlemeleri kurabilmemiz gerekiyor.

Değerli Meclis üyelerimiz, bugün geldiğimiz nokta itibariyle Anayasa değişikliği süreci bu şekilde cereyan etti. Buraya dönük olarak yapılan eleştirilere bir miktar cevap vermeye çalıştım. Yani niçin uzlaşi aramadınız? Onu en başta söze girerken ifade etmiştim. 2007 yılından itibaren bu uzlaşi arayışlarımızı, Parlamentodaki yasama sürecine ilişkin ve sonrasına ilişkin eleştirilere belli anlamda bir açıklık getirmeye gayret ettim.

Bundan sonraki süreçte de yapmamız gereken şey şu: Hepimiz bu ülkenin insanıyız, vatandaşıyız, bu coğrafyanın, bu toprakların insanıyız. Burada farklı düşünmemiz son derece normal. İnsan olmanın gereği bu. Hepimiz aynı düşünüyor olsak, makineleşiriz. İnsan elbette ki farklı düşünceli dile getirecek, farklı görüşleri ortaya koyacak. Ancak bu görüşleri telif etmemiz gereken, bir arada yaşamının asgari şartlarını oluşturmamız gereken zeminler var. Bunu da demokrasi ile sağlamamız mümkün. Şu ana kadar bundan daha uzlaştırıcı, daha barışık bir yaşam tarzını bir arada götürecek bir mekanizma henüz tespit edilmedi. O açıdan demokrasimizi de geliştirmek, taçlandırmak ve standardını yükseltmek için elden gelen gayreti birlikte göstermemiz gerekiyor. Bu anlamda bundan sonraki sürece ilişkin de

şunu ifade etmek istiyorum. Biz bu arayışı devam ettireceğiz. Mevcut yapımızı bir adım öteye götüreceğiz, teklif kimden gelirse gelsin mutlaka o teklifi ciddiye alıp bununla ilgili işbirliği aramaya devam edeceğiz. Önümüzdeki süreçte tavırlarımız, davranışlarımız da bunları gösterecek.

Ben çok fazla uzatmak istemiyorum. Belki soru-cevaba da imkan sağlansın diye kısa keseceğim.

Burada söz alan değerli konuşmacılar, yatırımcıların çok zor şartlarla yatırım ruhsatları, izinler elde ettiklerini ama bunların bir çırpıda yürütmenin durdurulması ya da iptal kararıyla akamete uğradığını, müteşebbisin bu aşamaya gelinceye kadar çok masraf ettiğini ancak bu yatırımlara karşı olanların masrafsız ve zahmetsiz bu yatırımları engellebildiğini ifade ettiler.

Şimdi yargı reformu strateji belgesine bağlı olarak hazırladığımız eylem planında da bu var. Özellikle bilirkişilik müessesesi çokça şikayet edilen bir konu. Bunun tepeden tırnağa yenilenmesi gerektiği eylem planımız içerisinde var. İlk adım atacağımız hususlardan bir tanesi de odur. İdari Yargılama Usulü Yasamız Parlamentoda bekliyor. Çok kısa sürede uyum yasalarının hemen arkasından çıkartacağız. Bununla beraber bilirkişilik uygulamasına ilişkin düzenlemelerimiz hazırlanıyor ve bu yargı reformu stratejisi belgesi içerisinde hukuk fakültesindeki eğitimden başlayıp, mesleğin zirvesine gelinceye kadarki alanı düzenleyen çok detaylı bir projeksiyon var. Sayın Başkan, geçtiğimiz ay 5 yıllık stratejik planımızı da açıkladık. Bunları takvimlendirdik. Hangi süreçte neyi yapacağımızı kamuoyuyla paylaştık ama Türkiye'de maalesef stratejik planlar, stratejik hedefler çok fazla medyatik bulunmuyor. Buradan medya çalışanlarına bir tatlı gönderme yapalım. Ancak sansasyonel bir şeyler olması lazım ki o haber öne çıksın. Oysa Türkiye'de en temel alan hukuk alanı. Türkiye'nin adalet sisteminin 5 yılını kurgulayan stratejik plan çok fazla bir haber değeri görmedi. Hukuk eğitiminden başlamak suretiyle, hukuk fakültelerinin müfredatı, eğitim yılının artırılması ve mesleki branşlaşmanın daha önceden başlaması açısından önemli çalışmalar yapıldı. Bunları sırasıyla inşallah Parlamenteoya taşımaya başlayacağız.

Hiçbir teminat aramadan, yürütmesi durdurulan işin, işlemin, yatırımın uğrayacağı zararı öngörmeden bir tek dilekçeyle koca bir yatırımı durdurmak, süreci kesintiye uğratmak ne maliyet çıkartacak, bunlar çok öngörülmeden yapılan uygulamalar var.

Özelleştirme uygulamalarına ilişkin, yabancı sermayenin Türkiye'ye gelişine önyargıyla bakarak; bu filanca sermayedir, bu batı sermayesidir, bu yeşil sermayedir, bu Arap sermayesidir gibi birtakım önyargılarla verilmiş, alınmış kararları hepiniz, hepimiz biliyoruz. Bunun bu ülkeye getirdiği maliyet nedir diye sorarsanız, gerçekten çok ciddi maliyetler ödeniyor.

Bu arada çalışan-işveren arasındaki ihtilaflarda işverenlere potansiyel haksız ve suçlu muamelesi yapıldığı yönünde bir eleştiri var. Ben bu eleştiriye katıldığımı ifade edeyim. Kendim de serbest avukatlık yaptım. Maalesef böyle bir algı var. Çalışan zayıftır, işveren güçlüdür, dolayısıyla işverenden yana bir önyargılı bakış açısı maalesef yok desek de sizin algılarınız bu şekilde. Yargı etiği ilkelerine göre, hakimin tarafsız olması yetmez diyor, tarafsız gözükmesi de lazım, öyle algılanması da lazım. Yani o davanın tarafları o mahkeme heyetinin ya da hakimin tarafsız olduğunu düşünmesi lazım. Siz onun taraf olduğunu düşündüğünüz zaman tarafsız bir karar da verse sizi tatmin etmeyecek, sizde böyle bir algı oluşmuş çünkü. Önemli olan hukuk açısından toplumdaki adalet beklentisini tatmin etmek ve bu algıyı da yönetebilmektir. Bütün bunlar strateji belgemizin gündeminde olan düzenlemeler.

İş yükümüzün hızla arttığı tespiti yapıldı. Yüksek yargıda bir yığılma var. Bunu çözmek üzere bu yıl sonuna kadar istinaf mahkemelerini devreye alıyoruz. Bu ilk derece mahkemelerin vermiş olduğu kararları Yargıtay'a, Danıştay'a gelmeden önce orada kısa sürede daha seri şekilde temyiz

aşamasını halledeceğimiz istinaf mahkemeleri -bölge adliye mahkemeleri diye de adlandırıyoruz- yüksek yargıdaki birikimi ve zaman kaybını önemli ölçüde giderecek. Bu bize biraz nefes alıracak bir düzenleme olacak.

Onun dışında burada değerlendirmeler yapan arkadaşlar içerisinde Ercan Bey'in bir tespiti var. Avrupa'nın, aslında dünyanın en büyük iki tane adliye sarayı onlar, Çağlayan ve Kartal. Şu anda inşaat yapımı Bayındırlık Bakanlığımız kontrolünde gidiyor, tefrişini biz yapacağız. Bu arada, önemli miktarda imalatını biz kendi iş yurtlarımızda yapacağız. Siz de biliyorsunuz Sayın Başkan. Arşivlerdir, belki duruşma salonlarındaki oturma gruplarıdır, kürsülerdir ve sairelerdir. Ancak burada Avrupa'nın en büyük, dünyanın en büyük bu iki adalet sarayındaki makam odalarının tefrişi noktasında bunların daha şık olmasını da arzu ediyoruz. Bu açıdan bu işin sektörümüzden temini noktasında bir çalışma var. Orada açık şeffaf herkesin tatmin olacağı bir yapıyı buluncaya kadar bu işi yapmayacağız, gerekirse de iş yurtlarından yapacağız. Yani şartnameler "farklı hazırlandı", "filancaya göre hazırlandı" gibi iddialar, ithamlar varsa cezaevlerimizdeki iş yurtlarımız var, orada yaparız.

Biraz zaman alır belki ama en sonunda o yöne de başvurmak zorunda kalabiliriz. Biz şu ana kadar titiz, hassas bir çalışma yapmaya gayret ediyoruz. Sektörün hiç kimsenin kimseyi itham edemeyeceği bir zeminde açık ve rekabet ortamının oluşacağı bir zeminde olmasını arzu ediyoruz. Ama bu şikayetlerinizi not aldım, dönüşte de onları tekrar inceleyeceğim. O konuda da hassasiyetle durduğumu ifade edeyim. Değerli Başkan, Sayın Meclis üyelerimiz; ben şimdilik bu kadarla iktifa ediyorum ve bugün burada bizleri konuk ettiğiniz için, sabırla dinlediğiniz için her birinize ayrı ayrı teşekkürlerimi sunuyorum.

Adalet Bakanı Sadullah Ergin konuşmasının ardından Meclis üyelerinden gelen soruları cevaplandırdı.

Ticaret Kanunu, Borçlar Kanunu ve Çek Yasası'yla ilgili düzenlemeleri görmedik denildi. Tabii bunlar Anayasa konusu değil ikincil düzenlemeler, yani kanun meselesi. Tica-

ret Yasası ve Borçlar Yasası Parlamentonun gündeminde ve ilk sırada. Bunların ideolojik yaklaşım açısı yok, Ticaret Kanunu, Borçlar Kanunu teknik konular. Bu iki yasanın çıkması için hem TOBB hem TÜSİAD defalarca bizleri ziyaret etti. Bizler Ana Muhalefet Partisi ve diğer muhalefet partilerine gittik. Ben kendim gittim. Talepte bulunduk. Dedi ki; iş dünyasının, reel sektörün çok acil ihtiyacı bunlar. Burada çok ciddi bir ihtilafımız, sorunumuz yok. Bunları bir an önce yasalaştıralım. Bu iki yasa, yani Ticaret Yasası'yla Borçlar Yasası'nın toplamı iki bin madde civarında. Şimdi bu konuda biz uzlaşa sağlayamazsak Parlamentoda görüşme noktasında 2-3 yıl çalışsak bu Parlamentonun İç Tüzüğüyle, çalışma temposuyla çıkartamayız. Mutlaka uzlaşmamız lazım. Şimdi bir uzlaşma denemesi yaptık, iki-üç hafta zorladık, 50-60 madde birinden, 50-60 madde de diğerinden çıkartabildik. Bu şekilde iki bin maddeyi kaç yılda çıkartırız? Mecburen ara vermek zorunda kaldık. Aramızda ihtilaf da yok. İş, kelimeyi ikametgah mı kullanalım, adres mi kulla-

Türkiye'de güven veren bir adalet sisteminin oluşması, doğrudan bu ülkeye ilave yatırımların gelmesi, küresel sermayenin buraya yönelmesi sonucunu getirecek. Bununla beraber iş, aş, ekmek genişleyecek, bu ülkenin ticaret potansiyeli, üretimi artacak, rakamlar yükselecek, büyüyecek.

nalım gibi çok basit bir noktaya geldi. Bir partimiz eski Medeni Yasamızdaki ifadeleri kullanalım diye ısrar etti. Dedi ki, tamam güzel, kullanalım ama Medeni Yasa'yı değiştirirken iktidarda siz vardınız ve bu yeni Medeni Yasa'nın dilini siz getirdiniz. Dolayısıyla, Borçlar Yasası Medeni Yasa'nın ikinci kitabıdır. İlk kitap Medeni Yasa'dır, onu takip eden kitap Borçlar Yasası'dır. İki kitap arasında dil birliği olması lazım. Geriye dönüp Medeni Yasa'nın dilini değiştirmemiz lazım, siz onu 2001 yılında yeni yaptınız. Peki, önceki yasanın dilini kabul edelim dediğimiz zaman, bu defa diğer partimiz diyor ki dili değiştirerseniz uzlaşmada ben yokum. İhtilafın kaynağı budur. İki partimiz, birisi eski dili istiyor, birisi bu dilde ısrar ediyor, biz ikisine de varız diyoruz. Hangisi olacaksa aramızda uzlaşalım. Yenisine de, eskisine de varız. Meclis İç Tüzüğü'nün değiştirilmesi talebi buradan kaynaklanıyor. İki bin maddelik bir yasa, hiçbir ideolojik ayrılık da söz konusu değil, ticaret hukuku, borçlar hukuku teknik bir konu. Bu kanunlar Meclisin gündeminde ilk sırada. Görüşülmesine başlandı, her birinin 50-60 maddesi kabul edildi, ama muhalefette böyle bir anlayış oluşmasını bekliyoruz, bunu böyle ifade edeyim.

Hakimler Savcılar Yüksek Kurulunun yeni yapısını daha bağımsız, özerk olarak ifade ettiğim söylendi. Doğru, öyle tespitte bulundum. Ama Başkan olarak siz varsınız ve yetkiler sizde toplanıyor. Şimdi birinci kısmı doğru, Başkan olarak varız. Ama yetkiler bende toplanıyor, Başkan da toplanıyor kısmı doğru değil. Sizdeki algı, şu ana kadar yapılan enformasyonla ilgili, onu ifade edeyim. Şimdi şu saat itibarıyla kanun taslağımız açıklanmıştır. Anayasada da zaten yazmışız. Adalet Bakanlığının yapısı yeni kurulda tamamen sembolik hale gelmiştir. Üç daire şeklinde bir çalışma var. Başkan; yani Kurul Başkanı olan Bakan, bu dairelerin toplantısına katılamaz, oy kullanamaz. Genel Kurul itiraz merciidir. Genel Kurul'daki toplantılara Bakan katılır, oy kullanır, itiraz merciidir orası. Ancak hakim, savcılarının ve kurul üyelerinin disiplin soruşturmalarının yapıldığı toplantılara, Anayasa öngörmemesine rağmen biz katılmayacağımız yönünde bir madde yazdık taslağa. Dolayısıyla, Bakan tamamen sembolik bir anlamda. Peki bu kadar sembolikse niye kalmakta ısrar ediyorsun Sayın Bakan, o kurulda bulunmasan olmaz mı? Parlamenter demokrasi de hesap veren bir yapı, araştırma önergesi, soruşturma önergesi, gensoru müesseseleri var. Adalet hizmetlerinin

yürümediği yönünde bir gensoru verildi. Kim gelip Parlamenta bu hizmetlerin niçin böyle aksadığını anlatacak, arada Parlamenta karşı hesap verecek sorumlu kim olacak? Yargıtay Başkanı'nı mı davet edeceğiz, Anayasa Mahkemesi Başkanı'nı mı, Danıştay Başkanı'nı mı? Kurulun hakim sıfatlı birinci sınıfı hakim olan başkan vekilini, başkanını mı, kimi çağıracağız? Bu ne kadar kuvvetler ayrılığı ilkesiyle örtüşür? Kurulun yeni yapısında kesinlikle Başkanın, yani Bakanın inisiyatifi son derece minimize edilmiştir ve sembolik hale getirilmiştir. Daha önce 7 kişilik bir kurul vardı. Bu 7 kişinin 5'ini Yargıtay ve Danıştay atıyordu. Şimdi 22 kişilik kurul var, bu 22 kişilik kurulun 16 üyesini doğrudan hakim ve savcılar kendileri seçiyorlar. 5 tanesini Yargıtay, Danıştay seçiyor, 10 tanesini doğrudan kürsü hakimleri seçiyor, 1 tanesini de Adalet Akademisindeki hakimler kendi yönetim kurulu üyeleri arasından seçiyor. Yani 22 üyelik bir kurulun 16'sını, ezici, nitelikli çoğunluğunu hakimler doğrudan kendileri seçiyor. Daha önceki 7 kişilik heyetin 5'ini Yargıtay, Danıştay seçiyordu dedim ama doğrudan seçmiyorlardı. Aday tespit ediyorlardı, Cumhurbaşkanı 3 kat aday arasından teke indiriyordu.

Onu da kaldırdık, doğrudan Yargıtay kendisi tespit ettiği ismi kurula üye yapıyor. Danıştay tespit ettiği ismi kurula kendisi üye yapıyor.

Değerli arkadaşlar, bizim hazırlamış olduğumuz metin Venedik Komisyonunda, Avrupa Parlamentosunda ve Avrupa Konseyinde, komisyonunda tek tek, satır satır tarandı, incelendi.

82 Anayasasında, Yargıtay 3 üye, Danıştay 2 üye veriyor, Adalet Bakanı Başkan, Müsteşar doğal üye; mevcut yapımız bu. Şimdi önerilen yapıda Yargıtay 3 kişi, Danıştay 2 kişi seçiyor. Adli yargı 7 kişi, idari yargı 3 kişi, toplam 10 kişi ilk derece mahkemelerinden geliyor. Adalet Akademisi, -ki onların da tamamı hakimdir- oradan bir kişi geliyor, Cumhurbaşkanı 4 üye ve Bakanlık Müsteşarı; 22 üye yapıyor. Bu 22 üyenin 16'sını hakimler, savcılar doğrudan kendileri seçiyorlar.

Üç daire şeklinde çalışacak, genel kurul itiraz mercii. İşler dairede başlayıp dairede bitecek. Yani atama, nakil, yetki işleri birinci dairede, terfi ve disiplin işleri ikinci dairede,

82 yılındaki ekonomik perspektifle yazılmış bir anayasa, devletçi anlayışla yazılmış bir anayasa ile 21. yüzyılın şu rekabetçi ortamında liberal ekonominin şartlarını karşılamamız ve rakiplerimizle yarışmamız hiç mümkün değil. Bu elbise Türkiye'ye uymuyor. Bu elbiseyi tamir etmemiz ya da yeni bir elbise dikmemiz, diktirmemiz gerekiyor.

denetim soruşturma vesaire de üçüncü dairede. Bu dairelerde Bakan yok. Müsteşar, 22 üyeden herhangi bir üyedir. Müsteşar daha önce katılmadığında toplantı yapılamazdı. Bundan sonra Müsteşar katılmasa da toplantılar yapılacak, kararlar alınabilecek. Dolayısıyla, önceki yapıyla mukayese edilmeyecek derecede bağımsız ve özerk bir yapıya geliyor. Bakanlığa bağlıydı, kurulun sekreteryasını benim genel müdürlerim -Personel Genel Müdürlüğü, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü- yapıyordu. Şimdi onları tamamen ayırdık. Aynı bir bina oluyor, binanın önünde Adalet Bakanlığı tabelası da olmayacak.

Dilerseniz şimdi Avrupa'daki kurul üyelikleri nasıl oluşuyor ona bakalım.

Fransa'da cumhurbaşkanı başkan, adalet bakanı başkan yardımcısı. Meslektaşları tarafından 12 üye seçiliyor, danıştay genel kurulu tarafından 1 üye var. Yargıdan ge-

len sayıya bakınız, dikkatinizi çekiyorum. Cumhurbaşkanı, senato başkanı ve meclis başkanı birer seçkin vatandaş seçiyorlar, hukukçu olması şart değil. 2011'den itibaren Fransa değiştiriyor, iki ayrı kurul haline getiriyor ama yine meclis başkanı, senato başkanı ve devlet başkanı ikiye seçkin vatandaş getirecekler. 6 üyeyi devlet başkanı ve yasama belirliyor. Bu 6 üye hem hakimler kurulunda hem savcılar kurulunda ortak joker üye.

İtalya'daki yapı; yürütmenin başı devlet başkanı kurulun başkanı, yargıtay başkanı ve başsavcısı var. 16 hakim ve savcıyı meslektaşları seçiyor 27 üyeli kurulun. Parlamento 8 üye seçiyor. Bakınız Avrupa'daki örneklerin tamamında parlamento var. Ama biz, siyasallaşıyor endişeleri, söylemleri çok öne çıkartıldığı için parlamento seçeneğini koymadık buraya. İlk taslağımızda vardı, sonra bu eleştiriler üzerine çıkarttık. Biz HSYK'ya Parlamantodan seçim yapmıyoruz.

İnsan elbette ki farklı düşünceyi dile getirecek, farklı görüşleri ortaya koyacak. Ancak bu görüşleri telif etmemiz gereken, bir arada yaşamının asgari şartlarını oluşturmamız gereken zeminler var. Bunu da demokrasi ile sağlamamız mümkün. O açıdan demokrasimizi de geliştirmek, taçlandırmak ve standardını yükseltmek için elden gelen gayreti birlikte göstermemiz gerekiyor.

İspanya'da Kongre ve Senato tarafından gösterilen adaylar arasından, kral tarafından 12 hakim seçiliyor. Yine 8 avukat veya hukukçu da yine kongre ve senato tarafından gösteriliyor, devlet başkanı tarafından. Yani tamamı yasama organı ve devlet başkanı tarafından oluşturulan bir kurul var İspanya'da.

Polonya'da kurul tarafından kendi içinden seçiliyor. Adalet bakanı orada da var. Yargıtay başkanı, yüksek idare ve meslektaşları tarafından seçilen 15 üye var. Parlamento tarafından seçilen parlamenter ve senatörler var. Yani Avrupa'da parlamentonun olmadığı bir seçenek yok. Ama biz parlamento denilince, siyasallaşır diye korkuyoruz. Parlamento halkın oluşturduğu bir organ, Türkiye'de burası vebalymış gibi bir muamele yapıyoruz. Bu, parlamenter demokrasi açısından çok sağlıklı bir değerlendirme değil. Ama endişeler izale edilsin diye biz bunu koymadık.

Portekiz'de yine meslektaşlarınca seçilen 6 hakim üye, 2'si devlet başkanınca, 7'si parlamento tarafında seçilen 9 üye. Görüyor musunuz? Parlamentonun olmadığı bir yapı yok.

İsveç'te ise hükümetle çok daha iç içe. Hollanda'da tamamen, hükümet tam belirleyici. Ama Anglosakson sistem bize uymadığı için biz Kara Avrupa'sı dediğimiz Fransa, İspanya, İtalya, Portekiz, Polonya örneklerini baz aldık.

Değerli arkadaşlar, kurulun yapısı bu.

Anayasa Mahkemesine ilişkin eleştiriler gelirse onun da örneklerini paylaşırım. Enteresan bir şey var; Avrupa'da anayasa mahkemelerinin birçoğunda tamamının üyesini parlamentolar seçiyor. Türkiye'de Anayasa Mahkemesinin yapısı Yargıtaydan, Danıştaydan, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinden, Askeri Yargıtaydan, YÖK'ten, Sayıştaydan gelen üyelerden oluşuyor. Şimdi 61 Anayasasını hatırlatmak istiyorum size. 61 Anayasasında -ki özgürlükçü bir Anayasa olarak takdim edilir- hem HSYK'yı hem de Anayasa Mahkemesinin 3'te 1'ini Parlamento belirler. Oysa şimdi biz HSYK'da Parlamento seçeneğini koymadık.

Anayasa Mahkemesinde de 17 üyenin sadece 3 üyesini, o da ikincil seçimle Parlamento belirleyecek. Yani Sayıştayın belirlediği 3 kat aday arasından 2 tane, baro başkanlarının belirlediği 3 kişiden 1 tanesini Parlamento atayacak. Yine Parlamento doğrudan seçim yapmıyor.

Peki, Avrupa'da nasıl? Almanya'ya bakınız. 16 üyeli bir anayasa mahkemesi var. 16 üyenin 16'sını da parlamento belirler.

Avusturya'da, hükümet tarafından seçilen 8 asil 3 yedek. Ulusal Konsey ve Federal Konsey. Her ikisinin toplam seçtiği 6 üye var. Yani hükümet ve parlamento, başka yok.

Belçika'da, 12 üyeli bir anayasa mahkemesi, 12 üyenin 12'sini de parlamento belirler.

Fransa'da, 9 üyeli bir anayasa mahkemesi var. 3 tanesini devlet başkanı, 3 tanesini meclis başkanı, 3 tanesini senato başkanı seçiyor.

İspanya'da ise kongre tarafından 4 üye, senato tarafından da 4 üye seçiliyor. Hükümet tarafından 2 üye, yargı tarafından ancak 2 üye seçiliyor. Yani 12 üyeli bir kurulun 2 üyesi yargıdan geliyor, 10 üyesi yürütme ve yasamadan geliyor.

Anayasa yargısı fikrinin fikir babası Avusturyalı hukukçu Hans Kelsen bu fikri ortaya koyarken, diyor ki "Anayasa mahkemesi negatif yasa koyucudur." Bu ne demek? Anayasa mahkemesi yapılmış olan bir yasayı iptal edecek organdır. Negatif yasa yapmak, var olanı iptal etmek. Onun içindir ki bu negatif yasa, koruyucu mahkemelerinin organları parlamento tarafından oluşturulmalıdır. Buna bağlı olarak Avrupa'da anayasa mahkemeleri üyelerinin tamamı ya da çok büyük bir bölümü parlamentolar tarafından seçiliyor. Oysa bize baktığınız zaman bizim getirdiğimiz çok mahcup bir düzenlemedir. 17 üyenin 3 tanesini ikincil seçimle getiriyor, doğrudan da seçmiyor.

Tabii bu örnekler arttırılabilir. Bizdeki yapı bu. Zaten bu ya-

pıy Avrupa'daki referans kaynakları yetersiz ama ileri bir adımdır diye değerlendiriyorlar. Yani daha da ileri düzeyde düzenlenmesi gerektiğini tespit ediyorlar.

Saray konusuna ilişkin bir soru vardı. Niçin saray? Saray ifadesini belki bir tek adalet hizmetlerinin görüldüğü yer için uygun görmek mümkün. Dünyada baktığınız zaman, gelişmiş ülkelerde, gelişmemiş ülkelerde de bugün Orta Doğu'ya, Uzak Doğu'ya gidiniz, adalet hizmetlerinin verildiği yerler o şehrin, o kentin en görkemli yapılarıdır. Bizde ise şimdiye kadar maalesef vilayet konaklarının bir tarafı, bir koridoru ya da kaymakamlık binalarının alt katlarında falan yapıldı. Şu ana kadar saray ismiyle 140 civarında adalet binasını hizmete açtık. O binalara saray unvanı bir saygı uyandırır ama esas saygıyı uyandıracak olan o binalardan çıkacak adil ve vicdanları tatmin edecek kararlardır. Bununla saygı temin edilir, esas saygının kaynağı odur.

Bir de korkmamamız gerektiği noktasında bizi rahatlatıcak bir şey söyler misiniz dediniz? Konuşanların başına iş geliyor bu memlekette gibi bir algı var. Değerli arkadaşlar, hukuk devleti olma yolunda gayret sarf ediyoruz. Bu ülkede her şeyin dört dörtlük olduğu iddiasında değiliz. Ama bakınız bu ülke bir yolculuk içerisinde. Yakın siyasi tarihimize bir bakınız; 1950'ye kadar tek parti dönemi, 50'den sonra çok partili siyasi hayat başlıyor. 60'ta ihtilal ve halkın seçtiği Başbakan ve Bakanlar idam ediliyor. Birçok uygulamalara da girmeyeceğim. 61'de bir daha darbe girişimi, 70'te darbe girişimi, 71'de birkaç darbe girişimi başarılı olamıyor. 12 Mart muhtırası ve 71 darbesi başarılı oluyor, hükümet değişiyor vesaire. 80 darbesi, 98'de postmodern bir darbe, 2007 e-muhtırası. Baktığınız zaman, Türkiye'de maalesef oturmuş güvencede bir demokratik yapı yok. Bu süreci, güven veren bir demokratik kültürle altyapıyı kurmak için yapmış olduğumuz düzenlemelerin tamamı gelişmiş demokrasilerle paralel. Biraz önce sizlere örneklerini sunmaya çalıştım. Bu süreç içerisinde aksayan şeyler yok mudur? Vardır. Her şey dört dörtlük müdür? Değildir. Ama istikametimiz, gayretimiz, gitmeye çalıştığımız yer en geniş anlamda özgürlüklerin, düşünce ve ifade özgürlüğünün olduğu bir hukuk devleti, demokratik bir ülke.

Bu noktada bilgi kirliliğine de dikkat etmemiz gerekiyor.

Güncel konularla ilgili olarak işte falanca kişi gözaltına alındı, filanca tutuklandı, filanca cezaevinde bekliyor, İstanbul'daki yargılanmalar şöyle vesaire. Devam eden sürece ilişkin somut bir değerlendirme yapmam ama genel olarak şunu ifade edeyim, bu tür olaylarda benim naçizane önerim şu: Bilgi kirliliği içerisinde bir değerlendirme bizi doğru yere götürmez. O hadiseleri dikkatle ve ihtiyatla takip etmemiz ve ortaya çıkacak tabloyu beraberce değerlendirmemiz gerekiyor. Onun için hemen, anlık bir takım haberlerle bir hükme varırsak bu bizi çok doğru bir yere götürmez diye düşünüyorum. İşleyen bir süreç var, yapılan tasarruflarla ilgili eleştiri yapılabilir, bu doğru değildir denilebilir, buradan baktığınızda öyle görebilirsiniz. Ama bunun itirazı var, itirazın temyizi var. Bütün bunların kendi içerisinde yanlış düzelterek mekanizmaları var. O yanlış sen, ben ya da görevi olmadığı halde yüksek yargı düzeltmeye kalkarsa, yaptığımız faaliyet ayrıca bir hukuksuzluk oluşturur. Onun için biz mevzuat altyapımızı, Anayasa ve ikincil mevzuat yasalar ve yönetmelikler, bunları hukuk devleti ve demokrasi standardıyla dizayn etmemiz gerekiyor ki buna çalışıyoruz. 5 yıllık stratejik planımız da ona göre kurulmuştur. Ondandır bunun dönüşümü de yaşanacak. Birtakım yasaları yapıyorsunuz, onun oturması zaman alıyor. Onun için Türkiye bir dönüşüm süreci içerisinde, bu dönüşümün sağlıklı işlemesine hepimizin katkı vermesi gerekiyor diye düşünüyorum.

Türkiye'de güven veren bir adalet sistemi yoktur. Güven veren bir adalet sistemi varsa bu reformları niçin yapıyoruz? Sağlam, iyi çalışan bir sistemimiz varsa, niçin değiştirelim Anayasayı, yasaları, mevzuatımızı, ilerleme raporlarındaki eleştiriler niçin var? Zaten bu eleştirileri karşılamak üzere bunları yapıyoruz. Bu sistemin aksayan yönlerini düzeltebilmek için bunları yapıyoruz.

Tutuklu-hükümlü sayısı oranını şu şekilde ifade etmek istiyorum. Son dönemde tutuklu daha fazla, hükümlü daha azdı. Şimdi aşağıya geliyor, başa baş noktaya geldi ve daha da aşağıya inmesi lazım. Bütün bu düzenlemeler ve ikincil düzenlemelerle beraber bunlar oturacaktır. Elbette ki uzun süreli tutukluluklar, son dönemde İstanbul'da devam eden soruşturmalar dolayısıyla çokça gündeme geliyor. Peki, ondan önce devam eden yıllarca tutuklu kalan

Özellikle bilirkişilik müessesesi çokça şikayet edilen bir konu. Bunun tepeden tırnağa yenilenmesi gerektiği eylem planımız içerisinde var. İlk adım atacağımız hususlardan bir tanesi de odur.

Evrensel hukuku gerçekleştirmek zorundayız. Evrensel hukukla buluşmak, uluslararası referans kaynaklarıyla belli bir zeminde ortak zemine gelmek durumundayız.

dosyalar niçin ilgimizi çekmedi? Bugün mü başladı bu uzun tutukluluklar? Yıllardan beri bunlar var. Bakınız yıllardan beri. Bu ülkede devam eden davalar, 80 öncesindeki örgüt davaları. 80 öncesinde teröre, anarşiye bulaşmış örgüt davalarından hala bitmemiş olanlar, zaman aşımına duçar olanlar var. Bunlar gündeme gelmiyor, getirilmiyor. Bunlar da düşünülmesi.

Şunu ifade ediyorum: Mevcut sistemimizin doğru olmadığını ifade ediyoruz zaten, onun için bu reform ihtiyacı ve bunlar yapılmalı. Evet, yargılama süreleri uzun olmamalı, bir an önce hükümler tesis edilmeli. Bakınız ben size bir örnek vereyim: Mahkeme kararı verilmiş tutuklu şahıs içeride, dosya temyizde Yargıtayda bekliyor. Yargıtay onarsa, bozsa fark etmez, dosyanın ilk derece mahkemesine dönmesi halinde adam bihakkın tahliye olacak. Ama dosya orada beklediği için olamıyor. Bunlar gündeme gelmiyor, bunlar konuşulmuyor. Bütün bunlar yargının birçok aksayan konularından belli konu başlıklarıdır.

Beni rahatsız eden şey şudur: Biz bir bütün olarak yargının aksayan ve sorun alanlarını tespit edip bunların çözümü noktasında bir gayret geliştirirken, burada münferit ya da belli alanlardaki aksaklıklar ön plana çıkarılırsa bu doğru olmaz. Evet, bahsettiğiniz konu bir aksaklıktır, kabul ediyorum. Bu kadar uzun olmamalıdır, yargılamalar daha seri olabilir. Tutukluluklar oran itibarıyla cezaevlerinde olanların tutuklu-hükümlü oranları bu kadar başa baş olmamalı. Tutuklama bir istisna olmalı. Bütün bunlar genel olarak benim de eleştirdiğim konulardandır. Ancak spesifik olarak bir davaya dönük bir tespiti ben bu kürsüden yapmam. Şunun için yapmam: Görülmekte olan bir davaya ilişkin bir telkin, bir tavsiye, bir öneride bulunmak bana da, başkasına da Anayasa 138'e göre yasaklanmıştır. Adalet Bakanı olarak ben bunu çiğneyerek böyle bir şey yapmam. Ama Türk yargı sisteminin genel olarak aksayan konuları içerisinde görüşünüze katılırım. Bunu gidermek noktasında da çalışmalar yapıyoruz, beraberce bu süreci inşallah kısa sürede sonuca ulaştırırsak, bu rahatsızlıklar kalkarsa hepimiz için toplumsal barışı sağlama noktasında önemli katkı sağlayacaktır diye inanıyorum.

Hükümet değişikliği olursa hazırlanan stratejik planlar rafa kalkar mı, yoksa bir an önce devreye sokulacak mı konu-

sunda ise şunu söylemek istiyorum. Bizim hazırlamış olduğumuz eylem planı, stratejik plan, eğer bunlar evrensel hukukla paralel ise Hükümet de değişse iktidara kim gelirse gelsin bunlar gündemden kalkmaz. Evrensel hukuku gerçekleştirmek zorundayız. Evrensel hukukla buluşmak, uluslararası referans kaynaklarıyla belli bir zeminde ortak zemine gelmek durumundayız. Bizim yapmış olduğumuz hazırlıklar inanıyoruz ki biz yaptıktan sonra sadece biz yaptık, hadi bunu Meclis'e sevk edelim gibi bir tavrımız olamaz. İletişimin bu kadar geliştiği bir çağda, uluslararası yükümlülüklerimizin de olduğu bir zeminde bunu elbette ki muhataplarımızla paylaşıyor, yargıyla istişare ediyoruz. Yapılan çalışmalar geniş bir çalışmanın ürünüdür; uzun bir sürenin, emeğin sonucudur. Ayrıca uluslararası kaynaklarla da belli ölçüde paylaşılmıştır. Bu anlamda eğer yapmış olduğunuz çalışma, düzenlemeler evrensel niteliklerle uyumlu ise, aktörler değişse de o taslaklar ufak tefek makyajlarla, rötuşlarla devam edecektir. O konuda endişe etmemek lazım.

Güvence konusunda endişelerinizi dile getirdiniz. Şimdi işiniz Bakana güvenmeye kaldıysa yandık. Şahıslar güvence olamazlar. Güvence kurumsal olmalı. Yani Anayasamız, mevzuatımız bize bu güveni vermeli. Parlamentoda 2002 yılından bu yana, -daha önce de yapılanlar var- yani bizimle başladı gibi bir iddia abartı olur. Daha önceden de Avrupa Birliğiyle uyum noktasında 1999, 2000, 2001 döneminde görev almış hükümetler, ondan öncesinde 1960'dan başlayan bir süreç bu. Ancak bu 50 yıllık yolculukta 2002 yılından bu yana yapılanları bir tarafa koyunuz, 50 yılda yapılanları bir kefeye koyunuz, tartınız, ben onu sizin kendi vicdanınıza bırakacağım; değerlendirmeyi ben yapmayacağım. Hala bu icraatlara rağmen AK Parti'nin kafasının arkasında bir ajanda, gizli ajanda arayanlar sadece bu tabloya baksınlar. Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz. AK Parti icraatlarıyla istikametini, hedefini çok net ortaya koymuştur. Bu hedef doğrultusunda da adımlar atmaktadır. Şimdi bizim yapmış olduğumuz düzenlemeler, ifade özgürlüğünü en çok engelleyen maddeler, dönem içerisinde değiştirildi. En son çok eleştirilen 301. madde vardı. Onun da değişikliği yapıldı. Buna rağmen, Bakana yetki verildi için. Şu ana kadar 301. maddeden dolayı dava açmak için savcılar fezlekeyi Adalet Bakanlığına gönderiyorlar. 2,5-3 yıllık süre

Hukuk devleti olma yolunda gayret sarf ediyoruz. Bu ülkede her şeyin dört dörtlük olduğu iddiasında değiliz. Ama istikametimiz, gayretimiz, gitmeye çalıştığımız yer en geniş anlamda özgürlüklerin, düşünce ve ifade özgürlüğünün olduğu bir hukuk devleti, demokratik bir ülke.

İçerisinde Bakanlığa gelen dava açma taleplerinin yüzde 93'üne hayır demiş Bakanlık, izin vermemiş dava açılmasına. Sadece yüzde 6,5-7 civarında, onlar da kesinlikle savunulamayacak noktada. Burada bizim aldığımız kriter şu: Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin vermiş olduğu kararlar var. AIHM fikir özgürlüğü kapsamında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nden kaynaklanan çerçeveyi çizmiştir. AIHM'nin ortaya koyduğu performansa göre biz izin veriyoruz ya da vermiyoruz. Dolayısıyla güvence kurumsal olmalı, şahıs bugün var, yarın yok. Adalet bakanı değişebilir, yarın hükümet değişebilir. Önemli olan bu ülkedeki 73 milyonun mevcut hukuk altyapısıyla haklarının güvence altına alınmasıdır. Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru hakkının getirilmesi, önümüzdeki dönemde insan hakkı ihlalleri açısından en önemli güvencelerden bir tanesidir. Çünkü Anayasa Mahkemesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ndeki hakların ihlal edildiği gerekçesiyle gelen müracaatlara bakabilecektir. Şimdi Anadolu'dan bir vatandaş bu hakkının ihlal edildiği gerekçesiyle Strazburg'a gidemiyor, böyle bir imkanı yok. Ben Ankara'daki bir mahkemeye bir dilekçeyle bu hakkı ona verirsem, o vatandaşın hakkını güvence altına almış olmuyor muyum? Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ndeki hakların takibini kolaylaştıran bu düzenleme, geleceğe dönük olarak bu ülke insanına bir güvence değil midir? Ama bütün bunların işlemeye başlaması, oturması zaman alacaktır. Yasaları yapıyoruz, bunun yerleşmesi ve tam güvence sağlanması belli bir zaman alacaktır, onu ifade etmeye çalıştım. Ancak, Parlamentodan geçmiş olan bir yasa, sizin mevcut bir hakkınızı ortadan kaldırıyor, yasalar Anayasaya aykırı olamaz. Kişilerin, hakkını, hukukunu koruyacak temel metin Anayasadır. Yasalar ve mevzuatlar Anayasaya aykırı olamayacaktır.

Şayet bu Mecliste çıkan torba yasa içerisinde size ait, sizi ilgilendiren maddenin, Anayasada korunmuş haklarınızı ihlal ettiği düşüncesindeyseniz, görünmekte olan davada bunu mahkemeye Anayasaya aykırılık iddiasıyla gündeme taşıyabilirsiniz. Eğer mahkeme de sizin fikrinize katılıyorsa, hakim o düzenlemeyi Anayasa Mahkemesi'ne taşıyabilir. Bunun sistem içerisinde kendini kontrol etme mekanizmaları var, o yola müracaat edilebilir.

Güven veren bir adalet sistemi konusuna gelince... Değerli arkadaşlar, güven veren bir adalet sistemi ya da devletin temel kurumlarının mekanizmalarının, belli bir ritim içerisinde ve evrensel standartlara uyumlu hale gelmesi bir günde, iki günde olacak bir iş değil. Ben sözlerimin bir yerinde şunu ifade ettim: 2002 yılından bu yana yapılan çalışmalara bakınız. Avrupa Birliği ile uyum paketleri çıkartıldı. Kaç tane? 9-10 tane uyum paketi. Bunlar çok sayıda değişik kanunda ve Anayasa içerisinde değişiklik öngören düzenlemeler. Bütün bunlar bu sürecin bir parçasıdır. Elbette ki bugün atılmış olan adımla yargıda reform başlamış değildir. Bakınız biz mevzuat anlamında, ceza kanunlarımızda, usul yasalarımızda, temel yasalarımızda baştan aşağı revizyonlar yapıyoruz. Türkiye bugüne kadar transfer yasalarıyla idare ediliyordu. 1920'li yıllarda yapılmış Türk Ceza Yasası, Medeni Yasa, Borçlar Yasası, bunlar temel yasalar, toplumu yöneten, idare eden yasalar. Ceza Yasamız İtalya'dan, Medeni Yasa İsviçre'den, Borçlar Yasası Almanya'dan, transfer edilmiş yasalar. İlk defa bunlar Türk hukukçuların hazırlığında, Medeni Yasa 2001'de koalisyon hükümeti döneminde çıkartıldı. Bu dönemde de Türk Ceza Yasası, Ceza Usul Yasası bunlar en temel hukuk alanında birey haklarını ilgilendiren düzenlemelerdir. Anayasadaki

Bilgi kirliliği içerisinde bir değerlendirme bizi doğru yere götürmez. O hadiseleri dikkatle ve ihtiyatla takip etmemiz ve ortaya çıkacak tabloyu beraberce değerlendirmemiz gerekiyor. Onun için hemen anlık bir takım haberlerle bir hükme varırsak bu bizi çok doğru bir yere götürmez.

Parlamentodan geçmiş olan bir yasa, sizin mevcut bir hakkınızı ortadan kaldırıyorsa, yasalar Anayasaya aykırı olamaz. Kişilerin, hakkını, hukukunu koruyacak temel metin Anayasadır. Yasalar ve mevzuatlar Anayasaya aykırı olamayacaktır.

bireysel hakları koruyacak değişiklikler 2002-2010 arasında çok sayıda yapılmıştır. O sürecin bir devamı olarak biz şimdi yargı reformu strateji belgesindeki adımları atıyoruz. Yani adalette güveni sağlamak için bugün yola çıkmış değiliz. Bu bir süreçtir ve bununla da bitmeyecek. Bakınız ben 5 yıllık stratejik plandan bahsettim. 2014 sonunda geleceğimiz noktayı topluma taahhüt ettik. 2014 sonunda şu noktaya geleceğiz dedik. Bu süreç devam edecek. Yani değişim, dönüşüm ve transformasyon süreci devam edecek. Onun için bugün başlamış gibi 8 yıl önce veya 8. yılın sonunda bunu düzeltmeye çalıştınız gibi bir tespitin bu Hükümete çok uymayacağını ifade edeyim. 2002 yılından bu yana bu çalışma, bu gayret devam ediyor, bundan sonra da devam edecek. Şu anda Türkiye’de yargı çalışanları mevcut imkanlar içerisinde ellerinden geleni yapıyorlar. Ama mekanizmalar, mevzuatımız ve sistem tam anlamıyla çağdaş modellerle uyumlu olmadığı için bundan kaynaklı çıkan sonuçlar güven veren bir yapıda değil maalesef. Biraz önce sizin Meclis üyeniz çıktı bu kürsüden dedi ki, “ben müteşebbisim, yatırımcıyım, zahmet ediyorum, masraf ediyorum, yıllarımı harcıyorum bir tane ruhsat alıyorum, bir tane arama izni alıyorum. Öteki hiçbir masrafa girmeden, hiçbir zahmete girmeden bir dilekçeyle benim yıllar boyu

ve büyük masraflarla elde ettiğim imkanı berhava ediyor”. Adalete güven, sizin Meclis üyenizin vicdanında oluştu ise, güven veren bir adalet vardır diyebilirim. Ama ben bu kürsüden desem ki, estağfurullah efendim, Türkiye’de herkesin güvendiği muhteşem bir adalet sistemi var; ben söylerim, ben dinlerim. Şuradan kapıdan çıktığımızda yoldan geçen vatandaş tutunuz. Anketler var zaten, güven endeksleri var, en çok güvenilen kurumlar var. Çıkn çarşıda vatandaşa sorun. Orada güven endeksi yükseldiği zaman, vicdanlarda toplumsal algıda adalete güven oluştuğu zaman, ben bu ülkede güven veren bir adalet sistemi vardır diyebilirim. Aksi halde, benim tespitlerim ortama uygun söylenmiş sözden öteye geçmez. Ben burada çok böyle düz, eğmeden bükmeden algılarımı paylaşmaya çalışıyorum ve hiçbir siyasi endişeyle de bunları söylemiyorum. Ben böyle algılıyorum, zannediyorum ki vatandaş da bundan çok farklı algılamıyor. Eğer sokakta yürüyen insan buna inanıyorsa, o zaman ben de inanacağım.

Davetiniz için tekrar teşekkür ediyorum ve hepimize kendi çalışma alanlarınızda başarılar, muvaffakiyetler diliyor, saygılar sunuyorum.

Evrakları gözünüzde büyütmeyin.

Ücretsiz İhracat Vesaik Gönderimi ile
KOBİ'lerin ihracatını destekliyoruz.

Bedeli Bankamıza gelecek ihracat vesaik gönderiminiz için
hiçbir ücret ödemeyeceksiniz desek?
Bu avantajdan yararlanarak maliyet yükünüzü hafifletmek için sizi Akbank'a bekliyoruz.

Bu kampanya 31.12.2010 tarihine kadar ve 3000 vesaik için geçerlidir.

ASO MECLİS

**Ankara Sanayi Odası
Meclis Toplantısı**

27 Ekim 2010

“Kur savaşları” olarak adlandırılan rekabetçi devalüasyonlar tehdidi ortadan kalkmamıştır

NURETTİN ÖZDEBİR
ASO YÖNETİM KURULU BAŞKANI

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli Meclis üyeleri, basınımızın seçkin temsilcileri; hepinizi şahsım ve Ankara Sanayi Odası Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum. Sayın Bakanım, davetimizi kabul ettiğiniz için size teşekkür ediyor, Oda Meclisimize hoşgeldiniz diyorum.

Değerli Meclis üyeleri, küresel ekonomide ilginç gelişmeler yaşanmaktadır. Geçen günlerde Güney Kore’de yapılan G-20 toplantısında somut kararlar alınamamış, sadece bazı temenniler dile getirilmiştir. “Kur savaşları” olarak adlandırılan rekabetçi devalüasyonlar tehdidi ortadan kalkmamıştır. Amerika Birleşik Devletleri Merkez Bankası, parasal genişlemeye devam edeceğini açıklamıştır. Dünyada bollaşan likidite, bizim gibi ülkelere spekülative sermaye girişlerini artırmakta, Türk Lirası diğer gelişen ülke paraları gibi değer kazanmaya devam etmektedir.

Türkiye, Ocak-Ağustos döneminde 28 milyar dolar cari işlemler açığı vermişken, ülkemize aynı dönem içerisinde giren yabancı sermaye 38 milyar doları bulmuştur. Bu sıcak para girişi için tedbir alınmazsa, TL’nin daha

da değerlenmesi kaçınılmazdır. Birçok ülke parasının değerlenmesini engellemek için tedbirler almaktadır. Japon Merkez Bankası, faizleri düşürerek yenin değer kazanmasını engellemeye çalışmaktadır. Brezilya, sıcak para girişlerinde aldığı vergiyi yüzde 6’ya çıkarmış ve parasının değerlenmemesi için her yolu deneyeceğini açıklamıştır. Geçen gün ülkemizi ziyaret eden Çin Devlet Başkanı, yuanın değerinin yükseltilmesiyle ilgili taleplere, bizim varlık sebebimizdir, bu konu üzerinde yapılan baskıları savaş nedeni sayarız diyecek kadar konuyu abartmıştır. Paraların değerlenmesi, Güney Afrika’dan Malezya’ya, BRİC+T’ye birçok ülkede -şimdi Türkiye’yi de ilave ettiler- ekonomik büyümeyi tehdit eder boyutlara ulaşmıştır. Gelişmiş ülkelerin uyguladıkları bu politikalar krizde ikinci dip riskini azaltırken, gelişen ekonomileri riske atmaktadır. Bu riske karşı ülkemizde de tedbirler alınmalı, bu spekülative saldırılar karşılıksız bırakılmamalıdır.

Değerli Meclis üyeleri, TL’nin değerlenmesinde Türk ekonomisinin sağlam mali ve finansal yapısı ile krizden

Dünyada bollaşan likidite, bizim gibi ülkelere spekülative sermaye girişlerini artırmakta, Türk Lirası diğer gelişen ülke paraları gibi değer kazanmaya devam etmektedir. Bu sıcak para girişi için tedbir alınmazsa, TL’nin daha da değerlenmesi kaçınılmazdır.

hızlı bir biçimde çıkması da rol oynamaktadır. Açıklanan son ekonomik veriler, ekonomideki canlılığın devam ettiğini göstermektedir. Sanayi üretimindeki artış, beklentilerin üzerinde bir hızla devam etmektedir. Ağustos ayında sanayi üretimi, bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 11 artarak 2007'deki düzeyini aşmıştır. Ağustos ayında sanayinin alt sektörlerinde üretim; madencilikte binde 6, imalat sanayinde yüzde 11, elektrik, gaz, buhar ve iklimlendirme üretimi ve dağıtım sektöründe yüzde 15,7 artmıştır. Takvim etkisinden arındırılmış sanayi endeksi

Ağustos ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 14,2, mevsim ve takvim etkisinden arındırılmış sanayi endeksi ise bir önceki aya göre yüzde 2,7 artış göstermiştir. Sanayi ciro ve sipariş endeksindeki gelişmeler de sanayi üretiminin yılın üçüncü çeyreğinde de beklenenin üzerinde artacağını göstermektedir. Aslında üçüncü çeyreği tamamladık. Tabii bu veriler TÜİK tarafından henüz açıklanmadı. Ama sanayide kullanılan elektrikten izlediğimiz kadarıyla büyük bir ihtimalle çift haneye yakın bir büyümenin de üçüncü çeyrekte gerçekleşmesi muhtemeldir.

Sanayi Ciro Endeksi				
ANA SANAYİ GRUPLARI	Ağustos 2010		Ağustos 2009	
	Yıllık Değişim (%)	Aylık Değişim (%)	Yıllık Değişim (%)	Aylık Değişim (%)
Ara Malı İmalatı	21,9	-5,4	-16,6	-4,9
Dayanıklı Tüketim Malı İmal.	7,0	3,5	-3,9	-1,0
Dayanısız Tüketim Malı İmal.	15,7	5,2	4,8	4,8
Enerji	6,2	-3,5	-23,7	4,0
Sermaye Malı İmalatı	18,4	-15,9	-8,5	-22,2

Sanayi ciro endeksi, Ağustos ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 17,6 artarken, bir önceki aya göre ise yüzde 3,4 azaldı. Ağustos ayında, bir önceki yılın aynı ayına göre madencilik endeksi yüzde 26,2, imalat sanayi endeksi 17,3 artmıştır. Ana sanayi grupları sınıflamasına göre, Ağustos ayında en yüksek artış yüzde 22 ile ara malı imalatında görülmüştür.

Sanayi Sipariş Endeksi				
ANA SANAYİ GRUPLARI	Ağustos 2010		Ağustos 2009	
	Yıllık Değişim (%)	Aylık Değişim (%)	Yıllık Değişim (%)	Aylık Değişim (%)
Ara Malı İmalatı	23,3	-4,3	-25,3	-5,9
Dayanıklı Tüketim Malı İmal.	12,7	10,0	-10,1	1,1
Dayanısız Tüketim Malı İmal.	10,5	-0,2	2,9	0,4
Sermaye Malı İmalatı	26,3	-13,3	-9,5	-23,5

Birçok ülke parasının değerlenmesini engellemek için tedbirler almaktadır. Gelişmiş ülkelerin uyguladıkları politikalar krizde ikinci dip riskini azaltırken, gelişen ekonomileri riske atmaktadır. Bu riske karşı ülkemizde de tedbirler alınmalı, bu spekülasyon saldırılar karşılıksız bırakılmamalıdır.

Dış ticaret verileri, ithalat ile ihracat arasındaki makasın giderek açıldığını, ihracat artışının ithalat artışını yakalayamadığını göstermektedir.

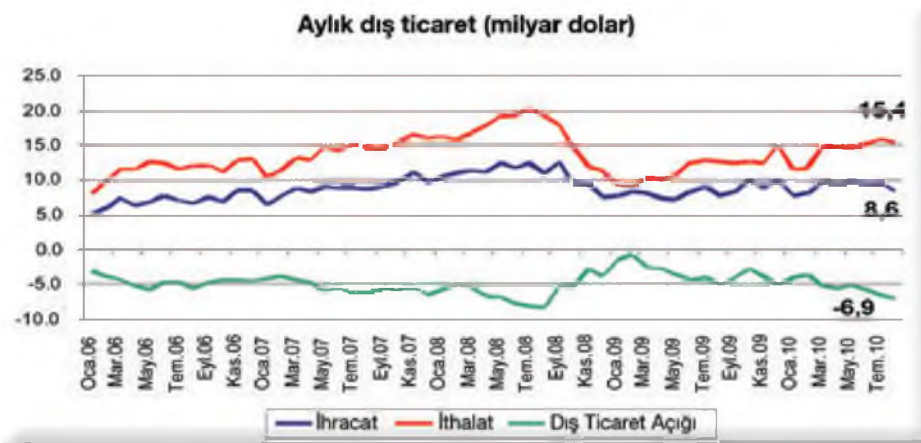
Sanayi sipariş endeksi, Ağustos ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 19,9 artarken, bir önceki aya göre ise yüzde 4,7 azaldı. Ana sanayi grupları sınıflandırmasına göre Ağustos ayında en yüksek artış yüzde 26,3 ile sermaye

malı imalatında görülmüştür. Bu veriler ise yatırımlar başladığında, yatırımların devam etmekte olduğunu, üçüncü ve dördüncü çeyrekte de bu büyümenin süreceği umudunu kuvvetlendiren önemli bir işarettir.

Ekim ayında imalat sanayi genelinde kapasite kullanım oranı, geçen yılın aynı ayına göre 7,1 puan, bir önceki aya göre ise, 1,8 puan artarak yüzde 75,3 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Dış ticaret verileri, ithalat ile ihracat arasındaki makasın giderek açıldığını, ihracat artışının ithalat artışını yakalayamadığını göstermektedir. Ağustos ayında, geçen yılın aynı ayına göre ihracat 9,1 artarken, ithalat yüzde 20,5 artmıştır.

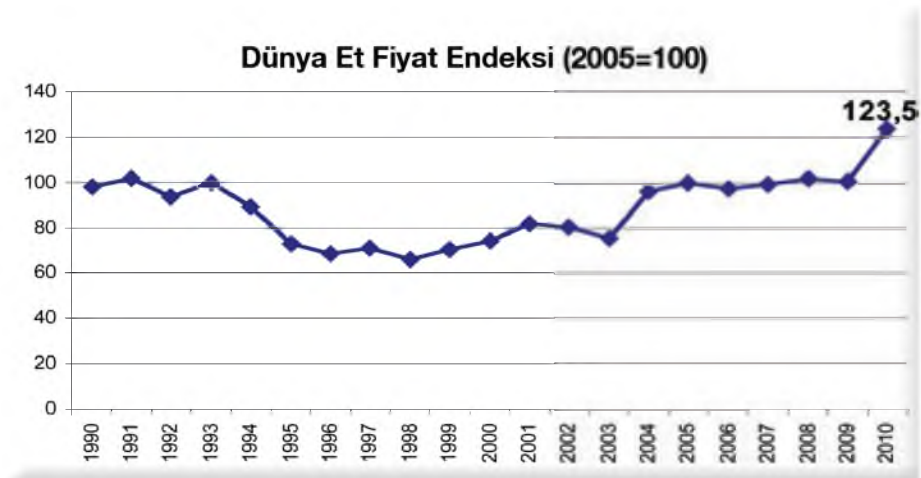
Aylık dış ticaret açığı da 7 milyar dolara yaklaşmıştır. Geçen yılın Ağustos ayında yüzde 61 olan ihracatın ithalatı karşılama oranı da bu yıl yüzde 55'e gerilemiştir. Ağustos ayı itibariyle 12 aylık ihracatımız 110,5 milyar dolara, 12 aylık ithalatımız 167,8 milyar dolara ulaşmıştır.

Değerli Meclis üyeleri, reel kesim güven endeksi Ekim ayında bir önceki aya göre 3,5 puan azalarak 107,2 seviyesinde gerçekleşmiştir. Bu gerilemeye rağmen reel sektör iyimserliğini korumaktadır.

Diğer yandan tüketici güvenindeki yükseliş ise devam etmektedir. Eylül ayında tüketici güven endeksi bir önceki aya göre yüzde 3,5 oranında artarak 90'ı geçmiştir. Bu gelişmeler, eğer dünyadan kaynaklanan bir olumsuzluk yaşanmazsa, yılı yüzde 9 civarında bir büyüme ile kapatacağımız yönündeki tahminimi güçlendirmektedir.

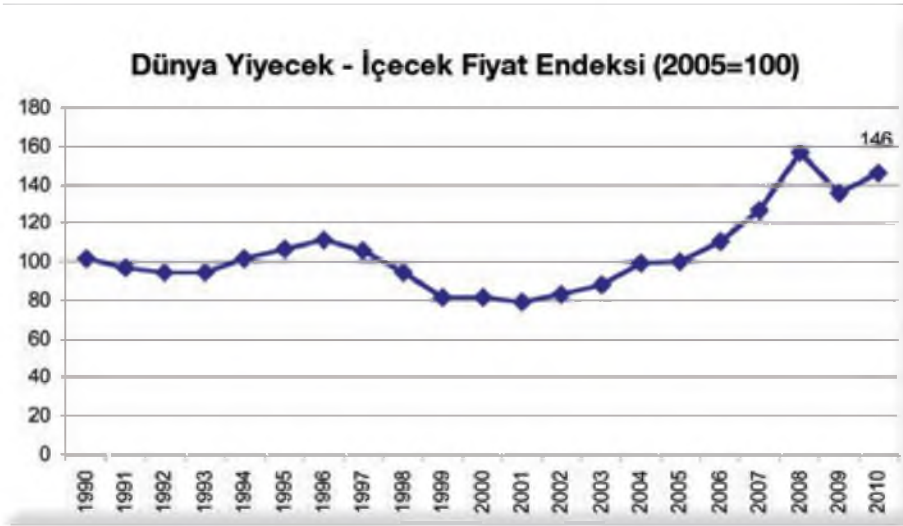
Alınan ithalat kararına rağmen et fiyatları düşmemektedir. Ülkemizde et fiyatlarını düşürmek için öncelikle yerli üretimi artırmak zorundayız. Yerli üretimdeki artışı yüksek yem fiyatları engellemektedir. Bu nedenle yem bitkilerinin ekimi teşvik edilmeli, buna göre bir arazi planlaması yapılmalıdır.

Sayın Bakanım, alınan ithalat kararına rağmen et fiyatları düşmemektedir. Aslında et fiyatları, tüm dünyada artış eğilimi içindedir. Dünyada et fiyatları son 1 yılda yüzde 23,5 artmıştır. Başta Çin olmak üzere, gelişen ülkelerde gelir düzeyi arttıkça ete olan talep de artacaktır. Evet, Çinliler hamburger yemeye başladılar. Bugüne kadar sadece pirinç lapası ve biraz domuz etiyle beslenen Çin'in 2 milyarı bulan nüfusu hamburger yemeye başlarsa, dünyada et fiyatlarının daha da artacağı muhakkaktır.

Ülkemizde et fiyatlarını düşürmek için öncelikle yerli üretimi artırmak zorundayız. Yerli üretimdeki artışı yüksek yem fiyatları engellemektedir. Taşıma maliyetleri de yem fiyatlarını artıran bir etkidir. Bugün yonca, ülkemizin belli bir bölgesinde yetiştirilmekte, buralara gelirken neredeyse ton başına 30 lira gibi bir maliyet üzerine yüklenmekte, bu da ciddi rakamlar tutmaktadır. Bu nedenle yem

bitkilerinin ekimi teşvik edilmeli, buna göre bir arazi planlaması yapılmalıdır. Yem maliyetlerini düşürmek için mera hayvancılığı da teşvik edilmeli ve mera islah işlemleri devam etmelidir.

Avrupa Birliğinde besicilikte ortalama işletme büyüklüğü ülkeler arasında 25 ile 45 baş hayvan arasında değişmektedir. 50 baştan fazla hayvana sahip olan işletmelerin oranı yüzde 5'in altındadır. Bu nedenle besicilikte küçük üreticiler mutlaka desteklenmelidir. Hayvan popülasyonunu artırmak için en temel çözüm, tarıma dayalı, özellikle süt ve süt ürünlerine dayalı sanayinin geliştirilmesiyle sağlanacaktır. Ayrıca, et fiyatlarındaki spekülasyon yükselmeleri engellemek için ya yağlı hayvan kesimi engellenmeli ya da fazla yağlar kilodan düşülmelidir.

Dünya gıda fiyatlarındaki artış, ülkemizdeki enflasyon dinamiklerini de etkilemektedir. Gıdanın düşük gelirli kesimlerin harcamaları içindeki yüksek payı dikkate alınırsa, gıda fiyatlarındaki artışın halkımızın refahı üzerindeki olumsuz etkisi daha iyi anlaşılacaktır.

Sağlık sertifikası ve serbest satış sertifikası gibi talep dilekçeleri ilgili bürokratik işlemlerden kaynaklanan gecikmeler bir an önce çözüme kavuşturulmalıdır.

Sayın Bakanım, 2009 yılında düşen dünya yiyecek içecek fiyat endeksi de bu yıl yeniden artış göstermiştir. Dünya yiyecek içecek fiyatları 2005 yılına göre yüzde 46 artmıştır. Dünya gıda fiyatlarındaki artış, ülkemizdeki enflasyon dinamiklerini de etkilemektedir. İşlenmemiş gıda fiyatları, üçüncü çeyrekte yıllık yüzde 28,7 artış oranıyla tarihteki en yüksek seviyeye ulaşmıştır. Gıdanın düşük gelirli kesimlerin harcamaları içindeki yüksek payı dikkate alırsa, gıda fiyatlarındaki artışın halkımızın refahı üzerindeki olumsuz etkisi daha iyi anlaşılacaktır.

Sayın Bakanım, ülkemizin gıda arz güvenliğini sağlamak, halkımıza ucuz, kaliteli ve sağlıklı ürünler sunmak için Bakanlığınızın yoğun bir çaba içinde olduğunu biliyor, özellikle tarım havzaları çalışmalarınızı takdirle izliyoruz. Ayrıca Web-Tarım TV'nin yayına başlaması nedeniyle sizi kutluyoruz. Ben dün akşam özellikle izledim. Köylümüzün, çiftçimizin, zirai üretim, hayvancılıkla uğraşan insanlarımızın yararlanacağı görsel materyallerle desteklenmiş çok faydalı bilgiler var. Ama dileğimiz, Web-Tarım TV'nin geniş kitlelere ulaşması için kısa sürede bir Tarım TV'ye dönüşmesidir. Bir zamanlar -şimdi hala devam ediyor- herhalde uydu yayını olarak Yaban TV vardı. Burada daha çok avcılık ve bunun yanında da tarımsal faaliyetlerle ilgili bilgiler veriliyordu. Benim özellikle köylere yaptığım ziyaretlerde, köylülerin hepsinin bu televizyonu merakla izlediklerini

görmüştüm. Bu bir ihtiyaçmış, bu ihtiyacı çok iyi tespit etmişsiniz. Daha geniş kitlelere yaygınlaşması sanırım ciddi bir ihtiyacı karşılayacaktır.

Sayın Bakanım, hazır sizi aramızda bulmuşken, üyelerimizden bize ulaşan ve Bakanlığınızın yetki ve sorumluluk alanına giren bazı sorunlarımızı size iletmeden de geçemeyeceğim. Üyelerimizden gelen görüş ve önerileri size ayrıca bir dosya halinde takdim ettim.

Sorunların yoğunlaştığı bir alan bürokratik gecikmelerdir. Örneğin, sağlık sertifikası ve serbest satış sertifikası gibi talep dilekçeleri ilgili daireye geç ulaşmakta, kontrole gelmesi için randevu birkaç gün sonraya verilmekte ve kontrol tamamlandıktan sonra evrak imzalanma ve teslimatı geç yapılmaktadır. İhracat başvurularının evrakları, aynı gün ilgili bölüme ulaştırılmalı ve kontrol için en geç bir gün içinde randevu verilmelidir. Denetim elemanları hata bulma yaklaşımıyla değil, işletmelerin standartlarını yükseltme amacıyla yol gösterici bir biçimde hareket etmelidir. Tabii ki bir işletmenin gıda güvenliği hepimizin, önce çocuklarımızın, sonra bütün 72 milyonun can güvenliğini, sağlığını ilgilendiren bir konu. Denetim elemanları bir işletmeye gittikleri zaman, oranın iyi niyetli veya kötü niyetli olduklarını gayet rahat tespit edebilirler. Onlardan iyi niyetli işletmelerimize, gerçekten yol gösterici, standartlarını artırıcı bir şekilde denetim yapmalarını bekliyoruz.

Üretim izin belgelerinin temininde uzmanlara bağlı olarak sorunlar yaşanmakta ve bazı prosedürlerden dolayı izin almak için bazen 90 günden fazla beklenmektedir. Sadece kuruluş aşamasında alınan gıda sicil numarası ile Avrupa Birliği ülkelerinde olduğu gibi bildirim yapılarak üretim yapılabilir, bazı kamu kuruluşlarında olduğu gibi internet üzerinden bildirimde bulunulabilir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığımız bu iş yeri açma ruhsatlarıyla ilgili böyle bir uygulamayı başlattı. Müracaatınızı yapıyorsunuz, müracaattan sonra siz faaliyetinize başlıyorsunuz ve bu süre içerisinde zaten yasalara uygun faaliyette bulunduğunuzu beyan ediyorsunuz. Gelip denetliyorlar, bir eksiğiniz varsa düzeltmeniz için size süre veriyorlar veya gerekli müeyyideleri uyguluyorlar.

Dosya inceleme sürecinde Koruma Kontrol Genel Müdürlüğünde herhangi bir evrak eksikliğinde, eksik evrak tekrar İl Tarım Müdürlüğüne değil, Koruma Kontrol Genel Müdürlüğündeki ilgili uzmana doğrudan teslim edilebilir. Burada git-geller sırasında dosyalarda gecikmeler olduğu söyleniyor.

Yurt dışından gelen ve ithalatı yapılan hammaddelerde il tarım müdürlüklerinin farklı uygulamaları da sorunlara yol açmaktadır. Örneğin aynı ürünün İstanbul ilinde ithalatı daha kısa sürede yapılırken, Ankara ilinde daha uzun sürede yapılmaktadır. Bu farklı uygulamalara son verilmelidir.

Tarımda verimliliği artırmak için, arazi toplulaştırmaları hızlandırılmalı, Miras Hukuku süratle değiştirilmeli, ekilmeyen araziler, arazi toplulaştırmalarını teşvik etmek için cezaen vergilendirilmeli ve sertifikalı tohum kullanımı teşvik edilmelidir. Artan dünya nüfusu ve gelir düzeyi, çok çeşitli ve daha çok miktarda gıda maddesi tüketimini getirmekte. Yalnız bizim değil gelecek nesillerin ve dünyanın bize emaneti olan tarım topraklarımızı iyi kullanmalı, iyi muhafaza etmeli, iyi de değerlendirmemiz lazım. Birçok yerde miras yoluyla paylaşılan araziler ekilemeyecek kadar ekonomik değer olmaktan çıkmış durumda. Ankara Sanayi Odası olarak önerimiz, bu boş arazilere bir vergi uygulanırsa, hiç olmazsa taraflar kendi aralarında "Benimkini de ek de vergiden kurtarayım" der. Böylece bir sermaye birikimi olur, arazi toplulaştırmasına katkısı olur diye düşünüyoruz.

Tarımda verimliliği artırmak için, arazi toplulaştırmaları hızlandırılmalı, Miras Hukuku süratle değiştirilmeli, ekilmeyen araziler, arazi toplulaştırmalarını teşvik etmek için cezaen vergilendirilmeli ve sertifikalı tohum kullanımı teşvik edilmelidir.

Eski traktör parkının yenilenmesi amacıyla otomobil, kamyon ve otobüs için uygulanan hurda indirimi desteğinin tamamen üretime dönük olan traktör için de uygulanması faydalı olacaktır.

Kırsal Kalkınma Yatırımlarını Destekleme Programı çerçevesinde 2006-2010 yıllarında TEDGEM tarafından uygulanan makine-ekipman desteklemeleri ile çiftçiye verilen desteğin tarımsal üretimdeki olumlu etkisinin beş katı oranında olduğu Bakanlıkça saptanmıştır. Bu destekleme modelinin 2011 yılı ve sonrasında da sürdürülmesi doğru olacaktır. 2009 ve 2010 yılında uygulanan Kırsal Kalkınma Yatırımlarının Desteklenmesi kapsamında, alet ve makineye verilen yüzde 50 hibe desteğiyle sektör canlanmaya başlamıştır. Gelişmiş ülkelerde olageldiği gibi bu desteklerin önümüzdeki yıllarda da devam etmesi ve yeterli kaynak ayrılması sağlanmalıdır.

Ülkemiz su fakiridir. Sulamada etkinliğin ve verimliliğin artırılması için damlama ve yağmurlama sistemlerine verilen teşviklerin artırılması da yerinde olacaktır. Ziraat Bankası, hayvancılık için sıfır faizli, 2 yıl ödemesiz krediler vermektedir. Ancak birçok çiftçi, arazilerinin teminat olarak kabul edilmemesi nedeniyle bu krediden yararlanamamaktadır. Tabii Ziraat Bankası hızlı bir şekilde nakde dönüşebilecek, genellikle büyük şehirlerdeki gayrimenkulleri kabul etmek eğilimindedir, bu da gerçek hayvancılık yapacak kişilerin krediye erişimini sınırlamaktadır. Bu sorunun aşılması için, çiftçilerin kırsaldaki arazilerinin de teminat olarak kabul edilmesi gerekmektedir.

Sözlerime burada son verirken, Sayın Bakanımın teşrifleri nedeniyle bir kez daha teşekkür ediyor, hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyor, Cumhuriyet bayramınızı şimdiden kutluyorum.

İthal etlerin yerli üretimin düzeyinde olduğuna dair bir genelgenin yayınlanması gerekiyor

NURSEL BAYMAZ

MUHTELİF GIDA SANAYİ MECLİS ÜYESİ

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, hoş geldiniz, değerli Meclis üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum ve Ankara Sanayi Odası Meclis Divanına seçilen ilk hanım olarak sizlere sesleniyorum. Böylece Ankara Sanayi Odası bir ilke daha imza atmış oldu.

Ben bu kürsüden tüm toplu yemek üretimi yapan yemek sanayicileri adına konuşuyorum. Bizler 1, 2, 3 yıllık sabit fiyatlarla kamu kurumlarına ve özel kurumlara yemek hizmeti sözleşmesi yapmaktayız. Et fiyatlarının bu denli fahiş boyutlara yükselmesi, bizi ve tüm yemek sanayicileri çok zor duruma sokmaktadır. Bir kısım yeni kurum ve kuruluşlar batmakta, beraberinde birtakım tedarikçileri batırmakta ve devlete de birtakım zararları dokunmaktadır.

İthal izni çıktı, Et ve Balık Kurumu şu an et satmaya başladı. Fakat biz yemek firmalarının şöyle bir sıkıntısı var: Kamu kurumu, özel kurum ve kuruluşların birçoğu ithal et kullanamazsın, şoklanmış et kullanamazsın diye şartnamelerine madde koymuşlar.

Biz bu şartnameleri okuyup, kabul edip imzalamışız. Onun için ithal eti, bizim birtakım kurum ve kuruluşlara sokmamız mümkün değil. Bugün borsada et 18 TL. Aynı mönü, aynı sayı, aynı gramajda geçen yıl 10 ton ete ödediğin para 100 bin TL, bu yıl 10 ton ete ödediğin para 170'le 180 bin TL. Bir genelge ile bu etlerin yerli üretimden, yerli kesimden hiçbir farkı yoktur, ithal eti her türlü kamu kurum ve kuruluşun mutfağına sokabilir şeklinde bir kolaylık getirebilerseniz, ben tüm yemek sanayicileri adına size peşinen teşekkür ederim.

Dün Yemek Sanayicileri Derneğine Adana'dan bir faks geldi. Ne kadar et istiyorsanız gelin, Adana kombinasında et kesimi yapılacak, istediğiniz kadar et verilecek diye. Bu bizim için çok büyük sıkıntı. Biz Ankara'daki Et Balık Kurumunun Ankara'ya, İstanbul'dakinin İstanbul'a, İzmir'dekininki İzmir'e hitap etmesini istiyoruz. Ayrıca, bir tarım ve hayvancılık ülkesi olan Türkiye'nin neden bu sıkıntıya düştüğünü öğrenmek istiyorum.

Sertifikalı tohum desteklerinin artarak devam etmesi gerekiyor

FERİDUN HABOĞLU

UN VE UNLU MAMÜLLER SANAYİ MECLİS ÜYESİ

Un ve unlu mamuller sektörü olarak en önemli sorunumuz, kaliteli buğday temininde çektiğimiz zorluklardır. Kaliteli buğday, kaliteli tohumdan üretilir. Kaliteli tohum da, ancak sertifikalı tohumla gerçekleştirilebilir. Sertifikalı tohum ekimi konusunda Bakanlığınızın başarılı çalışmaları sonucunda büyük mesafeler kat edildi. Çiftçiye, tohumluk buğday üreticilerine çok büyük teşvikler verildi. Ancak bu teşviklerin sonucunda, çiftçinin talep ettiği sertifikalı tohumu yetiştiremedik. Şu anda Türkiye'nin sertifikalı tohum ihtiyacı 2 milyon ton. Tohumu 3 yıl üst üste kullanacağını düşünürsek, yıllık ihtiyaç 600 bin ton, toplam sertifikalı tohum üretiminin de 300 bin ton civarında gerçekleştiğini sanıyoruz. Şu anda çiftçimiz sertifikalı tohumluk bulamamakta. Hepimizin bildiği gibi sertifikalı tohumun kalitesinde sadece tarla verimliliği değil, üretilen ürünün, mamulün de kalitesi artmaktadır. Türkiye'nin un ve makarna ihracatında dünyanın ikinci büyük ihracatçısı olması da bunu göstermektedir. Sayın Bakanım, sertifikalı tohum konusundaki desteklerinin artarak devam etmesini rica ediyoruz.

Kısıtlı su kaynaklarımızın verimli kullanılması için sulamayla ilgili modernizasyon çalışmalarının teşvikinin artırılarak devam etmesini bekliyoruz. Gerçi Bakanlığımız damla sulama sistemlerine sıfır faizli krediler, uzun vadeli krediler vermesiyle bunu kısmen

çözmüştür ancak bunu biraz da kanun gücüyle yapmak gerekiyor. Salma sulama sisteminin yasaklanması, damla sulama sistemlerine daha doğrusu verimli sulama sistemlerine geçiş için de Bakanlığın kendisine bir hedef koymasını istiyoruz.

Bir diğer konumuz da lisanslı depoculuk konusundaki çalışmalar. Lisanslı depoculuk konusunda gerçekten Türk gibi başladık, şu anda lisanslı depoculuğun altyapısı olarak belki de dünyada örnek gösterilecek çok hızlı bir noktaya geldik. Ama bir türlü sonuçlandıramadık. Ben lisanslı depoculuk konusundaki çalışmaların ve projelerin tarımda bir devrim olduğu kanısındayım. Bir diğer konu da, yem sektöründeki fiyat artışları. Yem sektörünün, özellikle besi yeminin önemli hammaddesi olan kepeğin fiyatının artması dolayısıyla, ithalattaki verginin sıfırlanacağı konusunda bir duyumumuz var. Sayın Bakanım, yem sektörünün sorunu bu şekilde çözülebilir ama bu, kepek üretimini yapan un ve makarna üreticilerinin maliyetlerinde çok önemli bir unsur olan kepeğin fiyatının artması bizim iç piyasada ekme ve makarna fiyatlarının, bulgur fiyatlarının da artmasına neden olacaktır.

Ayrıca bu şekilde maliyet artışları bizi ihracatta da güç durumda bırakacaktır. Yem sektöründeki arkadaşlarımızı da düşünerek gümrük vergilerinin adaletli bir şekilde indirileceğine inanıyor, bu konuda da desteğinizi bekliyorum.

İşletmelerimizde daha çeşitli ürünler üretmenin yolu açılmalı

RECEP KÖKSAL

UN VE UNLU MAMULLER SANAYİİ MECLİS ÜYESİ

Un ve Unlu Mamuller Komitesi adına konuşacağım. Aynı zamanda gıda üreticisi olarak da Gıda Komitesine bir noktada atıfta bulunmak zorundayım.

Aynı çatı altında üretim yapan biz üreticiler birden fazla üretim yapamamaktayız. Üretim izin belgeleri veya bu tip taleplerde bulunduğumuz zaman üretim izni alamıyoruz. Bir unlu mamuller üreticisi, şeker veya başka bir sektörde kendi fabrikası sınırları içerisinde üretim yapamamaktadır. Ancak, market sektörleri içerisinde aynı çatı altında farklı imalatlar yapılabilmektedir. Bu madde ile getirilen düzenlemenin bizleri de kapsamını istiyoruz. Bununla ilgili üretim iznini alamamamız gerekiyor. Özellikle ihracat yapan üreticilerimizin bu konuda çok ciddi sıkıntıları var. Gıda üreticileri olarak yoğun çaba ve emek sarf ettiğimiz ürünlerimizi, gıda mevzuatına göre üretilip, ambalajlayıp, paketleyip gerekli satış noktalarına kendi imkanlarımızla ulaştırmaktayız. Burada en büyük sorunlarımızdan bir tanesi; marketlerle yapmış olduğumuz anlaşmalarda bizim adımıza kendi sorumluluğumuz alanına hiç girmeyen ürünlerimizi iade noktasında çok ciddi sıkıntılar çekmekteyiz. Her türlü yasal mevzuatları yerine getiriyoruz. Raf ömrü, ürünün kalitesinde herhangi bir problem yok, ancak satılmadığından dolayı veya yanlış siparişlerden dolayı iade alma söz konusu oluyor. Ayrıca bunun oranı belli değil. Bu bazen yüzde 5, bazen yüzde 1, bazen de yüzde 50'ye çıkabiliyor. Siparişleri biraz kıstığınız zaman, "bu siparişiniz fazla" dediğimiz zaman da "bizim siparişimizi göndermek zorundasınız" cevabı ile karşılaşıyoruz. Göndermediğiniz takdirde satış kaybı adı altında bize tekrar fatura kesilmektedir. Bu iade oranlarının yasal bir mevzuata oturtulması noktasında sizden destek bekliyoruz. İşletmelerimizde gıda mühendisleri bulundurma zorunluluğumuz var. Onlar işletmelerimizin içerisinde sorumlu kişiler. Ancak, gıda mühendislerinin iştegi konuları geniş olduğu için, sektör farklılığı olmaksızın üniversitelerden diplomalarını alıp geliyorlar. Bundan dolayı çok ciddi tecrübe sorunu yaşıyorlar. Biz onları eğitmek zorunda kalıyoruz. Gıda mühendislerinin de branşlaşması lazım. Bizler branşına göre gıda mühendisi bulundurursak işletmelerimizde daha faydalı olacağını düşünmekteyim.

Zeytinciliğin Islahı ve Yabancıların Aşılattırılması Hakkında Kanun'un 20. maddesi uygulanmaya devam ederse hiçbir sanayi ve turizm işletmesi ayakta kalamaz

SÖZER ÖZEL

MADENCİLİK SANAYİİ MECLİS ÜYESİ

Zeytinciliğin Islahı ve Yabancıların Aşılattırılması Hakkında Kanun'un tarihi 1939. 1995 yılında bir Balıkesir Milletvekiliyiz, yapmış olduğu öneriyle bu Kanun'a bir madde ekletiyor. Madde 20: "Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalara en az 3 kilometre mesafede zeytinyağı fabrikası hariç, zeytinliklerin vejetatif ve generatif gelişmesine mani olacak, kimyevi atık bırakan, toz ve duman çıkaran tesis yapılamaz ve işletilemez. Bu alanlarda yapılacak zeytinyağı fabrikalarıyla küçük ölçekli tarımsal sanayi işletmeleri yapımı ve işletmeleri Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının iznine bağlıdır."

Şimdi bu madde geçerli. Türkiye'de tek bir madencilik yatırımı söz konusu olduğu zaman herkes ayağa kalkıyor. Türkiye'nin güneyi, batısı, her tarafı zeytinlik. Adım attığınız yer içerisinde 3 kilometre mesafede mutlaka bir zeytin ağacı var. Burada bu kanun maddesi uygulandığı takdirde hiçbir sanayi ve turizm işletmesi açık duramaz. Bu Kanun'un bu maddesi Türkiye dışında hiçbir zeytin üreticisi ülkede yoktur. İtalya, İspanya, Yunanistan ve diğer Arap ülkelerinde bu kanun maddesi yoktur. Lütfen bunu tartışmaya açın. Bugün bu kanun maddesi uygulanırsa, Ege bölgesinde, Antalya bölgesinde, Milas, Muğla hiçbir bölgede bir işletme çalışamaz.

Ben, işim icabı Türkiye'nin her tarafını dolaşan bir kişiyim. Ayrıca, zeytinci bir aileden geliyorum. Atalarımın zamanında taban araziye ve sulak araziye hiçbir zaman zeytin ekilmezdi. Dağ, yamaca on adımda bir zeytin ekilirdi. Bu bir ekonomik değer. Değerlendirilmesi için zamanında bu tip yerlere ekilmiş. Ayrıca ürün açısından hangisi değerliyse vatandaşımız onu ekiyor. Örneğin Nizip, zamanında en fazla zeytin üretimi yapan, zeytinciliğin en yoğun olduğu bölgeydi. Şu anda zeytin ağacı ekilmiyor, olmayacak bütün yerlere fıstık ağacı ekiliyor. Çünkü fıstığın bugünkü getirisi zeytinden daha çok.

Altınova, Dikili ve Ayvalık arasında olan çok mümbit bir bölgemiz. Buraya Madra Barajı yapıldı. Bütün sulama kanalları bu bölgeye getirildi ve sulu tarım için çok elverişli bir yer. Bütün boruları çekilmiş, bütün alt yatırımı yapılmış. Proje 10 sene evvel başlatılmış, şu anda da bitmiş vaziyette. Bu ovanın büyük bir kısmı kooperatif, sahiplerinin çok büyük bir kısmı da şehirliler. Bir zeytin bölgesinin etrafında tel gördüğümüz anda mutlaka bilin ki bu ya İzmir'in, Manisa'nın ya da Bergama'nındır. Çok kıymetli alanlarımıza iki metrede bir, üç metrede bir zeytin ağacı dikilmiş. Tarım yapabileceğimiz sulu arazilerimize zeytin dikiyoruz, mahvediyoruz.

Kamuoyu bilincinin oluşturulması için eğitimin şart olduğu anlaşılmıştır

MEHMET YALÇINDERE

PLASTİK VE PLASTİK ÜRÜNLERİ SANAYİİ MECLİS ÜYESİ

Odamızca duyarlı ve sorumlu çalışmaları sürdürmemize karşın ciddi bir sorunumuz olan ülkemiz plastik sektörüyle ilgili gelişen bilgi kirliliği sürecini paylaşmak istiyoruz. 8 Ağustos 2007 tarihinde bir gazetede "Siyah poşetleri belediyeler yasaklıyor" başlıklı bir haber yer almıştı. 13 Eylül 2007 tarihinde Odamızca düzenlenen "Plastik ürünlerin yaşamımızdaki önemi" konulu toplantıda, her sektörde hızla kullanımı artan plastik ürünlerin günlük yaşamımızı kolaylaştırıcı ve vazgeçilmezi olmayı sürdürdüğü gerçeğiyle, plastik ürünlerin yerine kullanılacak daha çevreci ve ekonomik ürünün bulunmadığı anlaşıldı. Çevreyi kirletenin siyah poşet veya naylon poşet olmadığını, doğru kullanımı için kamuoyu bilincinin oluşturulamaması sonucu, çevremizi bizlerin kirlettiği vurgulanmıştır. Eksik veya yanlış bilgilenebiliriz sonucu, doğru yaptığımızı düşünerek bilmeden yanlış yaptığımızı ve eğitimin şart olduğu anlaşılmıştır.

2007 yılında siyah poşet ile başlayan süreç, bugün neredeyse hiçbir plastik ürünün kullanılmaması yönünde geliştiğini göstermektedir. Bilimsellikten uzak bilgilerle haksız rekabete neden olan bu popülist yaklaşımların, toplum sağlığına zarar vereceği

şüphesizdir. Plastik ürünlere saldıran ve sektörümüzün imajını düşürmeye yönelik bu tür yayın ve faaliyetlerde bulunanları hayretle ve üzüntüyle karşıyoruz. Keşke belediye, dernek ve birlik başkanlarımız ile duyarlı insanlarımız kampanyalarında dağıttıkları bez torba ve filelerin de petrol ürünü olduğunu, naylon poşetten farkının bulunmadığını bilebilseydiler. Belediyelerimiz, derneklerimiz, birliklerimiz gibi sorumluluk duygusu ile kamuoyu bilincinin bilimsel verilere dayanması gerektiğini bilen değerli gazetecilerimiz de naylon poşete savaş açtılar. Plastik poşetler tehlike saçıyor, plastik ürünler kanser yapıyor başlıklı haberlerin yayınlanmış olması da hayret vericidir. Belediyelerimizin kampanyaları, televizyon ve gazetelerde çıkmış haberler bilimsel olmadığı gibi, haksız rekabet ve bilgi kirliliği oluşturmayı sürdürmektedir. Öncelikle Bakanlığınızın Web Tarım televizyonundaki yayınlarınızda kamuoyunu bilinçlendirmenizi, ayrıca medyada çıkan haber ve bilgiler üzerine her zaman bilimsel ve objektif yaklaşımınızla katkı koymanızı, piyasa gözetim ve denetimleriniz sonucu daha etkin olmanızı bekliyoruz.

Tarım arazileri içerisine sanayi yatırımlarının yapılmasını engelleyici bir yasanın çıkarılmasını talep ediyoruz

MEHMET AKYÜREK

PETROL VE KİMYA SANAYİİ MECLİS ÜYESİ

Türkiye'de 262 organize sanayi bölgesi var. Kısacası bütün illerde, ilçelerde ve beldelerde kurulmuştur. Birçoğunun altyapısı hazırlanmış, yatırıma hazır. Örneğin Ankara'da Sincan 1. Organize, yine sanayi havzamızda olan Eskişehir Yolu 40. kilometrede Başkent Organize, Anadolu Organize Sanayi Bölgesi, ASO 2. ve 3. Organize Sanayi Bölgeleri, yanında Dökümcüler Organize Sanayisi, Polatlı Organize Sanayi Bölgesi gibi Türkiye'nin her tarafında organize sanayi bölgeleri kurulmuştur. Bunun yanı sıra nitelikli sanayi bölgeleri, endüstriyel sanayi bölgeleri gibi de takviye edici, sanayi yatırıma uygun yerler hazırlanmış ve yatırımcıya davet çıkarılmıştır. Ancak, gözlemediğimiz ve izlediğimiz gibi tarım arazileri içerisine fabrikalar kurulmaktadır. Bunu İstanbul yoluna çıktığımızda da -Kazan-Saray bölgesine, Hasanoğlan tarafına, Eskişehir'e gittiğimizde de- gözlemliyoruz. Sayın Bakan, lütfen bir yasa ile bundan sonra belirli bir tarih koyarak tarım arazileri içerisine sanayi yatırımlarının yapılmasını engelleyici bir yasanın

çıkarılmasını istiyor ve talep ediyoruz. Sayın Sanayi Bakanımızla bunu görüştük, kendisi de konuya çok sıcak bakmaktadır. Bunu sizlerle de paylaşmak isterim.

İkinci sorun; Çubuk'ta hayvancılık organize sanayi bölgesi kurulacağını duyduk. Bu konuda açıklama istirham ediyorum. Yine aynı şekilde Sincan-Tatlar mevkiinde hayvancılık organize sanayi bölgesinin kuruluşu üzerinde çalışıldığını biliyoruz. Bu konuda da çalışmaların ne durumda olduğunu öğrenmek istiyorum.

Bu dönem Anzer Yaylası'na çıkmıştım. Anzer Yaylası'ndan aşağı akan suların içerisine naylon poşetler içerisinde çöplerin suya atıldığını gördüm ve resimlerini çektim. Bu konuda bir çevre duyarlılığıyla ilgili çalışmalarınız var mı diye soruyorum. Yine o bölgede Yaylalar Köyü'nde Angusların yayıldığını da gözlemledim. Bu konuda da açıklama istiyorum.

“Türkiye tarımsal üretimde 11. sıradan 8. sıraya çıktı”

MEHMET MEHDİ EKER
TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI

Ankara Sanayi Odasının çok değerli Meclis Başkanı ve üyeleri, değerli Yönetim Kurulu Başkanı ve üyeleri, saygıdeğer hanımefendiler, beyefendiler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bugün Ankara Sanayi Odası Meclis toplantısında sizlerle birlikte olmak benim için de memnuniyet verici. Biliyorsunuz tarım, plastik sanayiden madencilığe, organize sanayi bölgelerinden gıdaya, hububattan ete neredeyse hayatımızın her alanıyla bir şekilde ilişkili. Biz tarımı aslında bir hayat tarzı olarak görüyoruz. Tarım, insanın kalıcı ihtiyaç alanıdır. Yani insanlığın yeryüzünde topluluklar halinde yaşamaya başladığı günden itibaren hiç eskimeyen, modası hiç geçmeyen ve önemi hiç azalmayacak ihtiyaçların giderildiği alandır. Sadece bize beslenmemiz için gerekli olan gıda maddelerini temin eden bir sektör değildir. Tarımın sadece bu fonksiyonu yoktur. Ekolojik dengenin muhafazasında ve sürdürülmesinde, biyolojik faaliyetlerin sürdürülmesinde de tarımsal faaliyetin bir rolü var. İktisadi hayatımızın düzenlenmesi, gelişmesi, yani kalkınmamızla da doğrudan, bunun yanı sıra ticaretimizle de bir ilişkisi var. Esasen hayatımızı teşkil eden bütün kültürel unsur-

ların varlığıyla ilişkisi olan bir sektör. Latince’de “cultura” kelimesi ekip biçmek demektir. Tarımda batı dillerinde de “agriculture” denmesinin sebebi budur. Aslında kültürel kodlarımızı da tarımsal yapımız belirliyor. Çünkü tarım, yediklerimiz ve içtiklerimizin yanında sanayisini, ticaretini yaptığımız ürünleri ve bunlarla ilgili tüm hayat tarzımızı belirleyen bir faaliyetin ismidir. Onun için aslında bir yaşam tarzıdır, onun için hayatımızın bütün alanlarını ilgilendiriyor.

Öncelikle bizim tarım sektörümüz nedir; tarımsal durumumuz nedir; tarım sektörü itibarıyla geliyiyor muyuz, geriye mi gidiyoruz, ne durumdayız, dünyadaki pozisyonumuz ne? Size çok kısa önce bunu anlatacağım, neler yaptıklarımızı anlatacağım ve sorularınıza, dile getirdiğiniz hususların da hepsine cevap vereceğim.

Türkiye 25-26 milyon hektar alanda tarım yapıyor. Türkiye dünyanın başka ülkelerine göre, yani Avrupa, Latin Amerika, Pasifik veya Asya Pasifik ülkelerine göre çok daha az yağış alan bir ülke. Doğu Karadeniz’i çıkarırsak, yılda metrekareye düşen yağış miktarımız ortalama 550 mili-

Türkiye 25-26 milyon hektar alanda tarım yapıyor. Türkiye dünyanın başka ülkelerine göre, çok daha az yağış alan bir ülke. Tarım sudur, suyla mümkündür. Sahip olduğumuz su miktarı, bizim ürün durumumuzu belirliyor. Bunu ya doğal yağmurla elde edeceğimiz veyahut yeryüzü sularını biriktireceğiz, bunları doğru kullanacağız.

Türkiye GAP Projesi'ni ekonomik sorunlar, siyasi istikrarsızlıkla birlikte ortaya çıkan birtakım problemler, hatta konjonktürel bazı uluslararası krizler nedeniyle hayata geçiremedi.

metre civarındadır. Bu miktar bölgelere göre değişebiliyor. Mesela Trakya'da biraz daha fazladır. Ege'nin içeriye nüfuz edilebilen Gediz, Menderes ovalarında, Çukurova'da, Güney Marmara'da biraz daha fazladır. Ama Orta Anadolu'da 250-300 milimetreye, Güneydoğu Anadolu'da, Urfa'da 250-300 milimetreye düşüyor. Arkadaşlar, tarım sudur, suyla mümkündür. Sahip olduğumuz su miktarı, bizim ürün durumumuzu belirliyor. Hangi ürünleri yetiştirebileceğimizi, hangi ürünleri hangi verimlilikte yetiştirebileceğimizi aldığımız yağış miktarı belirliyor. Bunu ya doğal yağmurla elde edeceğiz veyahut yeryüzü sularını biriktireceğiz, bunları doğru kullanacağız. Türkiye 5 milyon hektar alanı suluyor. Ekonomik olarak sulanabilecek alan miktarı Türkiye'de 8 milyon hektar. Ama bu yatırımlar pahalı yatırımlardır. İşte GAP projesini biliyorsunuz. 70'li yıllardan, 80'li yılların başından itibaren süregelen, enerji üretme boyutuyla yüzde 77'lere çıkan ama sulama boyutuyla yüzde 15'te kalan bir proje. Neden? Çünkü 26 milyar lira para harcamayı gerektiriyor. Siz bu 26 milyar lirayı millet olarak ya ekonomik büyümeden tasarruf edeceksiniz, bunu oradan sağlayacaksınız ya da borçlanacaksınız. Türkiye, 90'lı yılları bu manada kayıp yıllar olarak yaşadı. Ekonomik sorunlar, siyasi istikrarsızlıkla birlikte ortaya çıkan birtakım problemler, hatta konjonktürel bazı uluslararası krizler vesaire bunların hepsi bu süreçte etkili oldu dolayısıyla Türkiye onu hayata geçiremedi.

Biz 2008 Mayıs'ında bir eylem planı yaptık. 2012 sonu, 2013 başı itibarıyla GAP Bölgesindeki sulanacak alanı 1 milyon hektara çıkarma projesi yaptık. Buna "GAP Eylem Planı" diyoruz ve bugüne kadar da belli bir noktaya gelindi. Bunu niye söylüyorsunuz? Türkiye'de eğer verimli bir hayvancılık yaparsanız, -büyükbaş hayvancılık için söylüyorum- yeme ihtiyacınız var. Çünkü hayvancılık işletmesinin maliyetinin yüzde 70'ini yem oluşturur. Eğer siz yüzde 70'lik alanda dünyayla rekabet edemiyorsanız, o zaman sizin üretim maliyetiniz pahalı olacak. Sığırcılık, entansif sığırcılık Avrupa'da, Latin Amerika ülkelerinde, Yeni Zelanda'da bütünüyle yüksek miktarda elde edilen yağışın getirdiği imkanla, yem maliyeti düşürülmek suretiyle ya-

pılıyor. Örneğin Yeni Zelanda'da maliyet neredeyse sıfırdır. Sadece mera yönetimi yapılır. Sürekli yağmur yağar, hayvanlar yaz-kış dışarıdadır, etraflarına 12 voltluk elektrikli bir çit koyarlar, başında çoban bile olmaz. Sadece 10 gün bir yerde beslenir, sonra onun yerini değiştirirler, 10 gün orada dinlenir. Biraz gübre serperler, biraz ot tohumu ekerler, yan tarafa geçirirler, 10 gün de orada beslenir. Bu şekilde merayı yönetirler. Macaristan'da Mohaç Ovası'nda, tamamen yağmur suyuyla bir dekar alandan 850-900 kilogram tane mısır elde edilir. Türkiye'de o miktarda bir dekardan sizin mısır alabilmeniz için en az 4 kere sulamanız lazım. Peki, o 4 kere sulamanın enerji maliyeti, yatırım maliyeti, ilave edelim bakalım iş nereye çıkıyor? Bizim topraklarımızın, Anadolu coğrafyasının önemli bir kısmı steptir, bozkırdır, meralarda ot verimi çok düşüktür, çünkü yağmur çok azdır. Bizim topraklarımız büyük ölçüde -Orta Anadolu ve Güneydoğu Anadolu için söylüyorum- koyun ve hububat coğrafyasıdır. O hububat da kuruda üretilen hububattır. Zaten bizim kültürümüze de onun için bir vécize olarak yansımış bu. "Buğday ile koyun, gerisi oyun" demişler. Türkçede böyle bir söz var, bu boşa söylenmedi.

Avrupa'da tüketilen etin yüzde 40-45'ini domuz eti oluşturur. Bunu hepimiz biliyorsunuz. Belçika gibi küçük bir ülkenin 1 yılda ürettiği domuz eti üretimi 1 milyon ton. Küçük Belçika yılda 1 milyon ton domuz eti üretiyor. Şimdi orada büyük bir üretim o şekilde olunca, haliyle diğer etlerin de üretimi, fiyatı ona göre dengeleniyor. Bütün bunları mazeret olsun diye söylemiyorum. Değerlendirmeyi doğru bir zemin üzerinde tartışmamız gerektiği için, buna işaret etmek için söylüyorum. Benim Hükümetim hayvancılığı nasıl aldı, hangi tedbirleri aldı ve bugün nereye getirdi, size bunları anlatıp mukayese yapacağım. Bu söyleyeceklerim devletin kayıtlı rakamlarıdır.

Bir; Türkiye'de sığırcılık azalmadı, arttı. Türkiye'de yüzde 9,3 sığır varlığı arttı. Bunu hem TÜİK hem de bütün sektör temsilcileri söylüyor. Büyükbaş hayvan sayısı 9,8'den 11 milyon başa çıktı. Bir hayvandan elde edilen süt miktarı 1.700 litreden 1.800 litreye çıktı. Türkiye toplamda bu

sığır varlığından, 8,5 milyon ton süt alırken, bugün 12,5 milyon ton süt alıyor.

İki; Türkiye'nin bu hayvanlar için 50 milyon ton kara yeme ihtiyacı vardı. 25 milyon tonunu ürettiyordu, bugün 37 milyon tonunu üretiyor. Bunun da sebebi şu: Yem bitkileri ekiliş alanlarına, ekilişlerine biz önemli miktarda destek verdik ve o destekten dolayı arttı. Türkiye'de tarım diğer sektörlerin üvey evladıydı. Sizler sanayicisiniz. Bizde belki 19. yüzyıldan bu yana gelen bir sanayileşememe kompleksi vardı. Bizim hükümetlerimiz, devletimiz, milletimiz, hepimiz, "ya işte sanayileştik mi sanayileşemedik mi", "niye sanayileşemedik" sürekli bilinçaltımızda bu var. Bu kötü bir şey mi? Hayır, onu söylemiyorum, o manada değerlendirilmiyor. Böyle bir talepte bulunmak yanlış bir şey mi? Hayır. Ama biz o sanayileşme çabası içerisindeyken tarımı ve tarımın önemini ihmal ettik, onu görmezden geldik. Ona işaret etmek için söylüyorum. Eğer öyle olsaydı, Türkiye'nin 2005 yılına kadar bir tarım kanunu olurdu. Türkiye'nin 2005 yılına kadar bir tarım kanunu yoktu arkadaşlar. 2005 yılında Türkiye bir çerçeve tarım kanununa ulaştı. 2005 yılında çıkardığımız tarım kanunununda

tarım desteklemeleri esasa bağlandı, tarifleri yapıldı, hangi konuda hangi stratejik sebebe istinaden tarımsal destekleme yapılacak orada yazıldı.

Türkiye 2002 yılında çiftçisine bugünün parasıyla 1 milyar 860 milyon lira destek veriyordu. Bunlar ödenmiş olanlar. Ödenmiş olanlar devletin kayıtlarında var, spekülasyon değil bu. Peki, 1 milyar 860 milyonun ne kadarı hayvancılığa gidiyordu biliyor musunuz? Yüzde 4,4'ü. Yani tarım diğer sektörlerin, reel sektörlerin üvey evladıydı, hayvancılık da tarımın içerisindeki üvey evlattı. Bunun parasal karşılığı neydi biliyor musunuz? 83 milyon. Türkiye 2002 yılında çiftçisine hayvancılık yapsın diye sadece ve sadece 83 milyon lira para desteği veriyordu. Arkadaşlar, biz bunu 1 milyar 250 milyon liraya çıkardık. Bunun kalemlerini biz değiştirdik. Genel manada tarım desteklerini 3 kat arttırdık, 1,8'i 5,6'ya çıkardık. Bu sene Türk çiftçisine karşılıksız üretim yapması, üretimini teşvik etmesi için verdiğimiz destek miktarı 5 milyar 600 milyon lira. Zaten yılın ilk ayında da bunun yüzde 90'ını yaklaşık olarak tamamladık. Bunun bir kısmı girdi desteğidir, yani çiftçinin kullandığı mazotuna verilen destektir, bir kısmı gübreye verdiği des-

Türkiye'de eğer verimli bir hayvancılık yaparsanız, yeme ihtiyacınız var. Çünkü hayvancılık işletmesinin maliyetinin yüzde 70'ini yem oluşturur. Eğer siz yüzde 70'lik alanda dünyayla rekabet edemiyorsanız, o zaman sizin üretim maliyetiniz pahalı olacaktır.

tektir, bir kısmı sertifikalı tohumluk kullanımı desteğidir ki buna ciddi bir destek getirdik. Toplam kullanılan sertifikalı tohumluk miktarı yani hububat, diğer yağlı tohumlarla birlikte 377 bin tona çıktı. Bu 75 bin tonlardaydı. 2002'de 75 bin ton sertifikalı tohumluk kullanılırken, bugün 300 bin tonları aştı. Bu, desteklemeye oldu.

2002 yılında tarım sektöründe 7,5 milyon insan çalışıyordu. Türkiye'de çalışan 100 insanın yaklaşık 35 tanesi tarımda çalışıyordu. Bunların hepsinin 25 milyon hektar alanda ürettiği bütün bitkisel ürünlerin, sebze meyvenin, tahılın, yağlı tohumların, hayvansal ürünlerin tamamının değeri 23 milyar dolardı. Türkiye'de böyle bir tarım sektörü vardı ve Türkiye bu yapıyla, yani 23 milyar dolarlık tarımsal üretim değeriyle dünya sıralamasında dünyanın 11. ülkesi idi. Bunu ben söylemiyorum, Dünya Bankasının

verileri söylüyor. Dünya Bankasının 2008 yılı rakamlarında Türkiye'nin sıralaması dünyada 8'inci. Tarımsal üretim değeri açısından 11. sıradan 8. sıraya çıktı. Bunun değeri ne biliyor musunuz? 56,6 milyar dolar. Peki, kaç kişi? 5 milyon insan. Yani, 2002-2008 arasında geçen zaman içerisinde 2 ila 2,5 milyon arasında insan tarımdan çıktı. Artık 5-5,5 milyon insan 56,6 milyar dolarlık tarımsal üretim değeri oluşturuyor. Bu ne demek? Bu, verimliliğin artması demek. Çünkü alan artmadı, yeni tarım alanları kazanılmadı. Aynı alanda daha az insan daha çok üretim yapıyor. Bu nasıl oldu? Bu demin söylediğim gibi, verimlilik artışıyla oldu. Peki, verimlilik artışı nasıl sağlandı? Biz stratejik olarak bizim için önemli olan ürünleri, ürün gruplarını ve buna uygun destekleme modelini ortaya koyduk. Yani desteklemeyi değiştirdik. Biz iktidara geldiğimizde

destekleme şöyleydi: Doğrudan gelir desteği diye bir destek vardı. Doğrudan gelir desteği; halk buna tarla parası diyordu. Yani tarlası olan adam gidiyor devlete kaydını yaptırıyor, dönüm başına devletten bir para alıyor, aldığı bütün mesele bu. Ama devlet bunu yönlendirmiyor, devlet buna karışmıyordu. Devlet, şunu üretme bunu üret, şunu üretirsen ben sana şu desteği vereceğim demiyor, karışmıyordu. Bunun adı doğrudan gelir desteği idi ve bu o tarihlerde Dünya Bankasının, IMF ve Avrupa Birliği'nin önerdiği bir modeldi. Hatta bunu uygulasın, o günün hükümetine de Dünya Bankası ilk gün ödemelerini yapsın diye 619 milyon dolarlık bir kredi verdi. Böyle bir devirdi. Biz bunu tamamen değiştirdik. Yani o desteği bütünüyle kaldırdık, prim desteğine çevirdik. Bugün Türkiye'nin gıda için ihtiyacı bulunan, temel ürün niteliğinde olan hububatta -buğdaya, arpaya, çavdara, çeltiğe, mısıra, serin iklim tahıllarına, sıcak iklim tahıllarına- prim desteği veriyoruz. Artı, bakliyat bizim için çok önemli, çünkü Türkiye dünyanın önemli bakliyat üreticisi ülkesi. Hem beslenme hem de ticari değer açısından çok önemli. Bakliyata da prim desteği veriyoruz. Türkiye'nin bidayetten beri, arz açığı bulunan bir ürün grubu var o da yağlı tohumlar. Yani pamuk, ayçiçeği, soya vesaire. Sadece bugün değil, 50 sene önce

de Türkiye'nin bu alanda açığı vardı ve Türkiye bunu ithal ediyordu. Biz o alana prim veriyoruz. Dolayısıyla toplam 16 ürüne prim desteği veriyoruz. Diyoruz ki, üret. Ürettiğini getir ispatla, yalnız senin ne üreteceğini önceden ben bileyim, bana önceden kaydını yaptıracaksın. Sulu arazide mi, kuru arazide mi, ne kadar alanda ne üreteceksen ben önceden bileyim. Sonra üret, ürettikten sonra sat, sattıktan sonra getir belgele, o kayda geçirdiğin alandan elde ettiğin ürünü sattığını da göster bana, ben sana kilogram başına bunun için prim vereyim. Desteğimizin önemli bir kısmı bu prim ödemelerine gidiyor. Bir şey daha yaptık; 1930 yılında oluşan ama 70 yıldır kanunu bile çıkarılmayan Tarım Sigortası Kanunu'nu çıkardık, uygulamasını başlattık. 1 Haziran 2006 ve bugün itibarıyla milyonlarca poliçe veriliyor, destekliyoruz. Nasıl destekliyoruz? Poliçe bedelinin yarısını hibe veriyoruz. Çiftçiye diyoruz ki, tarlanı, bağını, bahçeni, hayvanını, ahırını, kümesini her neyse bunu sigortala. Ne kadar tuttu, 500 lira mı? 500 liranın 250 lirasını ben sana hibe olarak veriyorum.

İki; üretimin ve verimliliğin artması için mekanizasyon ve teknoloji kullanımı çok önemli. Teknoloji kullandırmadan, mekanizasyonu arttırmadan verimliliği arttırmayız. Bu-

Topraklarımızın, Anadolu coğrafyasının önemli bir kısmı steptir, bozkırdır, meralarda ot verimi çok düşüktür, çünkü yağmur çok azdır. Bizim topraklarımız büyük ölçüde koyun ve hububat coğrafyasıdır. O hububat da kuruda üretilen hububattır. "Buğday ile koyun, gerisi oyun" demişler. Türkçede böyle bir söz var bu boşa söylenmedi.

Türkiye’de tarım diğer sektörlerin üvey evladıydı. Biz o sanayileşme çabası içerisindeyken tarımı ve tarımın önemini ihmal ettik, onu görmezden geldik. 2005 yılında çıkardığımız tarım kanunununda tarım desteklemeleri esasa bağlandı, tarifleri yapıldı. Bu sene Türk çiftçisine karşılıksız üretim yapması, üretimini teşvik etmesi için verdiğimiz destek miktarı 5 milyar 600 milyon lira.

nun için tarım ve hayvancılıkta kullanılan 30 çeşit makine ve ekipmana -burada sanayiciler olarak bulunduğunuz için söylüyorum- ihtiyaç var. Bunun içerisinde süt sağım makinesi, çayır biçme makinesi, balya makinesi, pülverizatör, bahçe el traktörü de var. Yani tarım ve hayvancılıkta kullanılan 30 çeşit makine. Bunlara yüzde 50 hibe destek veriyorum. 63 bin projeyi 2007’de başlattık. Bugüne kadar 63 bin projeye yüzde 50 hibe destek olarak ödediğimiz para 300 milyon lira.

Bir şey daha yaptım. Şimdi hepsi birbirine bağlı. Demin dedim ki hayat tarzı. 2,5 milyon insan tarımdan çıkmış. Nereye gitti bunlar? Şehre gitti. Ne yapıyordu bu adam? Bu adamın köyde iki tane koyunu vardı, bir tane ineği vardı, sağlıyordu, onun da yavrusunu alıyordu, besliyordu. Ya kavurma ya da kurbanlık yapıyor, adam ailesinin ihtiyacını bir şekilde temin ediyordu. Yani gidip marketten, kasaptan et almıyordu. Kendi üretiyordu. Bu insanlar şehre geldi, o faaliyetten çıktı ve artık o adam tüketici oldu. Bu adam artık marketten, kasaptan alıyor alacağını. Ne kadar bu? 2,5 milyon insan. Aslında bu insanlar üretimden uzaklaştıkları gibi pazarımıza talep artışı olarak da girmiş oldular. Şimdi bu hayat tarzı. Peki ne yapmamız lazım? Bu insanları kırsal kalkınma faaliyetleri çerçevesinde, kırsal kalkınmaya desteklemek için bunları burada tutmanız lazım. İşte biz de onu yaptık, yapmaya çalışıyoruz.

Değerli arkadaşlar; bugüne kadar gerek bitkisel üretimde gerek hayvansal üretimde işleme, paketleme, ambalajlama tesisleri, meyvecilikte, sebzeçilikte kullanılan modern soğuk hava depoları; hububat için kullanılan modern silolar. Bu tür yani ekonomik olarak o faaliyetin sürdürülmesini temin edecek yatırımlar, yatırım projelerine 500 bin lira limit içerisinde dahil olmak kaydıyla yüzde 50 hibe destek veriyoruz. Bugün 2.106 tane projemiz çalışıyor. 1.048 tanesi 31 Aralık 2010 tarihinde bitecek. Biterse bizden yüzde 50 destek hibe alıyor, bitmezse alamıyor, sözleşmemiz öyle. Şimdi ne etti? Kabaca 3.150. 2.106’sı bitti,

1.048’i yapılıyor, Ne verdim ben buna? Hibe olarak 378 milyon lira para verdim. Bu 2006 yılında bizim başlattığımız; görüşü de, fikri de, projesi de, uygulaması da, tatbikatı da, tamamlanması da bize ait olan bir proje. Ne için? Kırsal kalkınma için. Yani köyde, kırsal alanda yaşayan, bir şekilde tarımsal faaliyetle, hayvansal üretim faaliyetiyle, hayvancılıkla iştigal eden insanlar sadece hammadde üretmekle kalmamasın, ürettiği hammaddeyi sağlıklı şartlarda depolayabilsin -meyve sebze gibi- veya bunu ambalajlasın, paketlesin, pazara sunabilsin, bunu hiç değilsen yarı mamul hale getirsin, bir katma değer koysun üstüne. Süt ve süt ürünleri veya et ve et ürünleri markaları oluştursun. Benim tabirimle bunlar tarımsal KOBİ. Bunların tamamı olduğunda on binlerce insan buralarda çalışmış, istihdam yaratmış olacak. Her biri ortalama 5 ila 20 kişi çalıştırıyor, kırsalda istihdam yaratıyor. Biz bunu da gerçekleştiriyoruz. Desteklerimizin bir kısmı da buraya gidiyor. Yani sigortaya, kırsal kalkınmaya, mekanizasyona, prime gidiyor ve üretimin maliyetini düşürmek için gerekli temel girdilere, tohum, gübre, mazota gidiyor. Biz böyle bir strateji yaptık ve desteklemelerimizi de buna göre sürdürdük. 2002’de toplam destek, yüzde 4 iken, hayvancılığa verdiğimiz destek bugün yüzde 22. Yani yüzde 4 pay alan bir alt sektör, devletten bugün yüzde 22 pay alır hale geldi.

İnsanlar, hayvancılığa giriyor mu girmiyor mu onu söyleyeyim size. 2002 yılında Türkiye’de 4.300 işletme içinde 50 başın üzerinde büyükbaş hayvan bulunan işletme vardı. Bugün 2009 sonu itibarıyla -2010’u biraz sonra ilave edeceğim- bu rakam 18.650 çıkıyor, yani 14.300 tane yeni 50 başın üzerinde içinde büyükbaş hayvan bulunan işletme kuruldu demektir. Bu, hayvancılıkta bu alanda yapılan yatırımları göstermesi açısından da önemli. 2010 başında şöyle bir proje başlattık: GAP Eylem Planı çerçevesinde Doğu Anadolu illeri 16 il ve Güneydoğu Anadolu illeri 9 il, yani GAP illeri, dolayısıyla toplam 25 ilde bir proje başlattık. 50 başın üzerinde yeni işletme kurulmak kaydıyla

-büyükbaş hayvan için söylüyorum- yüzde 40 hibe veriyoruz. 217 tane işletme kabul edildi, paraları verildi ve onlar hızla yapılıyor.

1 Ağustos 2010 tarihinde Cumhuriyet tarihinin bu alandaki en kapsamlı faizsiz kredi kararı yayımlandı. Bu karar neyi öneriyor? Hayvancılığa yatırım yapılacak; küçükbaş hayvancılık, yani koyun-keçi, büyükbaş hayvancılık, süt sığırcılığı, etçi ırk damızlık yetiştiricilik, manda yetiştiriciliği, yani hayvancılığın bütün faaliyetleri, büyük-küçükbaş hayvancılık faaliyetlerinin tamamı ve besicilik. Biliyorsunuz besicilik tamamen ayrı bir iş. Erkek danayı alır, 6-7 ay besler, kombinaya götürür, mezbahaya satar. Şimdi bu faaliyetleri yapacak olan yatırımcılara faizsiz kredi veriyoruz. Besi dışındakilere 7 yıl vade, 2 yıl ödemesiz kredi veriyoruz. Beside neden 2 yıl vade? Çünkü altı ayda bir devrediyor. Şimdi çiftçi buna rağbet etti mi, sadece 3-5 kişi mi krediyi aldı, toplumun ne kadarı rağbet etti? Size 14 Ekim günü rakamı söylüyorum: 14 Ekim'den bu yana büyük bir ilave oldu. 14 Ekim günü itibarıyla 15.500 kişiye 1 milyar 50 milyon lira kredi kullanıldı. Bu rakam büyük bir ihtimalle bugün 20 binlere ulaşmıştır, rakam da kesin 1,5 milyarı aşmıştır. Tüm bunları bu memleketin potansiyelini olabildiğince harekete geçirmek, kullanmak ve gelecekte bu memleketin ihtiyacı olan, talebi olan hayvansal ürünleri bu memleketin insanları tarafından temin edilmesini, üretilmesini sağlamak amacıyla yapıyoruz. Bunlar tabii orta ve uzun vadedeki tedbirlerdir. Ama bütün bunlara rağmen ne oldu, yanlış neredeydi, et fiyatları niye arttı? O sorular ortada. O sorunun cevabı şu arkadaşlar: Bu konu tek boyutlu değildir. Yani çok indirgemeci bir yaklaşımla meseleye bakamayız. Çok basit, bir tek sebebe dayanan bir şey değil. Keşke o kadar basit olsa.

Birincisi; 2002-2009 arasında fiyatlarda artış yok. 2009'a kadar karkas et fiyatları enflasyonun altında. Bunun birkaç tane sebebi var ama bir tanesi şu: 2007-2008 yıllarında Türkiye, tarihinin en şiddetli kuraklıklarından birini yaşadı. Özellikle köyden şehre geçişte koyunculukla birlikte aynı döneme denk gelmesi koyunculüğün aleyhine, küçükbaş

hayvancılığın aleyhine gelişti. Yani bir yandan hayat tarzı değişiyor, insanlar köyden şehre gidiyor. Bir yandan şiddetli kuraklık oluyor, meralarda ot yok. Türkiye'de ortalama 1 dekar merada ot miktarı yaklaşık 80 kilogramdır. Bu çok fakir bir düzeydir. 250-300 milimetre yağıştan ancak o elde ediliyor. Dolayısıyla onu mutlaka takviye etmeniz lazım. Şimdi o süre zarfında yem pahalılaştı. Ben Urfa'dan Erzurum'a koyun sürelerinin nakledilmek için gelip tavassut istediklerini, valilere rica ettiğimizi, yardımcı olun hayvanlar aç kalmasın dediğimizi biliyorum. O süreçte o da üstüne gelince fiyatlar enflasyonun altında kaldı. 2009 yılıyla birlikte yavaş yavaş bu alanda yatırımlar arttı, gelişmeler oldu, talep arttı. Esasen bu memlekette kesilecek büyükbaş hayvan sayısında bir azalma yok. Biraz önce söyledim, 11 milyon sığır varlığı olan bir ülke; bütün dünya da bu temel katsayıyı kabul ediyor. Kasaplık güç yüzde 30'dur. Bu, şu demektir: 11 milyon sığırınız varsa, her sene bunun 3,3 milyonu kesiliyor demektir; kasaplık güç bu. 3,3 milyon kasaplık gücü, 225-250 kilogram ile çarpın. Elde edilen et, Türkiye'deki büyükbaş hayvandan elde edilen ettir. TÜİK'in rakamlarına göre 27 milyon küçükbaş hayvan var. Koyun ve keçide kasaplık güç yüzde 48'dir. 13 milyon değil de 10 milyon diyelim; 10 milyonu 20'yle çarpın, bir küçükbaş hayvandan elde edilen et 20 kilo olsun. 200 bin ton et yapar. Öteki de asgari 800 bin tonun üzerinde yapar. Demek ki 1 milyon tonun üzerinde et üretiliyor.

Arkadaşlar bizim sadece bu alanda değil, başka alanlarda da karşımıza çıkan bir sorunumuz var. Memlekette hala maalesef devam eden bir kayıt dışılık var. Bu bizim sosyoekonomik, sosyokültürel yapımızla alakalı bir şey. Mezbahada 100 tane hayvan kesiliyor, kombinada 50 tanesi gösteriliyor. Örneğin sütte biz, prim veriyoruz, sütün miktarını biliyoruz, bunu ölçebiliyoruz. Sütte miktar nasıl 8,4 milyon tondan 12,5 milyon tona çıktı? Prim veriyoruz. Burada da kayıt dışılık problemi var. Üretim fiyatlarına baktığımız zaman; ben her gün Türkiye'nin her tarafından fiyat alıyorum. Perakende fiyatlarını da takip ediyorum. Bugün mesela Amasya'da dana karkas 17,5

Orta ve uzun vadedeki tüm tedbirlere rağmen ne oldu, yanlış neredeydi, et fiyatları niye arttı? Bu konu tek boyutlu, çok basit, bir tek sebebe dayanan bir şey değil. Keşke o kadar basit olsa.

2007-2008 yıllarında Türkiye, tarihinin en şiddetli kuraklıklarından birini yaşadı. Köyden şehre göç, küçükbaş hayvancılığın aleyhine gelişti.

lira, Ankara'da 16,75, Balıkesir'de 16,50, Diyarbakır'da 16, Erzurum'da 16, İzmir'de 17, Kars'ta 16, Kayseri'de 17, Konya'da 17,20, Sakarya'da 17,50, Gaziantep'te 16,50, Tokat'ta 17,75. Bunların ortalaması 16,79 lira. Bu, bugün Türkiye'de bu saydığım 13 vilayetteki kesilen hayvanların karkas fiyatları, yani oradaki üretici fiyatlarımız. Elimde bir fiyat daha var, ben market fiyatlarını da gün gün alıyorum. Şimdi bakıyorum market fiyatlarında bununla uyumsuz bir şey var. Bakınız, Ankara'da 26 Ekim tarihindeki kıyma fiyatlarını söylüyorum: 26,90, 20,90, 17,90, 16,50, 19,90, 26,90, 22,99, 16,95, 25,50, 21,90 lira. Elimde bütün kategorilerle ilgili fiyatlar var. Yani kuşbaşı, konfile, bonfile, hepsi. Şimdi bir market veya bir kasap eğer gidip 16,75'e karkası alıyor, bunu 25 liraya, 26 liraya, 27 liraya satıyorsa, bu işte Tarım Bakanlığı olarak yapabileceklerim belli. Çünkü benim zabıtam, vergi memurum yok. Yani ben, "arkadaş getir bakayım şu faturayı, sen kaçtan aldın bunu kaçta satıyorsun" diyebilecek denetim gücüm yok. Hükümet olarak var elbette. Dolayısıyla burada bir yanlışlık var. Şu karkas fiyat bile bugün itibarıyla maliyetinin üzerinde, yani maliyet artı karın üzerinde. Bugün bile bu böyle. Bunu kimsenin speküle etmemesi gerekiyor. Çünkü bu psikolojik bir şeydir. Şimdi siz her gün sürekli, şöyle oldu böyle oldu dersiniz bu bir fiyat beklentisi de yaratır, bunu dikkate almamız lazım. Psikolojik olarak insanlar, kimseye "arkadaş

bu fiyat ne, ben bunu almıyorum, niye bu kadar arttırıyorsun" demez, onun yerine "tamam neyse alayım" der, ihtiyacını giderir. Psikolojik şey dediğim bu. Bunlarla bir şekilde el birliğiyle -eğer spekülasyon vesaire varsa- mücadele etmemiz lazım ki biz elimizden geldiğince bunu yapıyoruz. Diğer kurumlarımıza da biz bu konuyla ilgili gerekli başvuruları, gerekli bilgilendirmeleri yaptık.

Bakanlık olarak en başından itibaren, bütün önemli kararlarımızda mutlaka sektör paydaşlarıyla, onların temsilcileriyle görüş alışverişinde bulunuyor, muhakkak istişare ediyoruz. Bazılarına bizzat ben katılıyorum, bazılarıyla arkadaşlarımız, müsteşarımız, müsteşar yardımcılarımız, genel müdürlerimiz görüşürler. Ama mutlaka bunu biz birlikte yaparız. Yani ihtiyaç nedir, ne yapılması gerekiyor, ne olursa biz toplumun en geniş manada beklentilerini karşılayınız gibi istişarelerde bulunuyoruz. O nedenle dedik ki, sanayici ve şarküteri ürünleri üretenler -onlar da bu piyasadan alıyor çünkü- oradan almasın, onların ihtiyaçları ithalat yoluyla karşılsın. Çünkü vatandaşta şöyle bir kültür var: Vatandaş o eti kültürel sebeplerden dolayı kasaptan, marketten alıyor, orada görmek istiyor. Ama sanayici açısından sonuçta o ürünün hijyenik olması, kaliteli olması önemli. Biraz önce dile getirildi, bazı kuruluşların ithalatla ilgili peşin hükümleri var. Maalesef bu işlerle ilgili dezenformasyon yapılıyor. İnsanlar da bunların tesirinde kalıyor. Tarım, ucuz

polemiklerin yapıldığı bir alandır ve muhalefet maksadıyla konuşulur. İşte onu hep beraber siz, biz bilgilendireceğiz. Doğru olanı, doğru şekilde yapıldığını söyleyeceğiz, basına anlatacağız ve bu şekilde toplumu ve o kuruluşları ikna edeceğiz. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde asla hijyenik, sağlıklı olmayan, kalitesi düşük ürün girmesine müsaade etmeyiz. Bunu sadece sizin için değil, yasalar da bunu emrediyor, sorumluluğumuz gereği yasalara uygun yapmak zorundayız. İthalat yapılacağı zaman biz şunlara bakıyoruz: İthalat hangi ülkeden yapılacaksa o ülke Dünya Hayvan Sağlığı Teşkilatının yasak listesinde mi değil mi? O ülkeden Türkiye'ye gelebilecek gerek canlı hayvanla gerek etle taşınan bir hastalık var mı? Bizim insanlarımıza, bizim hayvanlarımıza zarar verebilecek bir hastalık var mı? Biz bunları araştırırız. Bundan emin olduğumuzda da ekipler gider, Türkiye Cumhuriyeti'nden veteriner hekimler de gider, canlı hayvanları görür, muayene eder, İslami usulde kesilip kesilmediğine bakar, kontrol eder, başında durur.

Tarım Bakanlığı olarak yapabileceklerim belli. Çünkü benim zabıtam, vergi memurum yok. Etin karkas fiyatı bile bugün itibariyle maliyet artı karın üzerinde. Bunu kimsenin speküle etmemesi gerekiyor. Çünkü bu psikolojik bir şeydir.

sa yükselmişse damızlık ihtiyacını özel sektör de dışarıdan getirebiliyor, o imkanları var. Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne de görev verdik. Çünkü TİGEM'in bir görevi de tohumluk üretmek, damızlık üretmek ve bunu tedarik etmektir. TİGEM de şimdi damızlık hayvan getiriyor. Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde olmadığı kadar bu dönemde Türkiye'de tarımsal kalkınma kooperatifleri desteklendi. Bunun çok büyük bir kısmı damızlık hayvancılık yapıyor. Şimdi Türkiye'de hayvansal ürünlere talep artışı var. Dünyada da bir gelişme var. Sadece Ocak-Ağustos arasında dünya et fiyatları, karkas fiyatları yüzde 23 oranında arttı. Amerika Birleşik Devletleri'nde Ocak-Ağustos 2010 tarihinde yüzde 15'in üzerinde artış oldu. Bizim 2010'da Ocak-Ağustos arasındaki artış oranımız yüzde 14,5. Diğer gıda ürünlerinde de tarım hammaddelerinde, üretimde düşüş olmamasına rağmen dünyada fiyat artışları var. Haziran başında buğdayın tonu 191 dolardı, bugün 300 dolar. Dünyada bu seneki buğday üretimi 644 milyon ton. 644 milyon ton buğday üretimi, 197 milyon ton devir stoku var, bu da yaklaşık 850 milyon ton yapar. Dünyada 1 yılda tüketilen buğday miktarı 653 milyon

Ondan sonra Türkiye'ye gelir, gümrükte bir daha muayene edilir. Sonrasında ise Türkiye'de, sanayici mi kullanacak, tüketici mi kullanacak kim kullanacaksa onların önüne sunulur. Bunun dışındaki bilgiler yanıltır, dezenformasyon maksatlıdır. Dolayısıyla biz de, siz de hep beraber bunun önüne geçmeye çalışacağız. Tüketicuyu, toplum sağlığını koruyacağız. Zaten bunların tedbirlerini alıyoruz, burada da herhangi bir endişe, problem yok. Etile ilgili kısa vadede aldığımız tedbirler bu. Gerek karkas et ithalatı gerekse büyükbaş hayvan ithalatı devam ediyor, ihtiyaç oldukça da devam edecek. Bizim için asıl olan şudur: Türkiye'nin üretim gücünü harekete geçirmek, Türkiye'nin üretimini sürdürülebilir kılmak, bunu verimli kılmak, kaynaklarını doğru kullanmaktır. Bunun için de devlet destekleme mekanizmalarını ve politikalarını bu dönemde buna göre şekillendirdik ve kararlıkla devam ediyor. Bu yem bitkileri için de, damızlık hayvan yetiştiriciliği için de, diğer ürünler için de böyle. Yani dışarıdan damızlık ihtiyacı varsa, piya-

ton, bu seneki üretim 644 milyon ton, devir stoku 197 milyon ton, neresinden bakarsanız bakın 2011 sezonuna devir yine 190 milyon tonun üzerinde olacak. Buna rağmen dünyada fiyatı 191 dolardan 300 dolara çıktı. Arpada, mısırdaki birçok üründe böyle. Dünyada bir beklenti var. Şimdi bu finansal piyasalarla ilgili, Hedge fonlarla ilgili bir hareketlenme var. Mesela Rusya ihracata sınır koydu. Kendi dünyadaki satış pozisyonunu, ihracat pozisyonunu korumak, yani o gücü elinde tutmak istiyor. Bundan dolayı Rusya'nın üretiminde bir miktar düşüş oldu ama dünyanın küresel olarak üretiminde çok büyük bir düşme yok. Beklentilerin bir miktar altında, yani geçen sene 650 milyon ton civarındaydı, bu sene 644 milyon ton. Ama buna rağmen dünyada gıda fiyatlarında bir yükseliş var. Bunu takip etmek durumundayız. Mesela bizde artış hiçbir şekilde bu oranlarda olmadı. Haziran başında ton fiyatı 555 liraydı, bugün 660 kusura. Bunları da dünyayı da yakından takip etmemiz lazım.

Toplulaştırmaya çok büyük önem veriyoruz. Türkiye'de 1962'den 2002'ye kadar, 40 yılda 425 bin hektar alanda

toplulaştırma yapıldı. Bu süre zarfında 2003'ten bu yana 600 küsur bin hektarı bitti. Şu anda sadece GAP bölgesinde 2 milyon 100 bin hektar alanda toplulaştırma yapılıyor. Bunun yarısından fazlası 2011 ilkbaharında bitecek. Yani şu anda toplamda bizim üzerinde çalıştığımız toplulaştırma 3 milyon hektar alana yapılacak.

Bir arkadaşım şunu söyledi, dedi ki: Tarım arazilerine sanayi tesisi yapılmaması için ne olur bir kanun çıkarın." Biz, Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Kanunu'nu 2005 yılında çıkardık. Benim Bakanlığım döneminde çıktı ve hatta 2006'da tadilat da yaptım. O Kanun'da bölünmeyle ilgili de yapabileceğim oydu. 1926'dan bu yana Türkiye Cumhuriyeti'nde ilk defa böyle bir düzenleme yapıldı. Tarım arazilerinin bölünmesine sınır getirdik. 20 dekarın altına bölünemeyecek hale getirdim, bunu da o Kanun'un içerisine koydum. Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Kanunu'nu çıkardıktan sonra, on binlerce hektar tarım alanının amacı dışına çıkmasını engelledik. Eskiden o kanun yoktu, dolayısıyla onu engelleyen hiçbir düzenleme yoktu. Ama şimdi il-

lerde valinin başkanlığında il toprak koruma kurulları var. İl tarım müdürü, çevre müdürü, mal müdürü veya defterdar, sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri örneğin TEMA'nın vesaire onların da temsilcileri var.

Bu düzenlemede sivil toplum örgütlerinin bu tür taleplerin uygunluğunu inceleyip görüş bildirmesini sağladık.

Yapmadık değil, kanunu çıkardık, uygulaması da var, sürüyor. Hassasiyetiniz için çok teşekkür ediyorum. Çünkü bizim bu tür konularla ilgili kamuoyu desteğine ihtiyacımız var.

Medeni Kanun'da bir değişiklik yapmamız, Türkiye'de tarım arazilerinin mirasa konu olmaktan çıkarılması lazım. Şu anda menkul mal gibi tarım arazileri babadan evlada geçerken bölünüyor. Dünyada bizden başka böyle bir ülke yok. Hiçbir gelişmiş ülkede böyle bir uygulama yok. Biz Medeni Kanunu İsviçre'den almışız. O tarihte aldığımızda İsviçre'de federal yasada o yetki Kantonlara bırakılmış. Biz görmediğimiz için onu dikkate almamışız. 1930'da İsviç-

Tarım, ucuz polemiklerin yapıldığı bir alandır ve muhalefet maksadıyla konuşulur. Hep beraber siz, biz bilgilendireceğiz. Doğru olanı, doğru şekilde yapıldığını söyleyeceğiz, basına anlatacağız ve bu şekilde toplumu ve o kuruluşları ikna edeceğiz. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisine asla hijyenik, sağlıklı olmayan, kalitesi düşük ürün girmesine müsaade etmeyiz.

re Federal Yasasına da konulmuş. Bugün Medeni Kanunu aldığımız İsviçre'de de tarım arazileri babadan evlada geçerken bölünmüyor. İngiltere'de, Almanya'da, İtalya'da, İsrail'de dünyanın hiçbir ülkesinde yok, bir tek bizde var. Biz buna kutsal bir metin gibi yapmışız, savunuyoruz. 2001 yılında Türkiye, Medeni Kanunu'nun tamamını yeniden yazdı, değiştirdi, fakat bu kısmına dokunmadı. Şimdi bu olacak şey değil. Biraz önce arkadaşlarımız dedi ki, boş araziler. Boş arazi yok aslında. Olay şu: Adamın 100 dönüm arazisi var. Dört tane çocuğu var. Birinci jenerasyonda 25 dekara düşüyor. Onların her birinin iki tane çocuğu oluyor, 12,5 dekara düşüyor. Şimdi bunlar birbirlerinin lehine feragat etmiyor. Oradan göçüyor, kardeşine bile vermiyor veya işte diyelim dayısıyla müşterek, halasıyla, halasının çocuğuyla, dayısının çocuğuyla, amcasının çocuğuyla iştirakli, hissedar, onun lehine feragat etmiyor, orada dursun diyor, belki bir gün dönerim diye orada tutuyor.

Bu tabii tarımsal üretime zarar veriyor. Ama yasal olarak Anayasa'ya kadar gidiyor bu iş. Benim yapabileceğim bir şey yok. Eğer birbiriyle feragat edemiyorlarsa ben ancak, bölünme işletmeye dönüşsün, herkes oraya hissedar olsun diyorum. Biz bunu öneriyoruz. Ama bunun için toplumsal bir mutabakat ve kamuoyu desteği gerekiyor. Yani bu çok önemli, bu olmadan Türkiye'de gerçek manada bir tarım reformundan bahsedilemez. Size örneğini vereyim: Türkiye'de ortalama tarım işletmesi büyüklüğü 5,5 hektardır. Bu 55 dönüm yapar ve 7 parselden oluşur. Türkiye'de yaklaşık 22 milyon tarım parseli var. Avrupa Birliği ortalaması 17,5 hektardır, bizde 5,5 hektardır. Amerika'yı mukayese kabul etmiyorum zaten. Yüzlerce, binlerce hektardır. Şimdi böyle bir ortamda sizin verimli bir üretim yapmanız, oradan karın doyurmanız, onunla refah üretmeniz, zengin olmanız mümkün değil. Böyle bir şey olamaz. Bizim bir yandan bölünmeyi durdurup, öte yandan toplulaştırmayı

hızlandırmamız lazım. Ama bu akşamdan sabaha olacak bir şey değildir. Anayasa teminatı altında olan bireylerin rızası olmadan; yani ya kamulaştırma yapacaksınız -çok büyük maliyetleri olur işin içinden çıkamazsınız- ya da gönüllülük esasına göre teşvik yöntemiyle yapacaksınız. İnsanları bu iş için ikna etmek de zaman alıyor.

Damla sulamayı biz başlattık. Damla sulamaya faizsiz kredi uygulaması getirdik. Bugün itibarıyla 2007'de başlattığımız bu projede yüzde 50 hibe desteğiyle sağladığımız yaklaşık 3 milyon dönüm alanda damla sulama yaptık. O bizim için çok önemli.

Lisanslı depoculukla ilgili çalışmalarımız sürüyor. 2011 sezonuna inşallah hazır hale gelecek. Yem fiyatlarının yükselmesi, -kepeğin vesaire- hayvancılık sektörünün girdisi açısından olumsuz bir gelişme. Tabii orada şöyle bir şey var: Bir yandan hububat üreticisi var, onlar fiyatın belli bir düzeyde tutulmasını istiyor. Öte yandan onun girdisini kullanan, daha doğrusu çıktısını girdi olarak kullanan diğer sektörde girdi fiyatı yükseliyor, dolayısıyla onun maliyetini yükseltiyor. Bu konu ile ilgili Dış Ticaretle de bir görüşmemiz var, bir düzenleme yapıyoruz.

Şimdi arkadaşlarımızın, Sayın Köksal'ın özellikle Koruma Kontrol Genel Müdürlüğümüzün faaliyet alanını ilgilendiren değerlendirmeleri oldu, arkadaşlarımız burada not aldılar. Şunu söyleyeyim: Şu anda Tarım Bakanlığı'nda bu tür bürokratik iş ve işlemleri azaltmak için bir ekip çalışıyor. Hatta dün de hukuk müşavirimize hangi safhada olduğumuzu sordum. Bizim amacımız bürokratik işlemleri minimal düzeye indirmek. Çünkü hakikaten bazen çok insafsızca, yani halden anlamayan bir anlayışla yapıyor. Yani aşırı rasyonel bir tutum takınıyor. Mesela bir hayvancılık tesisi kuracaksınız, iş yeri seçimiyle ilgili 9 tane kuruluştan izin istiyorsunuz, olacak şey değil. Bir arkadaşımız güzel bir örnek verdi. İşte ilave bilgi isteniyor, belge isteniyor, o bilgi tekrar geri il müdürlüğünü gidiyor. O tekrardan genel müdürlüğe geliyor gibi. Bunlarla ilgili ben de sizin kadar hassasım, yani sizden yanayım. Onu el birliğiyle çözeceğiz.

Şimdi Zeytincilik Kanunu'yla Maden Kanunu'nun çeliştiği

noktalar dile getirildi. Doğrusu orada ölçü şu: Belli bir alanda şu kadar diyor ama işin ölçüsünü günün şartlarına göre getirmek, düzenlemek lazım. Tamam, tabiatı tahrip etmeyelim, muhafaza edelim, koruyalım ama madencilik faaliyetlerine de zarar vermeyecek bir şekilde formüle etmek, bir mutabakat sağlamak lazım. Örneğin hemen hemen her gün bize de geliyor ama en çok maden işlerinde geliyor. Bina yapacak, tesis yapacak veya başka bir şey yapacak ancak Zeytincilik Kanunu'na takılıyor.

Çubuk Organize Sanayi Bölgesine gelince; Organize ve sanayi, ikisi de sihirli kavramlar. 20. yüzyılda ikisi de çok sihirliydi, 21. yüzyıla da bu sihirli halleri transfer oldu. Öyle olunca bizim devlet teşkilatımızda Tarım Bakanlığı ile ilişkisi yok, Sanayi ve Ticaret Bakanlığıyla ilgili. Çünkü orada Organize Sanayi Bölgeleri Genel Müdürlüğü var. Biz sadece orada eğer tarımsal faaliyet, hayvancılık faaliyeti yapılacaksa, oranın hijyen, sağlık ve üretim açısından teknik kabulleri ve teknik fizibilitesi açısından görüş veririz. Deriz ki, burada şu kadar hayvan yaşar veya hayvan yaşarsa bu şu şekilde olur, karantinasının şöyle olması, projenin içerisinde şunların olması gibi, tamamen teknik meseleleri söyleriz. Onun dışında bizim bir müdahalemiz yok. Özellikle tarıma dayalı organize bölgeleriyle, hayvancılık organize ihtisas bölgeleri, bunlar yeni kavramlar. Bizim belki Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve ilgili diğer bakanlıklarımız ile bir araya gelip buna yeni bir şekil kazandırmak, yeni bir model oluşturmamız lazım. Yani bu nerede, nereden yönetilmeli, ne şekilde olmalı, bunu çözmemiz gerekiyor. Çubuk'ta bir teşebbüs heyeti var, onlar sürdürüyor, ben yerinde gittim gördüm. Hatta tam uçakların nirengi aldığı bir nokta var. O noktanın gerisinde bir tepenin arkasında, yeri orası. Biz sadece orada teknik olarak hayvancılık yapılabilmesine imkan tanıyacak bir yardımda, destekte bulduk. Ama onun sürdürülmesi, yönetilmesi, yürütülmesi tamamen bizim dışımızda.

Bugün Türk tarım sektörü 72 milyon insanımızı besliyor. Gelen 30 milyon turist de karnını doyuruyor ve üstüne -2009 rakamıyla söylüyorum- Türk tarım sektörü net 11 milyar 200 milyon dolar da ihracat yaptı. Türkiye tarım

Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde olmadığı kadar bu dönemde Türkiye'de tarımsal kalkınma kooperatifleri desteklendi. Bunun çok büyük bir kısmı damızlık hayvancılık yapıyor.

Medeni Kanun'da bir değişiklik yapmamız, Türkiye'de tarım arazilerinin mirasa konu olmaktan çıkarılması lazım. Şu anda menkul mal gibi tarım arazileri babadan evlada geçerken bölünüyor. Dünyada bizden başka böyle bir ülke yok. Bizim bir yandan bölünmeyi durdurup, öte yandan toplulaştırmayı hızlandırmamız lazım. Ama bu akşamdan sabaha olacak bir şey değildir.

ürünleri, tarım sektörü ticareti açısından net ihracatçıdır. Sizler sanayicisiniz, aynı zamanda tacirsiniz de. Şunu söylüyorum: Tarım sektöründe ticari sınıflamada tarımın kullanmadığı birtakım hammaddeler, girdiler tarım sektörü ithalatı içinde görünüyor. Kağıt hamurunu tarım sektörü kullanmıyor. Yani bir gıda maddesi, bir gıda sanayi ürünü değil ama ithalatı tarımda görünüyor. Kauçuk, sentetik rejener kauçuk, doğal kauçuk-sentetik kauçuk, tarım ürünü olarak, yani ithalatı orada görünüyor. Şimdi bizim 9 milyar dolar civarında -2009 için söylüyorum- bir tarım ürünü ithalatımız görünüyor. Bunun 3,5 milyar doları tamamen sanayinin kullandığı ve ihracatı sanayide görünen, örneğin lif pamuk, rejener kauçuk gibi ürünler. Yani 9 milyar doların içinden 3,5 milyar doları çıkar, kalan 5,5 milyar dolara tekabül ediyor. Türkiye 11,2 milyar dolar tarım ürünü ihraç ediyor. Bunun yüzde 95'i gıda maddesi, belki daha fazla gıda maddesi, 5-5,5 milyar dolar da tarımda ithalatı var; doğru olan rakam bu. Yani Türkiye tarım sektörü itibarıyla genel manada dünyanın 8. büyük tarım ekonomisi, verimliliği giderek artıyor. Net ihracatçı, net tarım ürünü ihracatçısı, ithalatçı değil; bunu özellikle söylüyorum.

Bir cümle daha söyleyeceğim; 2010 yılında Birleşmiş Milletler Gıda Tarım Teşkilatı (FAO), Türkiye'nin tarım sektörüyle ilgili başarı hikayesini yayınladı ve dünyaya bunu örnek gösterdi. Rapor olarak dünyaya yayınladı. Türk tarım

sektöründe son 5-6 yıl içerisinde gerek kırsal kalkınmayla gerekse üretimde verimlilik artışıyla ilgili -yani hem hububatta hem diğer ürünlerde kaydedilen verim artışları- gelişen başarı hikayesini de yayınladı. Biz bazen kendimize de haksızlık yapıyoruz. Sorun yok mu? Elbette ki sorun olacak. 150 tane ürün yetişiyor Türkiye'de. Şimdi bunların her birinin ekolojik istekleri birbirinden ayrı. Biri rutubeti seviyor, biri rutubeti sevmiyor. Biri sıcaklığı seviyor, öteki sevmiyor. Biri çok yağış istiyor, öteki az yağış istiyor. Diyelim ki pamuk yetiştirilen bir ovada aynı zamanda incir de yetiştiriliyorsa, pamuğun rutubete ve sıcaklığa ihtiyacı var. Ama onun fazlası olursa incire zarar verebilir, anlatabildim mi? Mesela domateste bu sene, tarlada yetiştirilen domateste aşırı sıcakla rutubet bir miktar etkiledi. Ara dönem oldu, aşırı sıcak ve rutubet sebebiyle tarla domatesleri erken bitti. Ama planlanan sera üretimi, Ekim sonuna doğru devreye girecekti. Arada 10-15 günlük bir problem oluştu, topluma bunun yansımaları oldu. Yani bir ülkede 150 tane ürün yetişiyorsa birinden birinde mutlaka bir problem olacak. Ama bu sorunları çözecek irade, bilgi, birikim ve kararlılığın olması lazım. Biz bu sorunları doğru tarif ettiğimizi ve o sorunları çözmek için de toplumla, sektör paydaşlarıyla birlikte çaba gösterdiğimizi ifade etmek istiyorum.

Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum.

DOSYA

Türkiye'de Çalışan Yoksullar

YRD. DOÇ. DR. RECEP KAPAR

Muğla Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü

İşgücü piyasasının performans ölçütü olarak kamuoyunun ilgisi çoğu zaman işsizlik oranı üzerinde yoğunlaşır. İşsizlik oranındaki yüksek düzey politik bir başarısızlığa, düşük düzey ise başarıya işaret olarak ele alınır. Diğer yandan işsizlik oranıyla kıyaslandığında yaratılan veya kaybedilen istihdamın niceliksel düzeyi daha az kişinin ve çevrenin dikkatini çeker. Ancak işsizlik oranı ve yaratılan istihdam gibi niceliksel göstergeler, işgücü piyasasındaki gerçeklerin sadece bir yüzünü ortaya koymaktadır.

İstihdama ilişkin unsur ve göstergeler sadece *niceliksel* olanlarla sınırlı değildir. Aynı zamanda kamuoyu tarafından daha az bilinen ve izlenen *niteliksel* unsur ve göstergeler de bulunmaktadır. Bu çerçevede istihdamın niteliksel unsurlarını ortaya koyan göstergelerden birisi de “çalışan yoksulluğu”dur (Kapar, 2004).

Genel olarak bakıldığında bir işte çalışıyor olmak yoksulluk riskini büyük ölçüde azaltmaktadır, fakat çalışmak bütün sorunları çözmektedir (OECD, 2009: 165). Gerçekte çoğu kimse “çalışan yoksulluğu” kavramına bir anlam yüklemekte zorlanır. Çünkü çalışmanın yoksulluktan kurtulmak için en önemli çıkışı olduğu düşüncesi öteden beri söylenegelmiştir. Bu düşünce, “*yoksullar çalışamadıkları veya çalışmadıkları için yoksuldur. Onlara çalışacakları bir iş sağlanırsa yoksulluktan kurtulacaktır*” biçiminde yerleşmiştir. Ancak, günümüzde bir işte çalışıyor olmak her zaman yoksulluktan kurtulmak anlamına gelmemektedir.

Türkiye’de çalışan yoksulluğu yaygın, aynı zamanda önemli ekonomik, sosyal ve siyasal sonuçları olan bir sorundur. Fakat bilimsel çalışmalarda ve sosyal politika uygulamalarında yoksulluğun bu özel türü yeterince ilgi görmemektedir. Türkiye’ye göre oldukça düşük oranda çalışan yoksulluğunun bulunduğu AB ve OECD ülkelerinde çalıştığı halde yoksul kalanlar önemli bir sorun olarak görülmekte, tartışılmakta ve çeşitli çareler aranmaktadır.

Bu makalede Türkiye’de çalışan yoksulların varlığı hakkında aslında oldukça yetersiz ve sınırlı olan resmi veriler ortaya konulmakta, AB ve OECD üyesi ülkeler

ile genel bir karşılaştırma yapılmaktadır. Son olarak da Türkiye’de çalışan yoksulluğunu arttıran temel nedenler kısaca açıklanmaktadır.

Tanım

İstatistiki bir kavram olarak “çalışan yoksul”u tanımlamak için kullanılan ölçütler ülkelere ve uluslararası uzmanlık örgütlerine göre farklılık göstermektedir. Burada istatistiki tanım ve ölçütlerin ayrıntısına girilmeyecek ve karşılaştırma yapılmayacaktır. Bazı istatistiki tanımlarda yalnızca çalışanlar, bazılarında çalışanlar yanı sıra iş arayanlar da çalışan yoksullar içerisine alınmaktadır (Ayrıntılı ve farklı tanımlar için bkz.: Kapar, 2005a: 53-54; Gündoğdu, 2007: 9-12; Gündoğdu vd., 2005: 2-3).

Yoksulluk, bireylerin toplumun ortalama refah düzeyinin belli bir oranının altında olması durumudur. Buna göre, toplumun genel düzeyine göre belirlenmiş sınırın altında gelir ve harcamaya sahip olan birey veya hane halkı görece yoksul olarak tanımlanmaktadır (Ensari, 2010). Görece yoksulluğun ölçülmesinde kimlerin yoksul olduğunun belirlenmesi için medyan gelirin belli bir yüzdesi yoksulluk sınırı olarak tanımlanır.

EUROSTAT yılın yarısından fazlasında ücretli, maaşlı ya da kendi hesabına **çalışan** ve ulusal ortalama gelirin yüzde 60’ının altında harcanabilir gelire sahip olan bir hane halkında **yaşayan** kimseleri çalışan yoksul saymaktadır (Pena-Casas- Matta, 2004). TÜİK ise eşdeğer fert başına tüketim harcaması medyan değerinin yüzde 50’sini görece yoksulluk sınırı olarak kabul etmektedir. Görece yoksulluk oranını da eşdeğer fert başına tüketim harcaması, görece yoksulluk sınırının altında kalan hane halklarının oluşturduğu nüfusun, toplam nüfus içindeki payı olarak hesaplamaktadır (Ensari, 2010). Bu ölçüte göre yoksul olarak belirlenmiş bir hane halkının üyesi olan çalışanlar, çalışan yoksul olarak nitelenir.

Çalışan yoksul istatistiki bir kavram olmakla birlikte, ondan önce ekonomik ve sosyolojik olarak belirlenmiş bir kavramdır. Buna göre evrensel olarak bakıldığında yoksul

Çalışan yoksulluğunun azaltılması için çok sayıda farklı ve oldukça zorlu girişimlerin ortaya konması gerekmektedir. Öncelikle daha fazla hane üyesinin işgücüne katılmasını ve istihdamını arttırıcı uygun iş alanlarının yaratılması zorunludur.

bir hane halkında yaşayan çalışanlara “*çalışan yoksul*” denmektedir. Öyleyse, çalışan yoksullar iki unsura göre ayırt edilmektedir. Bunlardan birincisi çalışan, ikincisi ise yoksulluk sınırının altında gelire sahip bir hane halkının üyesi olmaktır (Majid, 2001: 2; EUROFOUND, 2010: 1).

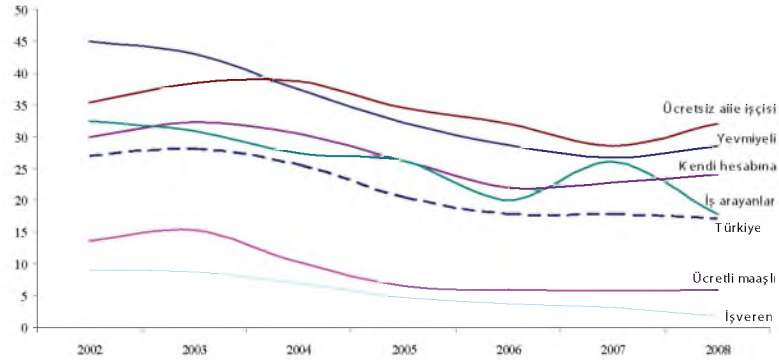
Çalışan yoksulluğu çalışanın tek başına çalışmadan elde ettiği gelir göz önünde bulundurularak belirlenmez. Çalışanın yaşadığı hanenin toplam geliri ve hanede yaşayan üyelerin sayısı temel alınarak belirlenir. Bu nedenle çalışan yoksulluğu her zaman düşük ücretli veya gelire çalışmak ile eş anlamlı değildir. Düşük ücretli çalışmak bireysel bir özellik olarak belirirken, çalışan yoksulluğu hane halkı ile ilintilidir. Örneğin aynı düzeyde ücret alan iki çalışandan birisi çalışan yoksul olarak nitelenebilirken, bir diğeri çalışan yoksul sınıflandırmasının dışında kalabilmektedir. Bu durumun nedeni bu çalışanların hane halkı yapılarındaki ve toplam hane gelirindeki farklılıklardır. Hanede kaç kişinin olduğu, bunların kaçının çalıştığı ve hanenin çeşitli kaynaklardan elde ettiği toplam gelir miktarı çalışan yoksulluğunun ortaya çıkmasında etkilidir.

Bu değişkenler göz önüne alındığında, gerçekte yoksulluk sınırının çok üzerinde ücret elde eden bir çalışan, ailesinde başkaca çalışan bulunmaması ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sayısının fazla olması nedeniyle kendisi ve ailesi yoksulluk ile karşı karşıya kalabilmektedir. Bu duruma karşılık, yoksulluk sınırı altında ücret geliri elde eden bir başka çalışan ise ailenin diğer üye veya üyelerinin çalışması, sosyal transferlerin varlığı gibi nedenlerle, birlikte yaşadığı ailesi yoksulluk sınırının üzerinde gelire sahip olursa yoksul olarak nitelenmemektedir (Pena-Casas- Matta, 2004; EUROFOUND, 2010: 2).

İşgücü Piyasası Statüsüne Göre Yoksulluk

OECD ülkelerinin ve AB ülkelerinin büyük bir kısmında çalışan yoksulluğu ile ilgili uzun dönemli, güncel ve çok ayrıntılı verilere ulaşabilmek olanaklıdır. Ancak Türkiye’deki verilerin bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Türkiye’deki çalışan yoksullara dair geçmiş yıllara ilişkin TÜİK (DİE) 2002 yılı verileri (Gündoğdu vd. 2005: 10-19), 2003 ve 2004 yılı verileri (Gündoğdu, 2007: 65-94) ve analizi için bakılabilir.

Grafik 1: Türkiye’de İşgücü Piyasası Statülerine Göre Yoksulluk Oranları (%)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Türkiye	26,96	28,12	25,60	20,50	17,81	17,79	17,11
Ücretli maaşlı	13,64	15,28	10,35	6,57	6,00	5,82	5,93
Yevmiyeli	45,01	43,09	37,52	32,12	28,63	26,71	28,56
İşveren	8,99	8,84	6,94	4,80	3,75	3,15	1,87
Kendi hesabına	29,91	32,38	30,48	26,22	22,06	22,89	24,10
Ücretsiz aile işçisi	35,33	38,51	38,73	34,52	31,98	28,58	32,03
İş arayanlar	32,44	30,97	27,37	26,19	20,05	26,01	17,78
Ek. olarak aktif olmayanlar	22,15	22,82	20,95	15,92	13,60	14,74	13,73
15 yaşından küçük fertler	34,55	37,04	34,02	27,71	25,23	25,55	24,43

Kaynak: TÜİK, “2008 Yoksulluk Çalışması Sonuçları”, TÜİK Haber Bülteni Sayı 205, (01 Aralık 2009).
[<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=4151>]

2002-2008 yılları arasındaki veriler Türkiye’de yoksul-luğun ve çalışan yoksulluğunun azaldığını göstermektedir. Bu iyileşmeye rağmen yoksulluğun yüksek oranını koruduğunu söylemek olanaklıdır. Aynı zamanda 2008 yılı sonrası yaşanan ekonomik kriz nedeniyle birçok ülkede olduğu gibi yoksulluk verilerinin kötüleşeceğine dair beklentiler de bulunmaktadır.

2008 yılında ücretli-maaşlı çalışanlarda yoksulluk oranı yüzde 5,9 iken, yevmiyeli çalışanlarda bu oran yüzde 28,5, işverenlerde yüzde 1,8, kendi hesabına çalışanlarda yüzde 24,1 ve ücretsiz aile işçisi olanlarda ise yüzde 32,0 olmuştur. 2008 yılında ekonomik olarak aktif olmayanların yoksulluk oranı yüzde 13,7 iken, iş arayanların yoksulluk oranı yüzde 17,7’dir (TÜİK, 2009).

Ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel bir dizi sonuca yol açan çalışan yoksulluğu incelenirken, yalnızca oransal

göstergeleri göz önünde bulundurmamak gerekir. Gerçekten de ücretli ve maaşlılar arasında oransal olarak yoksulluğun düşük olmasına rağmen, ücretli ve maaşlıların nüfus ve toplam istihdam içindeki yüksek payları nedeniyle sayısal olarak -680 bin kişinin üzerinde- önemli bir yoksul çalışan grubunu barındırmaktadır. Kaç kişinin çalışan yoksul olduğuna ilişkin tahminlere ulaşmak için yapılan bir hesaplamanın sonuçlarına göre Türkiye’de çalışan yoksulların sayısının 3 ile 6,5 milyon arasında olduğu söylenmektedir (Gündoğdu, 2007: 68-69). Ayrıca TÜİK’in 2008 yılına ilişkin hane halkı işgücü ve yoksulluk araştırmalarının sonuçları genel hatlarıyla bir arada incelendiğinde en az 680 bin ücretli ve maaşlının, 400 bin yevmiyelinin, 23 bin işverenin, 100 bin kendi hesabına çalışanın ve 850 bin ücretsiz aile çalışanın yoksul olduğu söylenebilir.

Tablo 1: Türkiye’de Sektörlere ve Yerleşim Yerlerine Göre Çalışan Yoksul Oranları (%)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Türkiye							
Tarım	36,42	39,89	40,88	37,24	33,86	32,05	37,97
Sanayi	20,99	21,34	15,64	9,85	10,12	9,70	9,71
Hizmet	25,82	16,76	12,36	8,68	7,23	7,35	6,82
Kent							
Tarım	33,74	26,42	19,59	15,43	24,56	15,69	20,43
Sanayi	18,75	19,31	11,86	8,47	6,04	6,44	6,25
Hizmet	21,90	16,03	10,62	7,07	4,99	5,17	4,99
Kır							
Tarım	36,77	40,91	42,32	38,80	34,89	33,81	40,09
Sanayi	25,87	28,02	27,69	14,44	21,71	22,25	23,39
Hizmet	34,16	18,95	18,01	13,76	13,54	17,68	14,00

Kaynak: TÜİK, “2008 Yoksulluk Çalışması Sonuçları”, TÜİK Haber Bülteni Sayı 205, (01 Aralık 2009).
[<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=4151>]

Kendi hesabına, yevmiyeli veya ücretsiz aile çalışanlarının yoksulluk oranı iş arayanlara göre kayda değer düzeyde yüksektir. Bir başka deyişle eğreti, gelip geçici ve güvencesiz çalışma biçimlerinde çalışanların karşılaştıkları yoksulluk riski, işsizlerin karşılaştığından daha fazladır. “Ekonomik olarak aktif olmayanların” yani işgücü piyasası dışında bulunan 15 yaş üzeri

nüfusun yoksulluk oranı 2008 yılında yüzde 13,7 olarak hesaplanmıştır. “Ekonomik olarak aktif olmayanların” yoksulluk oranı kendi hesabına, yevmiyeli veya ücretsiz aile çalışanlarından ve işsizlerin yoksulluk oranlarından daha düşüktür (TÜİK, 2009). OECD ülkelerinin çoğunun aksine, Türkiye’deki çalışma çağındaki yoksulların yüzde 80’i bir işte çalışmaktadır (OECD, 2009: 167).

2003 yılı verilerine göre, erkek çalışanlara göre kadın çalışanlar arasında yoksulluk oranı daha fazladır. Türkiye geneline göre beş erkekten biri yoksulken, dört kadın çalışandan biri yoksuldur (Kapar, 2005a).

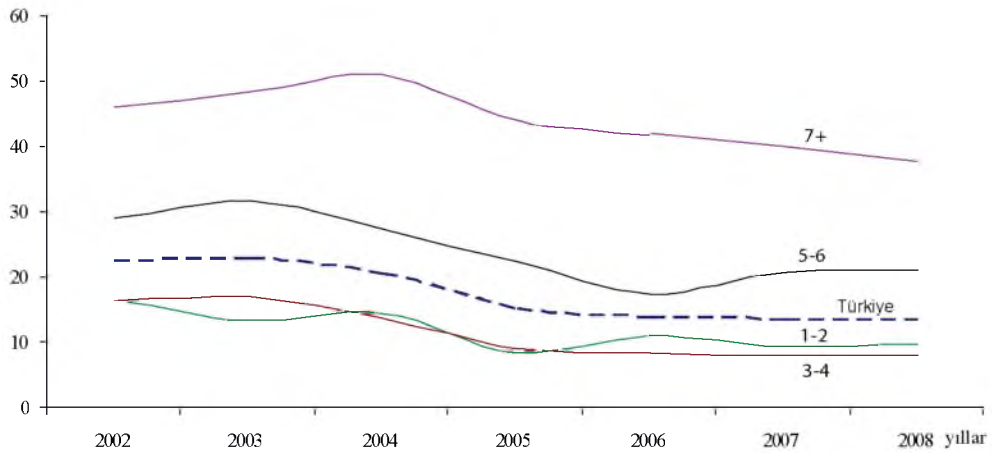
Sektöre ve Yerleşim Yerine Göre Çalışan Yoksulluğu

2002-2008 yılı arasındaki TÜİK verileri Türkiye genelinde yoksulluk oranlarında önemli azalmalar göstermesine rağmen, bu dönemde tarım sektöründe istihdam edilenler arasında yoksulluk yüksek düzeyini korumuştur. En yüksek yoksulluk riskine sahip olan tarım sektöründe çalışanlarda yoksulluk oranı 2007 yılında yüzde 32,0 iken, 2008 yılında yüzde 37,9 olarak tahmin edilmiştir. Sanayi sektöründe çalışanlarda 2008

yılında yoksulluk oranı yüzde 9,7 olarak hesaplanırken, bu oran hizmet sektöründe çalışanlarda yüzde 6,8 olmuştur (TÜİK, 2009).

Kentsel alanda çalışan yoksulluğu kırsal alana göre oldukça düşüktür. Kırsal alanda yerleşik olan sanayi, hizmet veya tarım sektörü çalışanları ise oldukça yüksek bir yoksulluk oranı ile karşı karşıyadır. 2002-2008 dönemi içerisinde kırsal kesimde yaşayıp sanayide çalışanların yoksulluk oranı çok az gerilemiş ve yüksek düzeyini korumuştur. Ülkedeki genel yoksulluk eğiliminin aksine kırsal alanda yaşayan ve tarımda çalışanların yoksulluk oranı artmıştır (TÜİK, 2009). Kısacası Türkiye’de son yıllarda tarım sektöründe ve özellikle kırsal alanda yaşayan tarım ve sanayide çalışanların yoksulluk riski dikkat çekici düzeyde yüksektir.

Grafik 2: Türkiye’de Büyüklüğe Göre Hanehalkı Yoksulluk Oranları (%)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Türkiye ort.	22,45	23,02	20,67	15,42	13,98	13,64	13,52
1-2 üyeli	16,51	13,41	14,49	8,44	10,95	9,36	9,85
3-4 üyeli	16,37	17,08	13,71	9,22	8,27	8,06	8,23
5-6 üyeli	29,03	31,67	27,40	22,41	17,54	20,79	21,14
7+ üyeli	45,95	48,41	51,06	44,08	41,83	39,79	37,68

Kaynak: TÜİK, "2008 Yoksulluk Çalışması Sonuçları", TÜİK Haber Bülteni Sayı 205, (01 Aralık 2009).
[<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=4151>].

Hanehalkı Yapısına Göre Yoksulluk Oranı

Çalışan yoksulluğunu belirleyen etmenlerden biri çalışılan iş ve bu işten elde edilen gelir düzeyiyken, diğeri ise

hane halkı yapısıdır. TÜİK verilerine bakıldığında 5'ten daha fazla üyeli hane halklarının yoksulluk oranlarının Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu görülmektedir.

İstihdam artışı sadece niceliksel bir konu olarak görülmemeli, aksine daha çok ve daha iyi işlerin yaratılması, çalışma kalitesinin ve koşullarının geliştirilmesi amaçları bütüncül bir biçimde istihdam stratejisinin odağında bulunmalıdır.

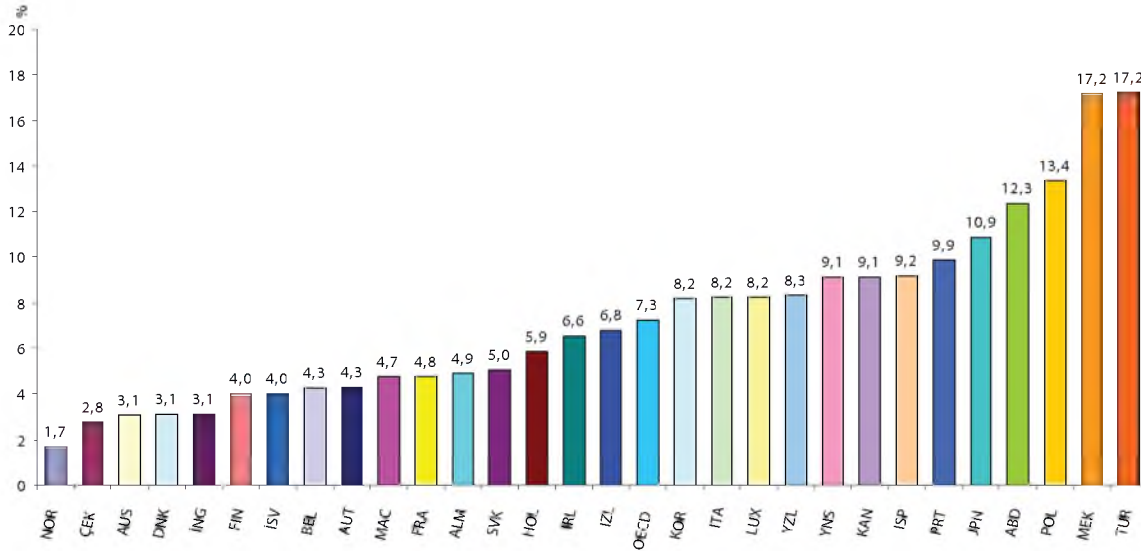
2008 yılında hane halkı büyüklüğü 3 veya 4 kişi olan hanelerin yoksulluk oranı yüzde 8,2 olurken, 7 ve daha fazla ferdin olduğu hanelerde yoksulluk oranı yüzde 37,6 olarak hesaplanmıştır (Grafik 2). Benzer biçimde hane halkı türüne göre “çocuklu çekirdek” ailede bulunan fertlerin yoksulluk oranı yüzde 15,4 olurken, “çocuksuz çekirdek” ailelerdeki fertlerde bu oran yüzde 8,7’ye düşmektedir. “Ataerkil veya geniş ailelerdeki” fertler için yoksulluk oranı ise yüzde 21,7 olarak tahmin edilmiştir (TÜİK, 2009).

Uluslararası Karşılaştırma

İşgücü piyasası koşulları, istihdam ve hane halkı özellikleri

ülkeler arasında farklılık göstermektedir. Bu nedenle çalışan yoksulluğunun ağırlıklı nedenleri ve düzeyi ülkelere göre değişmektedir. Türkiye’deki işgücü piyasasının en belirgin özelliklerinden birisi “*çalışan yoksulların*” varlığıdır. OECD ve AB ülkelerinin bütününe bakıldığında Türkiye, çalışan yoksulluğu oranının en yüksek olduğu ülkelerin başında gelmektedir (Grafik 3 ve Tablo 2). TÜİK verilerine göre son yıllarda Türkiye’de çalışan yoksulluğu oranının gerilemesine rağmen, OECD ve AB ülkeleri ile karşılaştırıldığında yüksek düzeyini sürdürdüğü, sadece aradaki farkın kısmen azaldığı söylenebilir.

Grafik 3: 2000’li Yılların Ortalarında OECD Ülkelerinde Çalışan Yoksulluğu Oranları (%)

Kaynak: OECD, OECD Employment Outlook 2009-Tackling the Jobs Crisis, OECD, 2009, s.180.

OECD çalışan yoksulluğu ortalaması yüzde 7,3 iken, Türkiye’de bu oran yüzde 17,2’dir (Grafik 3). Benzer biçimde Türkiye’nin AB ülkeleri ile karşılaştırılabilir son verilerinin olduğu 2002-2003 dönemine bakıldığında çalışan yoksulluk oranının yüzde 23,0 olduğu görülmektedir. Aynı dönemde Türkiye’ye en yakın çalışan

yoksulluğu oranının olduğu ülkeler ise Romanya (yüzde 14,0) ve Yunanistan (yüzde 13,5) dir. Çalışan yoksulluğu oranının azaldığı İrlanda, Estonya veya Hollanda gibi bazı istisna ülkeler dışında, çalışan yoksulluğu oranı AB ülkelerinde sabit kalmış veya yükselmiştir (Tablo 2).

Tablo 2: Avrupa Ülkelerinde Çalışan Yoksulluğuna İlişkin Çeşitli Oranlar

	Toplam çalışan yoksulluğu				Kadınların çalışan yoksulluk oranı				İki yetişkin ve üç veya daha fazla çocuklu ailenin çalışan yoksulluk oranı				İki yetişkin ve bir çocuklu ailenin çalışan yoksulluk oranı			
	2001	2003	2006	2008	2001	2003	2006	2008	2001	2003	2006	2008	2001	2003	2006	2008
AB-27	--	--	7,7	8,6	--	--	6,9	8	--	--	24,6	26,3	--	--	11,9	11,7
AB-15	8,0	8,0	7,4	8,1	6,0	8,0	6,6	7,6	27,0	22,0	22,3	23,9	11,0	10,0	11,8	11,5
Belçika	4,0	6,5	4,2	4,8	4,0	5,1	3,7	5,2	7,0	18,1	14,4	16,2	7,0	11,0	8,9	7,9
Bulgaristan	7,0	7,0	5,4	7,5	7,0	8,0	5,6	7	54,0	44,0	64,9	74,2	12,0	11,0	10,9	11,8
Çek Cumhuriyeti	3,0	--	3,5	3,6	3,0	--	3,9	4,2	18,0	--	29,5	19,0	6,0	--	7,6	6,4
Danimarka	3,0	4,5	4,5	5,1	2,0	4,0	3,5	4,4	13,0	13,6	12,4	12,4	3,0	4,7	4,1	4,5
Almanya	4,0	--	5,5	7,1	6,0	--	6,1	7,8	21,0	--	12,8	15,2	9,0	--	7,8	9,3
Estonya	10,0	10,0	7,5	7,3	10,0	10,0	8,7	8,6	21,0	24,0	23,5	21,3	16,0	15,0	13,4	11,3
İrlanda	7,0	7,0	6,1	6,5	4,0	5,9	6,1	5,7	37,0	21,9	21,5	12,7	17,0	14,0	11,6	9,5
Yunanistan	13,0	13,5	13,9	14,3	12,0	11,8	12,5	12,1	26,0	34,0	38,0	27,2	8,0	14,6	15,2	17,5
İspanya	10,0	10,0	9,9	10,7	8,0	8,0	7,8	9,2	34,0	35,0	42,1	44,4	18,0	12,0	15,0	15,5
Fransa	7,0	--	6,1	6,8	6,0	--	5,6	6,3	20,0	16,0	19,2	23,0	9,0	9,0	10,1	10,2
İtalya	10,0	--	9,6	8,9	6,0	--	6,6	6,4	37,0	--	40,8	37,7	13,0	--	17,7	15,2
G. Kıbrıs	--	6,0	7,2	6,4	--	5,0	7,3	6,7	--	15,0	12,3	19,7	--	10,0	8,3	9,8
Letonya	--	--	11,2	11	--	--	12,2	11,4	--	--	51,6	38,0	--	--	15,1	13,4
Litvanya	14,0	--	9,9	9,4	13,0	--	9	9,5	26,0	--	41,5	46,0	14,0	--	16,1	12,5
Lüksemburg	8,0	7,2	10,3	9,4	8,0	6,8	10,3	9,6	23,0	16,7	24,8	25,9	13,0	11,6	10,5	11,1
Macaristan	5,0	6,0	6,8	5,4	5,0	5,0	5,4	4,2	23,0	23,0	33,6	28,7	8,0	8,0	13,8	10,5
Malta	--	--	4,4	5,1	--	--	1,7	2,1	--	--	25,3	27,0	--	--	15,1	7,7
Hollanda	5,0	6,0	4,4	4,8	5,0	6,0	4,2	4,7	22,0	24,0	15,9	17,1	7,0	8,0	6,2	5,5
Avusturya	6,0	7,6	6,4	6,4	6,0	7,0	6,3	6,3	23,0	17,9	19,4	21,3	7,0	9,5	9,0	9,3
Polonya	11,0	--	12,8	11,5	10,0	--	11,4	10,4	33,0	--	37,7	34,4	10,0	--	14,2	13,9
Portekiz	12,0	--	11,3	11,8	11,0	--	10,7	11,3	49,0	--	37,8	31,9	9,0	--	12,1	16,7
Romanya	14,0	14,0	--	17,7	13,0	13,0	--	15,5	35,0	38,0	45	57,3	9,0	10,0	10,0	14,1
Slovenya	5,0	4,0	4,8	5,1	4,0	3,0	4	4,5	8,0	9,0	15,2	11,3	7,0	4,0	9,0	12
Slovakya	--	--	6,3	5,8	--	--	6,3	5,4	--	--	23,9	33,3	--	--	8,0	9,6
Finlandiya	4,0	4,0	4,5	5,1	3,0	4,0	4,3	5	12,0	11,0	12,1	12,9	7,0	5,0	5,3	6,7
İsveç	5,0	--	7,4	6,8	4,0	--	6,4	6,3	8,0	--	13,4	13,3	5,0	--	5,9	8,9
Birleşik Krallık	7,0	7,0	--	8,6	7,0	7,0	--	9	28,0	27,0	--	33,2	13,0	13,0	--	9,9
Hırvatistan	--	9,0	--	--	--	10,0	--	--	--	21,0	19,0	--	--	15,0	13,0	--
Türkiye	--	23,0	--	--	--	26,0	--	--	--	42,0	--	--	--	10,0	--	--
İzlanda	--	--	6,5	6,7	--	--	6	6,4	--	--	10,1	12,9	--	--	9,5	6,0
Norveç	--	4,4	6,2	5,4	--	4,6	6,2	4,7	--	9,1	10,5	9,3	--	2,5	5,2	4,9

Kaynak: EUROSTAT (2010), Databases, EUROSTAT Website/Population and social conditions/Living conditions and welfare/Income and living conditions. [http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/income_social_inclusion_living_conditions/data/database]

OECD ve AB üyesi ülkelerden elde edilen bu veriler dışında çalışan yoksullara ilişkin bir başka veri kaynağı UÇÖ'dür. Örgüt, gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelere ve bölgelere göre günlük 1,25 ve 2 dolar gelir düzeylerine göre bir dizi çalışan yoksulluğu tahmininde bulunmaktadır. Bu tahminlere göre çalışan yoksulluğu oranı dünya genelinde azalmıştır. Kriz öncesinde belirlenen bu iyileşmeye rağmen, 2008 yılında dünyada 633 bin çalışanın günde 1,25 dolar veya altında bir gelir ile geçindiği söylenmektedir. Günde 2 dolar ve altında gelire geçen çalışanların sayısı ise 1 milyar 185 bin kişidir (ILO, 2010: 54). Orta Doğu, Güney Asya, Kuzey Afrika, Sahra Altı Afrika'da çalışan yoksulluğunun sayısal ve oransal olarak artma potansiyeli ve eğilimi güçlü olduğu söylenebilir.

İşgücü piyasası ve gelire ilişkin verilerin en az birkaç yıl geriden gelmesi nedeniyle çalışan yoksulluğuna dair güncel verilerin büyük bir çoğunluğu yaşanan son ekonomik kriz öncesi döneme aittir. Dünyada çok sayıda ülkeyi ve sektörü etkileyen krizin işgücü piyasalarını, istihdamı, işsizliği ve ücret gelirlerini olumsuz etkilediği tartışmasızdır. UÇÖ son raporlarında çalışan yoksulların arttığı ve durumlarının kötüleştiği tahminini yapmaktadır (ILO, 2010). Benzer kaygılar OECD tarafından yayınlanan çalışmalarda da görülmektedir (OECD, 2009). AB ülkeleri-nin genelinde ücret kesintileri, ücret artışlarının sınırlanması, çalışma sürelerinin azalması ve işsizliğin artmasına bağlı olarak çalışan yoksulların arttığı öngörülmektedir. Bazı AB ülkelerinde krizin sosyal yardım ödeme düzeyinde gerilemelere, serbest çalışanların yaptıkları satışların düşmesine, enformel çalışmanın yaygınlaşmasına yol açtığı, bunların da çalışan yoksulluğunun artmasıyla sonuçlandığı belirtilmektedir (EUROFOUND, 2010: 22). Diğer ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de krize bağlı koşullar ve nedenler dolayısıyla çalışan yoksulluğu sorununun arttığı tahmini yapılabilir.

Nedenleri

Çalışan yoksulluğunun nedenleri çok sayıdadır ve bu nedenler arasındaki ilişkilerde oldukça karmaşıktır. Bazen bir çalışanın yoksul olmasını sadece bir neden belirlerken, bir başka durumda çok sayıda neden bir araya gelerek çalışanın yoksul olmasına yol açabilmektedir. İstihdam ve hane halkı gibi çok boyutlu ve özellikli iki unsurun ortaya çıkardığı çalışan yoksullar homojen bir grup olmaktan çok, oldukça heterojen bir sosyal grup olarak ele alınmalıdır (Nedenleri hakkında ayrıntı için bkz.: EUROFOUND, 2010; OECD, 2009; Pena-Casas- Matta, 2004: 37; Kapar, 2005; Gündoğdu, 2007: 18-49).

İstihdam ve işgücüne katılma oranı Türkiye'de AB ve OECD ülkeleri ile kıyaslanmayacak düzeyde düşüktür. Ülkemizin genç ve büyük bir nüfusu olmasına rağmen, istihdam oranı diğer ülkelerin gerisinde kalmaktadır. Bir başka deyişle, işgücü potansiyelini tam olarak kullanmaktan uzaktır. Türkiye'de 1994 yılında 15-64 yaş arasındaki toplam nüfusunun yüzde 52'sini istihdam etmiş, 2009 yılında ise bu nüfus grubunun istihdam oranı yüzde 44 düzeyine gerilemiştir. Hiçbir OECD ülkesinde bu düzeyde düşük istihdam oranı yoktur. OECD ortalaması yüzde 65'e yakinken birçok ülkede yüzde 70 veya 75 oranı üzerindedir (OECD, 2010: 271). Makro ölçekte ekonomik yapı ve işleyiş, mikro ölçekte işletme yapıları insanlara uygun çalışma ve yaşam koşulları sağlayacak yeni istihdam yaratmada güçlükler doğurmakta ve yetersiz kalmaktadır. Hanelerde çalışan sayısının az olması ve işsizlerin bulunması çalışan yoksulluğunu arttırıcı bir etkide bulunmaktadır.

Türkiye'de *kırsal yerleşim* barındırdığı hane halkı, *tarım sektörü* ise sağladığı istihdam ile çok önemli iki unsurdur. Ancak son 20-30 yılda yaşanan ekonomik ve tarımsal yapılardaki değişim nedeniyle kırsal yerleşim ve tarım sektöründeki istihdam önemli bir yoksulluk kaynağı haline gelmiştir. Büyük bir nüfus grubunun

dahil olduğu kırsal yerleşim ve tarımsal istihdam ekonomik gelişmeden yeterince pay alamadığı gibi, ekonomik daralma ve kriz dönemlerinde en büyük zararı görmektedir.

Kırsal yerleşim ve tarım istihdamıyla yakından ilgili bir başka çalışan yoksulluğunu arttıran neden, *ücretsiz aile çalışanların* varlığıdır. Az sayıda olsa da ücretsiz aile çalışanlarının kentsel alanda tarım dışı sektörlerde bulunduğu da bilinmektedir. Üretken olmayan, çalışmalarının karşılığı tam olarak ücretlendirilmeyen ücretsiz aile çalışanlarının sayısı 2008 yılında 2 milyon 684 bin iken, 2009 yılında bu sayı 2 milyon 870 bine ulaşmıştır. Özetle toplam istihdamın yüzde 13,5'i ücretsiz aile çalışanıdır (TÜİK, 2010).

Yevmiyeli (mevsimlik, arazi, geçici) çalışma bir başka güvencesiz, eğreti, gelip geçici ve düşük gelir getiren istihdam statüsüdür. Türkiye'de 2008 yılında 1 milyon 410 bin kişi yevmiyeli olarak çalışmaktadır. Buna göre

toplam istihdamın yüzde 6, 7'si yevmiyelidir (TÜİK, 2010).

Aslında küçük girişimcilik olarak da görülen ancak önemli bir yoksulluk kaynağı olan çalışma biçimlerinden bir başkası ise *kendi hesabına çalışmadır*. Bu çalışma biçimi içerisinde çoğu durumda güvencesiz, enformel ve düzensiz nitelikler belirgindir. Kendi hesabına çalışanların 2008 yılında 4 milyon 324 bin olan sayısı, 2009 yılında 4 milyon 429 bine yükselmiştir. Toplam istihdam içinde kendi hesabına çalışanların oranı yüzde 20'ye ulaşmaktadır (TÜİK, 2010).

Türkiye'de AB ve OECD ülkelerine göre zaten düşük olan toplam istihdam düzeyinin yüzde 40'ına yaklaşan bir kısmı ücretsiz aile çalışanı, yevmiyeli, kendi hesabına çalışan gibi yoksulluk riski yüksek gruplardan oluşmaktadır.

Hane halkı İşgücü Anketi sonuçlarına göre, Türkiye'deki istihdamın yüzde 54'ü çalışan yoksulluğu oranının

oldukça düşük olduğu ücretli ve maaşlı çalışanlardan oluşmaktadır (TÜİK, 2010). Bu çalışan grubunun yoksulluk oranının düşük olmasına rağmen, toplumda büyük bir grubu oluşturmaları nedeniyle yoksul ücretli ve maaşlıların sayısı ciddi bir miktara ulaşmaktadır.

Toplumda ve istihdam içinde önemi artan ücretli ve maaşlı çalışma biçiminin görece olarak güvenli ve düzenli niteliği zayıflamaktadır. İşgücü piyasasında artan esneklik, kısmi çalışma gibi uygulamalara bağlı olarak bu istihdam biçimi bir grup çalışan için yoksulluk kaynağı haline gelmektedir. Bununla birlikte, yapısal ve mali uyum, enflasyonla mücadele ve uluslararası piyasalarda işgücü maliyetlerini rekabet avantajı sağlamayı amaçlayan politikalar, diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de ücret artışlarını sınırlamıştır. Ücret düzeyini ve artışlarını sınırlayan bir başka unsur

sendikaların gücünün gerilemesi, toplu iş sözleşmesi kapsamındaki çalışan sayısının azalmasıdır. Bir grup ücretli veya maaşlı çalışan için düşük ücretli işlerde çalışmaktan başkaca yol bulunmamaktadır. Uzun süreli ve yüksek oranlı işsizlikle çevrelenmiş bu koşullar altında çoğu ülkede düşük ücretli işler bir sorun olarak belirginleşmekte ve çalışan yoksulluğunu pekiştirmektedir.

Son yıllarda ücret gelirleri üzerinden alınan vergi ve sosyal sigorta kesintilerinin yüksek oranı şikayet konusu olmaktadır. Özellikle düşük ücretlilerin vergilendirilmesi ve sosyal sigorta kesintileri, harcanabilir gelirlerini büyük ölçüde azaltmakta ve birçok hanenin yoksulluk sınırının altına itilmesine yol açmaktadır (OECD, 2009: 167).

AB ve OECD ülkelerine bakıldığında sosyal güvenlik sağ-

Çalışan yoksulluğun yalnızca işgücü piyasası ve sosyal koruma odaklı önlemlerle çözümlenmesini beklemek gerçekçi olmayacaktır. Türkiye’deki çok çocuklu hane halkı yapısı ekonomik yapı ve işgücü piyasası koşulları ile uyumlu değildir ve yoksulluğun önemli bir kaynağıdır. Bu anlamda çok çocuklu aile yapısının birey hak ve özgürlükleri temelinde ekonomik, sosyal, sağlık ve eğitim politikaları aracılığıyla dönüştürülmesi hedeflenmelidir.

lama amacıyla geliştirilmiş, gelir transferlerine dayanan sosyal koruma önlemlerinin varlığı ve yaygınlığı toplumdaki yoksulluğu geriletmede önemli işlevler üstlenmektedir (Pena-Casas- Matta, 2004; OECD, 2009: 167). İstihdamın yoksulluğu geriletmede yeterli olmadığı durumlarda sosyal koruma sistemleri devreye girerek çalışanın ve ailesinin yaşam koşullarını geliştirmeye ve harcanabilir gelirlerini arttırmaya dönük sonuçlar doğurmaktadır. Türkiye’de sosyal koruma açığı belirgindir. Özellikle en çok sosyal güvenliğe ihtiyaç duyan yoksul ve yoksul kesimler büyük ölçüde sosyal koruma

kapsamı dışındadır. Sosyal bakımdan kabul edilebilir, yeterli, düzenli bir sosyal yardım mekanizması bulunmamaktadır. Diğer yandan hali hazırda sosyal sigortalar kapsamında yer alan nüfusa sağlanan koruma düzeyi de düşüktür. Bu nedenlere bağlı olarak, Türkiye’de sosyal koruma sisteminin yoksulluğu azaltma işlevi tam olarak gerçekleşmemekte, sınırlı kalmaktadır (Kapar, 2005b: 229-236).

Çalışan yoksulluğunun tek kaynağı işgücü piyasası koşulları değildir. Hane halkı yapısı ve büyüklüğü çalışan

yoksulluğunun ortaya çıkışında işgücü piyasası koşulları kadar etkilidir. Çocuksuz veya az çocuklu hanelerde çalışan yoksulluğu oranı düşüktür. Bu duruma karşılık, çok çocuklu veya tek ebeveynli hanelerde çalışan yoksulluğu riski yüksektir. Türkiye'ye ilişkin veriler özellikle çok çocuklu aile yapısının yoksulluğun önemli kaynaklarından biri olduğunu göstermektedir. 5 veya daha fazla kişiden oluşan ailelerin yoksulluk riski belirgin bir biçimde artmaktadır (Tablo 2). Daha önce belirtildiği gibi, AB ülkeleri ile Türkiye arasında çalışan yoksulluğu oranları bakımından derin bir uçurum vardır. Türkiye'de 2003 yılı verilerine göre yüzde 44 olan iki yetişkin ve üç veya daha fazla çocuklu ailenin çalışan yoksulluk oranı göz önüne alındığında bu farklılık daha da artmaktadır. Ancak Türkiye'de iki yetişkin ve bir çocuklu ailelerde çalışan yoksulluk oranı yüzde 10 düzeyine inmekte ve bu oran bazı AB ülkelerinde çok yakın olduğu gibi, birçoğundakinden de düşüktür (Tablo 2). Türkiye'de ikiden fazla çocuğun bulunduğu hane yapısının işgücü piyasası koşullarına uyum sağlamada güçlük yarattığı ve yoksulluğa neden olduğu açıktır.

Diğer yandan AB ülkelerinde tek ebeveynli çocuklu hanelerde çalışan yoksulluğunun önemli bir sorun olduğu görülmektedir (EUROFOUND, 2010: 9). Bu nedenle Türkiye'de tek ebeveynli aileler gibi yoksulluk riski yüksek olan hane halkı özelliklerinin de çalışan yoksulluğunun artmasına katkı yaptığı söylenebilir.

Sonuç

Çalışan yoksulluğunun azaltılması için çok sayıda farklı ve oldukça zorlu girişimlerin ortaya konması gerekmektedir. Öncelikle daha fazla hane üyesinin işgücüne katılmasını ve istihdamını arttırıcı *uygun iş alanlarının* yaratılması zorunludur. Türkiye hali hazırdaki kurumsal ekonomideki düşük istihdam özellikle ücretli istihdam düzeyini sürdürerek çalışan yoksulluğu sorununu çözemez. Türkiye ekonomisi işgücü

potansiyelini tam olarak gerçekleştirecek üretken istihdam alanları yaratmaktan uzaktır. Kurumsal ekonomideki üretken ve ücretlendirilmiş işlerde kadınların istihdamının artırılması anahtar önlemlerden sadece biridir. Bu çerçevede istihdam artışı sadece niceliksel bir konu olarak görülmemeli, aksine daha çok ve daha iyi işlerin yaratılması, çalışma kalitesinin ve koşullarının geliştirilmesi amaçları bütüncül bir biçimde istihdam stratejisinin odağında bulunmalıdır.

Aynı zamanda işgücü piyasasında önemli bir yer tutan düşük ücretli, güvencesiz, eğreti, gelip geçici veya ücretsiz istihdamın azaltılması zorunluluk olarak belirlemektedir. Diğer yandan, asgari ücret ve özellikle ücret gelirinin vergilendirilmesi, sosyal güvenlik kesintileri gibi kamu nitelikli politikalarda çalışan yoksullar yararına ve bu hanelerin harcanabilir gelirlerini arttırıcı düzenlemeler yapılmalıdır. Sosyal güvenlik sistemi geliştirilerek hem kişi hem risk hem de sağlanan koruma düzeyi bakımlarından kapsamı arttırılmalı, sosyal koruma açığı ortadan kaldırılmalıdır.

Kırsal alanlarda yerleşen ve tarım sektöründe çalışanlar son yıllarda yaşanan ekonomik süreçlerden olumsuz etkilendikleri görülmektedir. Tarımsal ve kırsal alanda artan yoksullaşmayı, ekonomik ve sosyal zayıflıkları giderecek kapsamlı ve yenilikçi politikalara duyulan acil gereksinim ortadadır.

Son olarak çalışan yoksulluğun yalnızca işgücü piyasası ve sosyal koruma odaklı önlemlerle çözümlenmesi beklemek gerçekçi olmayacaktır. Türkiye'deki çok çocuklu hane halkı yapısı ekonomik yapı ve işgücü piyasası koşulları ile uyumlu değildir ve yoksulluğun önemli bir kaynağıdır. Bu anlamda çok çocuklu aile yapısının birey hak ve özgürlükleri temelinde ekonomik, sosyal, sağlık ve eğitim politikaları aracılığıyla dönüştürülmesi hedeflenmelidir.

Yararlanılan Kaynaklar

Siddik Ensari (2010), "TÜİK'in Yoksulluk Analizleri Üzerine", Maliye ve Finans Yazıları, Yıl: 24 Sayı:87 (Nisan 2010), s.9-15.

EUROFOUND (2010), Working Poor in Europe, European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions, Dublin.

EUROSTAT (2010), Databases, EUROSTAT Website/ Population and social conditions/Living conditions and welfare/Income and living conditions. [http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/income_social_inclusion_living_conditions/data/database].

Naci Gündoğan (2007), Yoksulluğun Değişen Yüzü Çalışan Yoksullar, Anadolu Üniversitesi Ya., Eskişehir.

Naci Gündoğan vd. (2005), "The working poor: a comparative analysis", MPRA Munich Personal RePEc Archiv, MPRA Paper No. 5096, [<http://mpra.ub.uni-muenchen.de/5096/>].

ILO (2010), Global Employment Trends January 2010, International Labour Organization.

Recep Kapar (2004), "Uygun İş Bağlamında Çalışan Yoksullar", Sosyal Siyaset Konferansları 48. Kitap, İstanbul Üniversitesi Ya.

Recep Kapar (2005a), "Çalışan Yoksullar", Sendikal Notlar, S.28 (Kasım 2005).

Recep Kapar (2005b), Sosyal Korumanın İşgücü Piyasasına Etkisi, DİSK Birleşik Metal-İş Sen. Ya., İstanbul.

Nomaan Majid (2001), "Economic Growth, Social Policy and Decent Work", Employment Paper No. 2001/19, International Labour Office, Geneva.

OECD (2009), OECD Employment Outlook 2009-Tackling the Jobs Crisis, OECD.

Roman Pena-Casas - Mia Latta (2004), Working Poor in the European Union, European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions, Dublin.

TÜİK (2009), "2008 Yoksulluk Çalışması Sonuçları", TÜİK Haber Bülteni Sayı 205, (01 Aralık 2009). [<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=41511>].

TÜİK (2010), İşgücü İstatistikleri Veritabanı [<http://www.tuik.gov.tr/isgucuapp/isgucu.zul>].

Ansaf'10 ve 2. TSK

TSK ve ASO İşbirliğiyle Düzenlenen 2. TSK Malzeme Sergisi

Türk Silahlı Kuvvetleri ve Ankara Sanayi Odası işbirliğiyle düzenlenen 2. TSK Malzeme Sergisi, 30 Eylül 2010 tarihinde Sincan Organize Sanayi Bölgesindeki ASO Ticaret Merkezi'nde törenle açıldı. Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir'in ev sahipliğini yaptığı törene Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, Irak Cumhuriyeti Savunma Bakanı Abdülkader Mohammad Jassim Al-Mafraji, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Erdal Ceylanoğlu, Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanı Korgeneral Eyüp Kaptan, Savunma Sanayii Müsteşarı Murad Bayar, pek çok askeri yetkili ve bazı devletlerin askeri ataşeleri katıldı.

Açılış töreninde ASO Başkanı Nurettin Özdebir, ilk serginin Deniz Kuvvetleri tarafından Ostim'de düzenlendiğini, bu serginin sonucunda binden fazla parçanın yerli üretiminin gerçekleştirileceğini söyledi.

TSK'nın ihtiyacı olan sanayi ürünlerinin yerli üretimle karşılanmasını sağlamanın ve dışa bağımlılığı azaltmanın tüm sanayicilerin öncelikli hedefi olması gerektiğini ifade eden Özdebir, "Sergilenecek 7 binden fazla malzemenin toplam alım tutarı 1 milyar dolardır. Temenimiz bu potansiyelin tamamının Türk sanayince karşılanmasıdır. Sanayimiz bunu yapacak güçtedir" dedi.

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül ise, "Savunma sanayimizin uluslararası alanda rekabet edecek düzeyde gelişmesini sağlayacak, özgün tasarım ürün ve hizmetlerin ihracatının 2010 itibarıyla 1 milyar dolara çıkarılması yönünde stratejileri geliştirmeye ve hayata geçirmeye yönelik tedbirler alınmaktadır" dedi.

2. TSK Malzeme Sergisi

Gönül, tüm kuvvet komutanlıklarının envanterinde bulunan savunma sanayi ekipman ve malzemelerinin yer aldığı bu sergi sayesinde TSK açısından önemli miktarda tasarruf sağlandığına işaret ederek, sergideki malzemelerin Türk sanayisi tarafından üretilmesiyle de önemli bir döviz çıkışının önlendiğini, sanayi için iş potansiyeli oluşturulduğunu belirtti.

Etkinliğin, ASO önderliğinde düzenlenen ANSAF 10 (Ankara Sanayi Fuarı) ile eş zamanlı yapılmasının önemini vurgulayan Gönül, bu çerçevede serginin savunma sanayinde faaliyet gösteren yan sanayi firmalarının faaliyetleri için iş olanakları yaratma açısından da yararlı olacağını kaydetti.

Ankara'nın coğrafi konumu, sanayi kuruluşlarının yüksek üretim ve ihracat kapasitesi, Türk sanayinin sağladığı katma değer, istihdam ve üretim çeşitliliğiyle Türkiye'nin ikinci büyük sanayi kenti konumunda olduğuna işaret eden Gönül; Başkent'in savunma sanayinin merkezi konumunda olduğunun söylenebileceğini belirtti.

Gönül, müşterek malzeme sergisinin ve daha sonra özellikle Savunma Sanayii Müsteşarlığınca KOBİ ve yan sanayisine verilmekte olan destek ve yönlendirmelerin Ankara sanayisinin ve savunma yan sanayisinin gelişmesine ivme kazandıracağına güveninin tam olduğunu ifade ederek, Türkiye'de çeşitli alanlarda yürütülmekte olan kümelenme çalışmaları kapsamında Ankara OSTİM'de oluşturulmuş olan savunma ve havacılık kümelenme çalışmalarının da Bakanlıkça desteklendiğini bildirdi. Bakan Gönül, şunları söyledi:

"Burada gerçekleştirilmiş olan kümelenmeyle Ankara'da savunma sanayi alanında faaliyet gösteren firmalar, yapıcı bir rekabet ve birbirini tamamlama anlayışı içinde katma değer yaratan çalışmalar gerçekleştirmekte ve birliklerinden güç kazanmaktadır. OSTİM kümelenmesinde elde edilen birikim ve tecrübenin paylaşımı ve Savunma Sanayii Müsteşarlığının da önderliğinde Türkiye'de diğer sanayi alanları ve coğrafi bölgelere örnek teşkil etmesi ve yan sanayinin daha da güçlü yapılması amaçlanmaktadır."

Ansat'10 ve 2. TSK

Daha sonra, Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı Plan Koordinasyon Daire Başkanı Albay Naci Yılmaz tarafından sergi hakkında bilgi sunuldu.

Yılmaz, sergide bu yıl TSK Sağlık Komutanlığının envanterinde bulunan malzemelerin de yer aldığını belirterek, bu çerçevede önceki yıla göre sergideki malzeme sayısının yüzde 4 artışla 7 bin 345'e ulaştığını kaydetti.

Serginin duyurulması amacıyla Türkiye'nin her yerindeki yaklaşık 17 bin sanayici ve tüccara ulaşıldığına dikkat çeken Yılmaz, sanayicilerin yalnızca bu sergiyle sınırlı olmadan TSK'nın ihtiyaç duyduğu malzemelerle ilgili bilgileri internet ortamından da takip edebileceklerini söyledi.

Konuşmaların ardından ASO Başkanı Özdebir, Bakan Gönül ve beraberindekiler serginin açılış kurdelesini keserek sergi alanını gezdiler.

Malzeme Sergisi

ANSAF'10 Ansaf'10 Ankara Sanayi Fuarı

Ankara Sanayi Odası tarafından bu yıl ilk kez düzenlenen "Ankara Sanayi Fuarı (ANSAF 2010)", 2. TSK Malzeme Sergisi'ne paralel olarak 1 - 5 Ekim 2010 tarihleri arasında ASO 1. OSB'de gerçekleştirildi.

Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir'in ev sahibi olduğu 1 Ekim 2010 tarihinde yapılan açılış törenine, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, Ankara Valisi Alaaddin Yüksel, TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Müsteşarı Ali Boğa, ASO Meclis Başkanı Tarkan Artukmaç, Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar, milletvekilleri, Oda başkanları, çok sayıda sanayici ve işadama katıldı.

ASO Başkanı Nurettin Özdebir açılış konuşmasında fuarı gerçekleştirmenin mutluluğunu yaşadıklarını dile getirirken, Ankara'ya yakışır bir fuar alanının eksikliğini yaşadıklarını altını çizdi. Başkan Özdebir Ankara'nın bir sanayi kenti olduğunu ancak çoğu zaman fark edilmediğini vurguladı. Özdebir, fuar alanı çalışmalarının üç yıldır devam ettiğini, imar planının onaylandığını ama hukuki düzenlemenin henüz yapılmadığını dile getirirken Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ve törende bulunan milletvekillerinden bu yasama döneminde kanunun çıkması için yardımcı olmalarını istedi.

Başkan Özdebir, "Türk Silahlı Kuvvetlerinden bu Malzeme Sergisi'nin düzenlenmesi için bize teklif geldiğinde Ankara'da dolaştık, böyle bir sergiyi düzenleyecek uygun bir mekan bulamadık. Mecburen burada kendimiz için yapmış olduğumuz iş merkezini kiralamalarını ötelemek suretiyle bu fuarı

Ansaf'10 ve 2. TS

burada düzenledik. Bunun hemen yanında Silahlı Kuvvetler Malzeme Sergisine olan ilgiyi arttırabilmek ve sanayicilerimizle Silahlı Kuvvetlerin ihtiyaç duyduğu lojistik malzemeleri bir araya getirip onları yapabilecek insanları buraya çağırabilmek ve o sinerjiyi sağlayabilmek için de bir fuar düzenleyelim dedik, bu şekilde yola çıktık" diye konuştu.

ASO Başkanı Nurettin Özdebir sözlerini şöyle sürdürdü: "Fuarımızda öncelikli olarak Silahlı Kuvvetlere üretim yapabilecek olan, savunma sanayi ana yüklenicilerine üretim yapan ve üretim yapma kabiliyeti olan firmalarımızı davet ettik. Tabii bu fuar, serginin kararlaştırılması ve onunla ilgili mutabakatların yapılmasından sonra gündeme geldi ve iki aylık bir süre içerisinde Ankaralı sanayicilerimizin de büyük desteğiyle böyle bir fuarı da düzenlemiş olduk. Ben ümit ediyorum ki, önümüzdeki yıl Ankara kendisine layık olan bir fuar alanında bu fuarın ikincisini ve Türk Silahlı Kuvvetler Malzeme Sergisinin üçüncüsünü daha geniş bir katılımıla düzenleyecek. Bizim Ankara Sanayi Odası ve 1. Organize Sanayi Bölgesi olarak imkanlarımız ancak bu kadarına yetti. Önümüzdeki yıl Ankara için çok daha parlak, çok daha açık bir yıl olacak ve bundan sonra bu sergileri Ankara'ya dünyanın 17. büyük ekonomisinin, Avrupa'nın 6. büyük ekonomisinin başkentine yakışır bir fuarda bu faaliyetlerimize

devam edeceğimize inanıyor, ben bu duygu ve düşüncelerle hepimizi saygıyla selamlıyorum.

TOBB Başkanı Rifat Hisarcıkıoğlu ise yaptığı konuşmada Ankara Sanayi Odası Başkanı ve Meclis üyelerini Ankara sanayisine katkılarından dolayı kutlarken "Vizyon sahibi insanların neler başarabileceğinin en somut göstergesini şu anda arkamızda görmüş olduğumuz fuar alanında yaşayarak görüyoruz." dedi.

Fuar alanının eksikliğine de değinen Hisarcıkıoğlu üretilen ürünlerin sergilenmesi konusunda Ankara'nın sınıfta kaldığını söyledi. Hisarcıkıoğlu Bakanlar, milletvekilleri, vali, belediye başkanı, sanayi odası, ticaret odası, ticaret borsası hep beraber el ele vererek bir an önce bir fuar alanını Ankara'ya kazandırılması gerektiğinin altını çizdi ve hedeflerinin 2023 yılında dünyanın en büyük 10 ülkesinden biri olduğunu söyledi.

Ankara Valisi Alaaddin Yüksel de ASO'yu yurt içinden ve yurt dışından çok sayıda girişimciyi Ankara'ya getirmesinden ve böyle bir fuara ev sahipliği yapmasından dolayı tebrik ederek sözlerine başladı. Vali Yüksel, küreselleşen dünya ekonomisinde bugün yeni buluşma noktalarından birinin fuarlar olduğunun önemine dikkat çekti. "Ankara'da fuarları,

K Malzeme Sergisi

fuarcılığı mutlaka konuşacağız. Bu çadırları bir gün tarihin derinliklerine bırakacağız ve modern fuar alanlarında bütün dünya ile bulaşacağız. Bugün Ankara'yı kim hangi sınıfa, hangi statüye oturtursa oturtsun, herkes şunu iyi bilsin ki reel sektörün en önemli dinamizmi Ankara'dadır. KOBİ'lerin gücünü kim görmek istiyorsa, Ankara'ya gelip görmelidir. Ar-Ge altyapısı Ankara'dan daha güçlü hiçbir şehir yok. Kalite anlayışını önüne koyan Ankaralı sanayici ve işadamları tam, emsalsiz bir çalışma yapıyor. Reel sektörün dinamizmi, KOBİ'lerin gücü, inovasyon, Ar-Ge, kalite nerede konuşulacaksa, işte orada elbette Ankara olmalıdır." diyen Vali Yüksel, Ankaralı sanayici ve işadamlarının her zaman hizmetinde olduğunu söyledi.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ise törende yaptığı konuşmada sanayi fuarının bir ilk olduğu için sevindirici olduğunu ancak Ankara'nın ilk sanayi fuarının 2010 yılında yapılmasının da ayrıca tartışılması gereken bir konu olduğunu söyledi. Babacan Ankara deyince akla ilk olarak devlet şehri, kamu kurumlarının olduğu şehir geldiğini ancak son yıllarda yapılan çalışmalarla artık tüm dünyada adından söz ettiren bir sanayi şehri olduğunu da kabul etmek gerektiğinin altını çizdi.

Bakan Babacan 2. Türk Silahlı Kuvvetleri Malzeme Sergisi'nin düzenleniyor olmasını da çok önemli bir konu olarak gördüklerini, sadece TSK'nın değil dünyanın dört bir tarafına malzeme üreten sanayimizin de olduğunu ve bunun gittikçe önem kazanan bir ihrac kalemi olduğunu vurguladı. Babacan, "Savunma sanayi ürünleri, artık Türkiye'nin kalitesiyle, fiyatıyla, göğsünü gere gere dünyanın dört bir tarafında anlattığı bir alandır" dedi.

Başbakan Yardımcısı Ali Babacan konuşmasının devamında Türkiye'deki ekonomik gelişmelere vurgu yaparak, ekonominin her geçen gün daha iyiye gittiğini söyledi. 2010 yılının ilk yarısındaki yüzde 11'lik büyümeye özel sektör yatırımlarının katkısının çok büyük olduğunu sözlerine ekledi. Yıl sonuna kadar kişi başına düşen milli gelirin 10 bin dolarları yakalayacağını söyleyen Babacan, bunda sanayi yatırımlarının çok önemli payının olduğunu da ifade etti.

Devlet Bakanı Ali Babacan "Bu senenin sadece Nisan, Mayıs, Haziran aylarında, 3 ayda özel sektörün Türkiye'de yapmış olduğu yatırım tutarı

41,5 milyar lira. Eski parayla 41,5 katrilyon, yeni para ödediğinizde 41,5 milyar lira. Merkezi hükümetin 1 yıllık yatırım bütçesinin 20 milyar olduğunu düşünürsek; 1 yıl yatırım bütçesinin, 3 ayda Türk özel sektörünün, Türk müteşebbisinin neler yapabildiğini iyi görüyoruz. Yeter ki ülkede güven ve istikrar olsun; bizim iş dünyamız, iş adamlarımız, iş kadınlarımız, sanayicimiz, Türkiye'nin ekonomisini şahlandırmaya hazır. Türkiye'nin potansiyeli çok büyük. Yeter ki devlet üzerine düşeni yapsın, en önemlisi gölge olmasın. Bugün bir sanayi yatırımı kolay değildir. Nereden baksanız bugün yatırım yaparsınız, 3 sene sonra, 5 sene sonra, hatta 10 sene sonraya göre hesabınızı yapıp ona göre bugünden yatırım yaparsınız. Devlet ne yapacağını söyleyecek ki sanayicimiz de önünü görebilsin, yatırımlarını, işini, hesabını, kitabını ona göre yapabilsin. Devletin hiç kimseyi şaşırtmaması lazım, öngörülebilir olması lazım." diyerek sözlerine son verdi.

Ali Babacan ve Nurettin Özdebir açılış kurdelasını diğer konuklarla birlikte keserek açılışı gerçekleştirdi. Babacan ve diğer konuklar daha sonra tek tek stantları gezdi.

ANSAF'10 Fuarı'nın açılışını yapan konuklar daha sonra 2. TSK Malzeme Sergisi stantlarını da ziyaret ettiler.

Ansat'10 ve 2. TS

5 günlük fuar ve 10 gün süren sergi önemli konukları da ağırladı.

Fuar ve Sergi'yi 2 Ekim 2010 tarihinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, Dış Ticaretten Sorumlu Devlet Bakanı Zafer Çağlayan, AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Salih Kapusuz, Abdülkadir Aksu, AK Parti Elazığ Milletvekili Necati Çetinkaya ve Sanayi ve Ticaret Eski Bakanı Ali Coşkun ziyaret etti. Konuklar, sergi ve fuardaki stantları tek tek ziyarette bulundular.

K Malzeme Sergisi

Fuar ve sergiyi 4 Ekim 2010 tarihinde ise Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün ziyaret etti. ASO Başkanı Nurettin Özdebir ile birlikte fuarda stantları tek tek gezen Ergün, daha sonra 2. TSK Malzeme Sergisi'ni de gezerek sergilenen malzemeler hakkında bilgi aldı. Aynı gün Savunma Sanayi Müsteşarı Murad Bayar ile Bayındırlık Bakanlığı Müsteşarı Önder Kıraç ve ASKİ Genel Müdürü Kamil Kılıç da sergi ve fuarı ziyaret etti.

ANSAF 2010 ve 2. TSK

Fuarın son gününde Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir'in diğer konukları ise DTM Müsteşar Yardımcısı Ziya Altunyaldız ve DTM İthalat Genel Müdürü Mustafa Sever'di. Müsteşar Yardımcısı Altunyaldız ve Genel Müdür Sever'e Başkan Özdebir eşlik ederek stantları gezdirdi.

Fuarın son gün konuklarından biri de Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek oldu. Gökçek, "ANSAF 2010" ile 2. TSK Malzeme Sergisi'ni gezdi. Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir ile ilk olarak sergiyi gezen Gökçek daha sonra ANSAF 2010 Fuarı'na geçerek firmalar hakkında bilgi aldı.

K Malzeme Sergisi

Fuar ve Sergide Çok Sayıda Etkinlik Gerçekleştirildi

Ankara Sanayi Odası ve Forum Fuarçılık işbirliği ile düzenlenen "Ankara Sanayi Fuarı (ANSAF 2010)" kapsamında; ASO 1. Organize Sanayi Bölgesinde, "Savunma Sanayiinde Offset ve Yan Sanayi Uygulamaları" konulu sempozyum 2 Ekim 2010 tarihinde yapıldı.

Sempozyuma, ASO Başkanı Nurettin Özdebir, Savunma Sanayii Müsteşar Yardımcısı İsmail Tohumcu ve beraberindeki heyet ile çok sayıda sanayici katıldı.

Savunma Sanayii Müsteşar Yardımcısı Tohumcu sanayicilere "Savunma Sanayiinde Offset ve Yan Sanayi Uygulamaları" hakkında bilgi verdi.

Sempozyumun açılış konuşmasını yapan ASO Başkanı Nurettin Özdebir, Savunma Sanayii Müsteşarlığının Türkiye bürokrasisi içinde çok iyi yetişmiş elemanları barındıran, pazarlık gücü yüksek ve çok iyi kontrat yapabilen, ülkenin menfaatlerini en iyi koruyan kuruluşlardan biri olduğuna işaret ederek, "Bütün kamu alımlarında, hatta özel şirketlerin bile, savunma sanayisinin uyguladığı stratejik yaklaşımı temel alıp bunu uygulaması gerekiyor" dedi.

Savunma Sanayii Müsteşar Yardımcısı İsmail Tohumcu, hedeflere ulaşılabilmesi için uzmanlaşmış ana yüklenicilerin yanı sıra özgün ürünlerini yaratmış, hem yurt içinde hem de dünya çapında kabul gören, uluslararası firmaların tedarik zincirine girebilecek bir yan sanayinin ve KOBİ'lerin yaratılması gerektiğinin bilincinde olduklarını söyledi.

Ayrıca, sempozyumda Savunma Sanayii Müsteşarlığı Sanayileşme Daire Başkanı Nuran İnci, Offset Uygulamaları ve Yan Sanayi Uygulamaları hakkında bilgi vererek sanayicilerin sorularını yanıtladı.

Ansaat'10 ve 2. TS

Daha sonra Ulusal Nanoteknoloji Araştırma Merkezi (UNAM) tarafından düzenlenen ve ASO Yönetim Kurulu Üyesi Yılmaz Kayaaslan başkanlığında gerçekleşen sempozyumda Doç. Dr. Mehmet Bayındır "Nanoteknolojide KOBİ'ler İçin Yeni Fırsatlar" konulu sunumunu gerçekleştirdi.

Sempozyumun II. oturumunda Yrd. Doç. Dr. Aykutlu Dana tarafından "UNAM'da Güneş Enerjisi Araştırmaları" konulu sunum düzenlendi. Daha sonra Yrd. Doç. Dr. Bülent Ortaç, Sanayide Femtosaniye Lazer Uygulamalarından bahsetti. Ardından Yrd. Doç. Dr. Tamer Uyar "Nanotekstil" hakkında bilgi verdi. Son olarak da Dr. Turgay Tekinay "Sürdürülebilir Teknolojiler" hakkında bilgi vererek sanayicilerin sorularını yanıtladı.

Prime Danışmanlık tarafından düzenlenen sempozyumda ise AR-GE Teşvikleri ve Kurumsal Hizmetler Koordinatörü Banu Aktalay tarafından "Savunma Sanayinde İleri Malzeme Teknolojileri ve Bunlara Yönelik AR-GE Destekleri" konulu sunum düzenlendi.

Etkinliklerin ikinci gününde Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından düzenlenen konferansta DTM-KOBİ Kümeleme Şube Müdürü M. Emrah Sazak "Savunma Sanayine Yönelik İhracatta Devlet Destekleri" konulu bir sunum gerçekleştirdi.

K Malzeme Sergisi

Daha sonra KOSGEB Başkanı Mustafa Kaplan "Savunma Sanayinin Yararlanabileceği KOSGEB Destekleri" konulu bir konferans verdi. Ardından KOSGEB Başkan Yardımcısı Hüseyin Tüysüz "Yeni KOSGEB Destekleri" hakkında bilgi vererek sanayicilerin sorularını yanıtladı.

Etkinliklerin son gününde ise TÜBİTAK yetkilileri tarafından "Savunma Sanayinde AR-GE Destek Programları", "Savunma Sanayinde Milli AR-GE'nin Önemi", "Savunma Sanayinde AR-GE Yetenekleri" hakkında bilgi verildi.

II. oturumda ise Bilkent Üniversitesi Üniversite Sanayi İşbirliği Merkezi (USİM) Prof. Dr. İhsan Sabuncuoğlu başkanlığında "Sanayi İşbirliği Ara Yüzleri" konulu panel düzenlendi.

Panelde, FNSS Malzeme Şefi Figen Bozkurt, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı (TTGV) Başuzmanı Mahmut Kiper, Telekomünikasyon Mekanik Sanayi (TELMEK) Genel Müdürü Bülent Özkan Özönder birer sunum gerçekleştirdi.

Ankara Sanayi Odasından Pakistan'a Yardım

Ankara Sanayi Odası üyeleri ve çalışanları tarafından Pakistan'daki sel felaketi mağdurları için toplanan yardım çeki 15 Ekim tarihinde ASO'da düzenlenen törenle ASO Başkanı Nurettin Özdebir tarafından Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'e takdim edildi.

15 Ekim 2010

ASO'dan Pakistan'a 501 Bin 100 Liralık Yardım

ASO Başkanı Nurettin Özdebir törende yaptığı konuşmasında, dost ve kardeş ülke Pakistan'da meydana gelen sel felaketinde sadece evlerin yıkılmadığını, bu yılki hasadı da alıp götürdüğünü, ambarlardaki yiyeceklere de zarar verdiğine işaret etti.

Geride hastalık ve yıkım bırakan felaketten sonra açtıkları hesapta kendi üyeleri ve çalışanlarından yardım topladıklarını, kiminin 10, kiminin 100, kiminin de 500 lira yardımda bulunduğunu ve bu yardımın kendilerinin nezdinde sanayicilerin yaptığı yardımdan daha kıymetli olduğunu ifade eden Özdebir, bu yardımların Türk halkının birlik beraberlik ve dayanışma duygusuyla bütün dünyaya örnek oluşturduğunu anlattı.

ASO üyeleri ve çalışanlarından Pakistan'a yardım için 501 bin 100 lira yardım topladıklarını belirten Özdebir, bu parayla Pakistan'da küçük bir hastane, okul veya dispenserin kurulmasını arzu ettiklerini ve kurulan bu yapıda da ASO'nun ismini yaşatmak istediklerini söyledi. Özdebir, böylesi bir yapının kurulması halinde ihtiyaç duyulan teknik donanımı da Oda olarak karşılayacaklarını bildirdi.

Pakistan'da böylesine bir felaket yaşanırken, gelişmiş ve Türkiye'den fazla imkana sahip ülkelerin bu ülkeye yardımda bulunmadığına dikkat çeken Özdebir, "Bu da

insanlık açısından tekrar değerlendirilmesi gereken bir durumdur" dedi.

Özdebir, dünyada barış ve huzurun olabilmesi için, gelir dağılımında adaletin olması gerektiği kadar ülkeler arasında da adil bir dağılım, paylaşım ve yardımlaşma olması gerektiğini belirtti.

Çiçek: Bizi bizden daha fazla seven bir ülke böylesine zor bir durumla karşı karşıyadır

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, ASO'da düzenlenen törende yaptığı konuşmada, Ağustosta Pakistan'da son yüzyılın en büyük sel felaketinin yaşandığını anımsatarak, "Arka arkaya gelen deprem ve sel felaketleri, Pakistan'da çok büyük yaralar açmıştır. Pakistan ekonomisine, oradaki insanlara çok büyük zararlar vermiştir" dedi. Felaketin ardından Türkiye'nin üzerine düşeni yapma gayreti içinde olduğunu ifade eden Çiçek, Pakistan'ın Türkiye için çok önemli olduğunu söyledi.

Cemil Çiçek, "Şu an itibarıyla, açılan hesaplar ve yardımlarla birlikte 204 milyon 521 bin liralık bağış toplanmıştır. Bu yardımın 20 milyonluk kısmı zekat ve fitre olarak verilmiştir" dedi.

Çiçek, şöyle konuştu:

"Pakistan ile ilişkilerimiz, bir menfaat, bir çıkar ilişkisi değil, bir dostluk ve kardeşlik ilişkisidir. Gerçekten dünyada bizi

karşılıksız olarak seven, Türkiye'nin her meselesinde hiç tereddütsüz destek veren, yanında olan, dünyada belki de tek ülkedir. Bize karşı tarihten kaynaklanan çok özel bir sevgi vardır. Geriye dönük yaşadığımız birçok olayda, özellikle Kurtuluş Savaşı başta olmak üzere, Türkiye ne zaman bir sıkıntıyla karşı karşıya kalsa Pakistan en evvel bizim yanımızda olmuştur. Türkiye, dolayısıyla bu ilişkilerin kendi üzerine yüklediği sorumluluğun gereği olarak, sel felaketi meydana gelir gelmez derhal oradaki kardeşlerimizin yanına koşmanın çabası ve gayreti içinde olmuştur."

Bakan Çiçek, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın, 6 bakan, bürokratlar, işadamlarıyla Pakistan'a yaptığı ziyareti hatırlattı ve oradaki sel felaketinin tahribatının ve sonuçlarının bir kez daha gözlemlendiğini anlattı.

Çiçek, şöyle devam etti:

"Hiç mübalağasız ifade etmeliyim ki, Ağustos'tan bugüne kadar bu kadar zaman geçmiş olmasına rağmen hala birçok köy sular çekilmediği için su altındadır. Ulaşım mümkün değil. Yerleşim fevkalade sıkıntılı. Sağlık hizmetleri son derece yetersiz. Hatta, gönderilen yardımların ihtiyaç bölgelerine ulaştırılmasında bile çok ciddi sıkıntılar yaşanmakta. Bir de mevsimin kışa doğru gittiğini hesaba kattığınızda, oradaki tabloyu emin olun buradan tahmin etmek mümkün değil."

Pakistan'a bugüne kadar, 13 uçak, 15 vagon dan oluşan 10 tren ve 355 tır ile ihtiyaç malzemesi gönderildiğine dikkati çeken Çiçek, "Şu an itibarıyla, gerek Başbakanlığın gerek Diyanet İşleri Başkanlığının gerekse TRT Genel Müdürlüğünün açtığı hesaplar ve yardımlarla birlikte 204 milyon 521 bin liralık bağış toplanmıştır. Bu bağışlar devam ediyor. Bu yardımın 20 milyonluk kısmı zekat ve fitre olarak verilmiştir. Diyanet İşleri Başkanımız da bizimle

beraberdi. Bu para, dinin emri gereği doğrudan doğruya muhtaç, sıkıntı içerisindeki vatandaşlara verilecektir.

Çiçek, toplanan yardımların geri kalan kısmını kalıcı hizmetlere aktarmayı düşündüklerini belirterek, Bayındırlık ve İskan Bakanı Mustafa Demir'in, TOKİ, TİKA ve Afet İşleri Başkanları ile Pakistanlı yetkililerle yaptığı görüşmelerde kalıcı hizmetler açısından neler yapılabileceği konusunda değerlendirme yaptığını söyledi. Çiçek, sağlık, okul, altyapı ve içme suyu tesisleri başta olmak üzere kalıcı tesislerin toplanan paralardan yapılmasının planlandığını anlattı.

Türk Kızılayının Türkiye'yi bölgede çok iyi temsil ettiğine ve çok iyi hizmetler yaptığını işaret eden Çiçek, "Görünürde de zaten Türkiye'den başka çok fazla ülke yok gibi. Dünya maalesef bu faciaya, bu felakete yeterli ilgiyi göstermiyor. Oradaki kardeşlerimizin durumlarının iyileştirilmesi bizim sorumluluğundadır. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin özel temsilcisi de bir Türk diplomattır. Dolayısıyla gerek Birleşmiş Milletlerin yaptığı, yapacağı yardımların koordinesi gerekse Türkiye açısından yaptığımız, yapacağımız yardımlar kalıcı hizmetlere büyük ölçüde tahsis edilecektir" dedi.

Çiçek, Pakistan'a yaptığı yardımdan dolayı Ankara Sanayi Odasına teşekkür etti ve Ankara Sanayi Odası'nın ismini bir tesiste yaşatma imkanı olacağını ümit ettiğini belirtti. Yardımların artarak devam etmesini dileyen Çiçek, şunları söyledi:

"Bizim gönlümüzde Pakistan için her zaman ayrı bir yer olmuştur, olmalıdır. Çünkü kardeşlik ilişkisi içinde olduğumuz devlettir. Bizi bizden daha fazla seven bir ülke böylesine zor bir durumla karşı karşıyadır. Önümüzde Kurban Bayramı da var. Bu hesaplar açık. İnşallah bundan sonra bu katkılar devam eder.

18 milyon insan bu sel felaketinden doğrudan etkilenmiştir. 1800 Pakistanlı kardeşimiz hayatını kaybetmiştir. Olay gerçekten son derece büyüktür. Ne yaparsak o kadar gereklidir diye düşünüyoruz."

Törenin sonunda Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir, ASO üyeleri ve çalışanları tarafından Pakistan'daki sel felaketi mağdurları için toplanan yardıma ilişkin çeki, törenle Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'e takdim etti.

ASO ile Makedonya-Türkiye Ticaret Odası Arasında İşbirliği Protokolü İmzalandı

12 Ekim 2010

Ankara Sanayi Odası ile Makedonya-Türkiye Ticaret Odası arasında bir işbirliği protokolü imzalandı. İmza törenine Makedonya Başbakan Yardımcısı Abdulakim Ademi de katıldı.

ASO Başkanı Nurettin Özdebir ile Makedonya-Türkiye Ticaret Odası Başkanı Tuna Eyüp Kahveci tarafından 12 Ekim tarihinde imzalanan protokole Makedonya Başbakan Yardımcısı Abdulakim Ademi de desteklerini ifade etmek adına imza attı.

Ankara Sanayi Odasında gerçekleşen törende konuşan ASO Başkanı Nurettin Özdebir, Makedonya'nın yaşadığı sıkıntılardan sonra Avrupa'nın bir çekim merkezi haline geldiğini söyledi. Makedonya ile Türkiye arasındaki toplam ticaret hacminin 330 milyon dolar civarında olduğunu vurgulayan Özdebir, "İki ülke arasındaki ticaret hacmi çok

yetersiz, inanıyorum ki bu imzalanan işbirliği anlaşmasıyla iki ülke arasındaki ticaret hacmini yukarılara taşıyacağız" dedi. ASO'nun Türkiye'nin ikinci büyük Sanayi Odası olduğunu ve 5000'e yakın üyesinin bulunduğunu hatırlatan Özdebir, Ankara'nın temel olarak savunma sanayii, makine imalat, motorlu taşıtlar, tıbbi araç ve gereçler, bayan konfeksiyon ve mobilya sektörlerinde uzmanlaşmış bir sanayi merkezi olduğunu vurguladı.

Türkiye ile Makedonya arasındaki dostluk ilişkisinin çok iyi olduğunu belirten Makedonya Başbakan Yardımcısı Abdulakim Ademi ise, bu iyi ilişkiyi maalesef ticaret hacmine yansıtamadıklarını belirtti. Makedonya'nın Dünya Ticaret Örgütü'nün üyesi ve serbest dolaşım hakkının bulunduğunu söyleyen Ademi, Türk yatırımcıların Makedonya'ya yapacağı yatırımlarla ürünlerini rahatlıkla tüm Avrupa'ya satabileceklerini belirtti. Makedonya'da serbest ekonomi bölgelerinin de mevcut olduğunu söyleyen Ademi, yatırımcılara sunulan teşviklerle Makedonya'ya her alanda yatırım yapabileceklerini vurguladı.

Makedonya'nın Avrupa'yı kuzeyden güneye, güneyden kuzeye bağlayan bir geçiş bölgesi olduğunu ifade eden Makedonya-Türkiye Ticaret Odası Başkanı Tuna Eyüp Kahveci ise, "Makedonya'nın en önemli özelliği lojistik bir üs olmasıdır" dedi. Makedonya'nın çevre ülkelere göre çok daha güvenli bir ülke olduğunu kaydeden Kahveci, hiçbir işadınınin ülkede sorun yaşamadığını ifade etti. Ayrıca ülkede Türk işadamlarına sempatiyle bakıldığını belirten Kahveci, yatırım yapacak işadamlarına Makedonya'yı lojistik bir üs olarak kullanmalarını önererek bu sayede tüm Avrupa'yla daha çok iş yapılabileceğinin altını çizdi.

Organize Sanayi Bölgesi Yöneticilerine Yapı Denetimi Eğitimi

İl Özel İdareleri ve Belediyelerden sonra Yapı ve Yapı Kullanma izni verme yetkisi bulunan tek kuruluş olan Organize Sanayi Bölgelerine Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından Yapı Denetimi Eğitimi verildi.

11 Ekim 2010

Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşu (OSBÜK) organizasyonunda 81 ildeki OSB yöneticilerine verilen eğitim 11 Ekim tarihinde Ankara Sanayi Odası 1. Organize Sanayi Bölgesinde gerçekleştirildi. Eğitim toplantısının açılışına Ankara Sanayi Odası Başkanı ve OSBÜK Başkan Yardımcısı Nurettin Özdebir, OSBÜK Başkanı Mahmut Yılmaz, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Müsteşarı Önder Kırac, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkilileri ve 81 ilden gelen OSB yöneticileri katıldı.

Toplantının açılışında konuşan Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Müsteşarı Önder Kırac, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile OSB'lerin kesiştiği noktalardan biri olan imar mevzuatı ile yapı denetim mevzuatının nasıl çalışacağı ve neler getireceği hakkında bir araya geldiklerini belirterek, "Sanayicilerimiz genellikle kendi üretim alanlarında oldukça uzman olabilirler, ülkemizin ticaret hacmine büyük katkı sağlayabilirler ancak unuttukları bazı hususlar olabiliyor. Bunlardan bir tanesi İmar Mevzuatı. Çünkü sanayicilerin yol haritalarında bu konu ufak bir detay ama bu ufak detay bir süre sonra herkesin başına çok büyük sorunlar açabiliyor. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı olarak deprem felaketinden almış olduğumuz tecrübeden kaynaklanarak 4708 sayılı Yapı Denetim Kanunu uygulamaya konuldu. İlk olarak deprem riski yüksek olan 19 ilde gerçekleştirildi. Bakanlar Kurulu kararıyla 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren

81 ilde uygulanmaya başlanacak." dedi.

Şu anda yasalarla belirlenmiş üç denetim birimi olduğunu vurgulayan Önder Kırac, "Bunlar İl Özel İdareleri, Belediyeler ve OSB'lerdir. Bu üç yönetim birimimizin denetim izni verirken çok bilinçli olmaları gerekiyor. Çünkü oradaki sorumlulukların altına imza atıyor. Dolayısı ile herhangi bir can ve mal kaybına yol açan bir felakette, o ruhsatı veren idarenin, altında imzası bulunan yetkili kişileri bunun cezasını çekmek zorunda kalırlar." diye konuştu.

OSBÜK Başkanı Mahmut Yılmaz da yaptığı konuşmada, Tek Durak Ofis hizmeti veren ve katılımcılarının memnuniyetini en ön planda tutan OSB yöneticisi ve çalışanlarının, yapımına izin verdikleri, denetimini yaptıkları ve kullanım izni verdikleri bütün yapıların projesine uygun yapılması hususunda azami hassasiyeti gösterdiklerine ve göstereceklerine olan inancının tam olduğunu söyledi.

Yılmaz, "Bu denetim kanunu kapsamına giren iller ile denetim kapsamına yılbaşında girecek iller arasındaki OSB denetimleri arasında önemli bir farklılık yoktur. Ancak Bakanlık, OSB ve denetim firması arasında diyalogların mevzuata uygun olarak kayıt altına alınması ve denetim firmalarına yasal sorumluluklar verilmesi daha faydalı olur" diye konuştu.

Kaluga Heyeti Türk İşadamlarını Yatırıma Davet Etti

Rixos Otelde düzenlenen sempozyumda Rusya Federasyonu'na bağlı Kaluga bölgesi heyeti Türk işadamlarına bölgeye yatırım yapma çağrısında bulundu.

15 Ekim 2010

ASO ve Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) işbirliği ile düzenlenen "Kaluga Bölgesi Yatırım Semineri" 15 Ekim tarihinde Rixos Otel'de gerçekleştirildi. Seminere ASO Başkanı Nurettin Özdebir, ASO Başkan Yardımcısı Önder Bülbüloğlu, Rusya Federasyonu Kaluga Valisi Vladimir Artamov, Rönesans Holding Yönetim Kurulu Başkanı Erman Ilıcak ile çok sayıda sanayici ve işadamı katıldı.

ASO Başkanı Özdebir seminerde yaptığı konuşmada, Türkiye ve Rusya'nın bölgede parlayan 2 yıldız ve dünyada yaşanan ekonomik krize rağmen ekonomilerini büyüten iki ülke olduğunu söyledi.

Rusya'nın ve Kaluga Bölgesi'nin yaptığı reformlarla bölgesine çok ciddi yatırımlar çektiğini anlatan Özdebir, pek çok dünya markasının bölgede yatırımı bulunduğunu kaydetti.

Özdebir, Rusya'nın özellikle inşaat sektöründe Türk firmaları için cazip bir pazar olduğunu ifade ederek, Türk insanının müteşebbis olduğunu ve bölgede büyük yatırımları destekleyen yan sanayi firmalarına ihtiyaç bulunduğunu söyledi.

Bu boşluğu dolduracak Türk firmalarının, bu imkanı kaçırmamaları gerektiğini belirten Özdebir, Rusya pazarının çok

büyük olduğunu ve yatırımcılar tarafından değerlendirilmesi gerektiğini ifade etti.

Rusya Federasyonu Kaluga Valisi Vladimir Artamov da, ASO tarafından yapılan Organize Sanayi Bölgesini gezdiğini ve çok etkilendiğini belirtti.

Artamov, Kaluga hakkında bilgi verdiği konuşmasında, bölgenin Rusya Federasyonu'nda en fazla büyüyen ve en fazla yatırım çeken bölge olduğuna dikkati çekerek, bölgede yatırım yapan yatırımcılara her türlü kolaylığı sağladıklarını anlattı.

Bu yıl bölgedeki yabancı yatırım hacminin 1,5 milyar dolar olmasını beklediklerini de ifade eden Artamov, Türk yatırımcıları bölgeye davet etti.

Rönesans Holding Yönetim Kurulu Başkanı Erman Ilıcak ise Kaluga Bölgesi'ndeki yatırım imkanlarını anlattığı konuşmasında, Türkiye ve Rusya arasındaki ticaret hacminin 37 milyar doları bulunduğunu ve ülkenin Türkiye'nin en büyük ticaret ortağı haline geldiğini, Türkiye'nin ise Rusya'nın 5. büyük ticari ortağı olduğunu söyledi.

Ilıcak, Rusya'da 600'e yaklaşan Türk sermayeli şirketin bulunduğunu belirterek, bölgedeki yatırım imkanlarının değerlendirilmesi gerektiğini sözlerine ekledi.

ASO Başkanı Özdebir TSE'nin Düzenlediği Paneli Yönetti

14 Ekim 2010

Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir, Türk Standartları Enstitüsü tarafından 14 Ekim Dünya Standartlar Günü ve TSE'nin 56. kuruluş yılı dolayısıyla düzenlenen "Standartlar Sayesinde Herkes Her Şeye Erişebiliyor" konulu panelin başkanlığını yaptı.

ASO Başkanı Nurettin Özdebir'in yönettiği panele, Kocaeli Sanayi Odası Başkanı Ayhan Zeytinoğlu, Dış Ticaret Müsteşarlığı Dış Ticarete Standardizasyon Genel Müdür Vekili Tarık Sönmez, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Muammer Canel, TSE Personel ve Sistem Belgeleme Merkezi Başkanı Aykut Kırbaş ve eğitimci Atilla Sümer de katıldı.

TSE Konferans Salonunda düzenlenen panelin açılışında konuşan Özdebir, standardizasyonun günlük hayatı kolaylaştıran önemli işlevleri olduğunu, ancak çoğu zaman bunun farkına varılmadığını belirterek, "Bir kişi, merdiven-

den çıkarken basamaklardan birisinin boyu, diğerlerine göre daha kısa veya uzun olursa ayaklarımız tökezliyor. İşte standardizasyonun önemi de böyle bir şey. Günlük hayatımızda farkına varamıyoruz ancak iş yapmamızı kolaylaştırıyor" diye konuştu.

Dünyada malların artık serbest şekilde dolaştığını, bu nedenle ülkeler ve üreticiler için rekabetin arttığını anlatan Özdebir, gerek ülkeler gerek tüketiciler gerekse üreticilerin menfaatlerinin korunmasında standardizasyonun önemli olduğunu söyledi.

"Bir ülkede standartlar ne kadar çok benimsenirse o ülkenin dünya rekabetinde avantajları da o kadar artar" diyen Özdebir, bu konuda sadece yazılı kuralların yeterli olmadığını, uygulamada da yeterli denetimlerin yapılması gerektiğini kaydetti.

Özdebir'e Yılın Sivil Toplum Örgütü Başkanı Ödülü

2 Ekim 2010

Afyon Genç Atılımcılar Derneği tarafından bu yıl beşincisi düzenlenen yılın "Altın Adamları" "Başarıyı alkışlıyoruz" ödül töreninde Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir yılın sivil toplum örgütü başkanı ödülünü aldı. Afyon Oruçoğlu Termal Otel'de 2 Ekim tarihinde düzenlenen ödül töreninde ASO Başkanı Özdebir ödülünü Afyon Genç Atılımcılar Derneği Başkanı Hüseyin Tutkun'un elinden aldı.

ASO Başkanı Nurettin Özdebir 37. Mobilya Fuarı'nın Açılışını Yaptı

9 Ekim 2010

Altınpark'ta ANFA Fuar ve Kongre Merkezinde A&A Fuarcılık tarafından 37'ncisi gerçekleştirilen fuarın açılışını Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir yaptı. 9 Ekim tarihinde gerçekleşen fuara, ASO Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Doğanlar, Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı Başkanı Veli Sarıtoprak ve A&A Fuarcılık Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Arlı da katıldı.

Fuarın açılışında konuşan ASO Başkanı Nurettin Özdebir, Kayseri, İnegöl, Bursa gibi şehirlerdeki birçok firmanın fabrikasyon ürünlerle markalaştığını ve ismini duyurduğunu söyledi. Ankara'da mobilyanın kalibinin attığı Siteler'de büyük emek harcanarak, el yapımı ortaya çıkan mobilya-

ların kalitesiyle büyük takdir topladığını anlatan Özdebir, "Ancak bu kadar iyi işler yaparken, Ankara üreticisi kendisini tanıtıyor. Türkiye'nin birçok noktasına, dünyaya kendini tanıtıyor" dedi. Siteler esnafına belirli işlerde uzmanlaşarak, güçlerini birleştirmelerini ve ihtisaslaşmalarını öneren ve bu konuda kendisine düşen herhangi bir görev olduğu takdirde her türlü yardımı yapacağını anlatan Özdebir, "Pazarda bulunan birçok alternatif ürün arasında farklı olmanız, vatandaşa bunu göstermeniz gerekiyor. Siteler'e enerji getirmeniz gerekiyor" diye konuştu. Özdebir, Ankara'nın en büyük ihtiyaçlarından biri olan fuar alanı eksikliğine de dikkat çekti.

ASO'dan BBP'ye Ziyaret

26 Ekim 2010

Ankara Sanayi Odası Başkanı Nurettin Özdebir, BBP Genel Başkanı Yalçın Topçu'yu 26 Ekim tarihinde BBP Genel Merkezi'nde ziyaret etti.

ASO Başkanı Özdebir yaptığı konuşmada, sanayicilerin birçok sıkıntılarının olduğunu, bunlara çözüm bulmak için siyasi parti temsilcileriyle görüştiklerini, bu kapsamda ziyaret ettikleri Yalçın Topçu ile görüş alışverişinde bulduklarını söyledi.

BBP Genel Başkanı Yalçın Topçu ise ülkenin kalkınması adına sanayicilerin önemli işler yaptığını, bu nedenle ziyareti önemsediklerini ifade etti.

Ankara Sanayi Odası İran Heyetini Ağırladı

23 Ekim 2010

Ankara Sanayi Odası, İran Kazvin Ticaret Kurumu Başkanı Hasan Çemşidiha Başkanlığında gelen İran Kazvin Ticaret Heyetini Ankara Sanayi Odası 1. OSB'de ağırladı.

23 Ekim tarihinde ASO Başkanı Nurettin Özdebir'in Başkanlığında gerçekleşen toplantıda ASO, ASO 1. OSB ve

Ankara'daki yatırım imkanları hakkında bilgiler verdi. Toplantının ardından ASO Başkanı Nurettin Özdebir ile İran Kazvin Ticaret Heyeti Başkanı günün anısına birbirlerine hediye verdiler. Daha sonra Ünal Kuruyemiş ile Ersu Mobilya firmaları gezilerek bölgede yer alan bazı firma yöneticileri ile ikili görüşmeler düzenlendi.

Kabil Belediye Başkanı ASO 1. OSB'yi Ziyaret Etti

27 Ekim 2010

Çeşitli temaslarda bulunmak üzere Ankara'ya gelen Afganistan Kabil Belediye Başkanı Yunus Nevendis, Ankara Sanayi Odası 1. Organize Sanayi Bölgesi'nde incelemelerde bulundu. ASO Başkanı Nurettin Özdebir ile görüşen Nevendis daha sonra bölgede yer alan bazı firmaları gezdi. Ziyarete Afganistan Büyükelçiliği Müsteşarı Salim Said de katıldı.

27 Ekim tarihinde gerçekleşen ziyarette Özdebir, Ankara ve 1. OSB ile ilgili bir brifing verdi. Ankara Sanayi Odasının Türkiye'nin ikinci büyük sanayi odası olduğunu belirten Özdebir, Ankaralı çok sayıda müteahhitin Afganistan'da başarılı projelere imza attıklarını vurgulayarak, bu başarıları başka alanlara taşımak gerektiğini de ifade etti.

Türkiye ile Afganistan arasındaki dostluk ve kardeşlik

bağlarının çok eskilere dayandığını belirten Kabil Belediye Başkanı Nevendis, şu anda Kabil'deki Barış Gücü komutasının Türkiye'de bulunduğunu belirtti.

Afganistan'daki yatırım imkanlarından da bahseden Nevendis, madencilik konusunda çok büyük bir potansiyele sahip olduğunu belirterek, Afganistan'da zengin demir cevheri, bakır, kobalt, altın ve diğer değerli maden yatakları bulunduğunu ve Türk firmalarının Afganistan'da yatırım yapmalarını istedi.

Konuşmaların ardından bölgede yer alan Hidromek, Çesan ve Eren Elektrik firmaları gezilerek bilgi alındı. Ziyaretin sonunda Özdebir, Kabil Belediye Başkanı Yunus Nevendis'e günün anısına ASO plaketi hediye etti.

Türkçe Konuşan İşadamları ASO'yu Ziyaret Etti

21 Ekim 2010

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin komşu ülkelerdeki Türkçe konuşan girişimcilerle ülkemizin bağlarını güçlendirmek ve ticari ilişkileri geliştirmek amacıyla başlattığı "XI. Türkçe Konuşan Girişimciler Programı" kapsamında 25 ülkeden gelen 45 kişilik Türkçe Konuşan İşadamları Heyeti, 21 Ekim tarihinde Ankara Sanayi Odası 1. Organize Sanayi Bölgesini ziyaret etti.

ASO 1. Organize Sanayi Bölge Müdürlüğü ev sahipliğinde gerçekleşen toplantıda Afganistan, Almanya, Arnavutluk,

Azerbaycan, Bosna Hersek, Bulgaristan, Gürcistan, Irak, İran, Karadağ, Kazakistan, Kırgızistan, Kosova, KKTC, Makedonya, Moldova, Özbekistan, Romanya, Rusya, Tacikistan, Türkmenistan ve Yunanistan'dan gelen işadamlarına ASO 1. OSB ve Ankara'daki yatırım imkanlarını tanıtan Türkçe bir sunum yapıldı. Ardından ASO 1. OSB'de yer alan firmalarla ikili görüşmeler yapıldı. Daha sonra bölgede yer alan Hidromek, Serdar Plastik, Nuh'un Ankara firmaları gezildi.

ASO'nun Sanata Desteği Sürüyor

19 Ekim 2010

Ankara Sanayi Odasında gerçekleştirilen Turhan Çetin Heykel Sergisi 19 Ekim tarihinde ASO Başkanı Nurettin Özdebir tarafından açıldı.

Serginin açılışında konuşan ASO Başkanı Nurettin Özdebir, sanatsal faaliyetlere ev sahipliği yapmaktan mutluluk

duyduğunu belirterek, Ankara Sanayi Odası olarak sanata ve sanataya destek vermeye devam edeceklerini belirtti.

Ankara Sanayi Odası Kültür Merkezinde gerçekleştirilen 9. sergi olan Turhan Çetin Heykel Sergisi'nde 20 heykel iki hafta süreyle sergilendi.

Çekilir
Betón Pompaları

Pompalar

Pi Po 35D
Pi Po 75D

Çekir Beton Pompaları 0312 395 37 38

bilgi, tecrübe
ve kalite ürünü...

PI MAKİNA

www.pimakina.com.tr

AB METODOLOJİSİNE GÖRE PROJE HAZIRLAMA EĞİTİMİ

Avrupa Birliği (AB) hibe programları çerçevesinde kurum ve kuruluşların hibelerden yararlanmak üzere hazırlayacakları proje teklifleri ve yapılacak olan müra-caatların belirli bir sistematik ve metodoloji içerisinde gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Hibe programları uygulama usul ve esasları kapsamında hazırlanmayan ve proje mantıksal çerçevesi oluşturulamayan proje teklifleri, değerlendirmelerin ilk aşamasında elenmektedir.

1. Gün

AB Hibe ve Hibe Programları ile Genel İşleyişi
Fikir, Proje Fikri ve İşleyiş Açısından Proje Mantığı
Oluşturma
Projeye Göre Faaliyet / Faaliyete Göre Proje Döngüsü
ve Temelleri
AB ve Diğer Uluslararası Projeleri Hazırlama
Tekniğine Giriş ve Genel Yaklaşımlar
Hibe Projeleri Çağruları, Sistematiği, Metodolojisi,
Uygulama Usul ve Esasları (ToR)
AB Projeleri Döngüsü

2. Gün

Projelerde Mantıksal Çerçeve Yaklaşımı
Projelerin İçsel Analizleri, (Paydaş-Katılımcı / Hedef-
Amaç / Sorun-Çözüm / Strateji-Yöntem / Kaynak)
Proje Taslağı Oluşturma ve Döngüsel Proje
Geliştirme
Genel Hedef-Proje Hedefi Uyumlaştırma, Faaliyetler-
Sonuç Öngörülme
Varsayımlar, Riskler, Ön Koşullar, Başarı Göstergeleri,
Doğrulama Kriterleri
Proje Geneli Kaynak Uyumlaştırma

Pek çok kurum ve kuruluş açısından amaçların gerçek-
leştirilebilmesi doğrultusunda oldukça önemli bir kay-
nak sayılan hibe programlarından faydalanabilmek için
en temel koşul, iyi bir fikri iyi bir proje haline getirmek
ve bunu belirlenen metodolojide etkin bir teklif olarak
sunmaktır.

- Hibe programları kapsamında belirlenen uygulama
usul ve esaslar ile proje hazırlama ve proje yönetimi
konularında bilgi ve tecrübeleri aktarmak,

- Hibe programları kapsamında mantıksal çerçeve te-
melinde projeler üreterek yine proje döngüsü içerisin-
de yönetimini gerçekleştirebilecek uzmanlar yetiştir-
mek,

- Kurum ve kuruluşlar ile ilgili uzmanların proje fikir-
lerini belirlenen sistematik ve metodolojilere uygun
bir şekilde proje teklifi olarak sunmalarını sağlamak ve
başarı oranlarını yükseltmek üzere,

Üyelerimiz için "AB METODOLOJİSİNE GÖRE PROJE
HAZIRLAMA " eğitimi düzenlendi. Proje Yönetim Der-
neği Yön. Krl. Bşk. Filiz Eser tarafından verilen eğitim
15-16 Ekim ve 22-23 Ekim 2010 günleri 10:00 -
16:00 saatlerinde, 27 katılımcı ile Odamız Zafer Çağ-
layan Meclis Salonunda gerçekleştirilmiştir.

3. Gün

Faaliyet Planı Oluşturma
Proje Bütçesi Oluşturma ve Alt Aksiyonlarla
Uyumlaştırma
Hibe Programı Genel Sistemi ve Koşulları, Uygunluk
Kriterleri (Tor/Grant Scheme)
Proje Tekliflerinin Değerlendirilmesi, Genel
Değerlendirme Cetveli / İdari Uygunluk / Proje ve
Başvuru Uygunluğu / Teknik ve Mali Uygunluk
Başvuru Formlarının Doldurulması (Grant Application
Form)

4. Gün

Örnek bir proje fikri üzerinden proje başvurusu
hazırlama

PENCERE ve KAPILARDA TEKNİK GELİŞMELER ve CE - İŞARETİ EĞİTİMİ

Pencere ve kapılarda CE işaretlenmesi 2010 yılı Şubat ayı itibarıyla uygulamayı kabul eden tüm ülkelerde (sadece AB üyesi 27 ülke değil, daha genel kapsamda EFTA üyelerini de kapsayan EEA ülkelerinde ve Türkiye’de) ulusal standartlar geçerliliklerini kaybetmiş ve tek geçerli harmonize ürün standardı olan EN 1435-1 yürürlüğe girmiştir. Ürün standardı 23 adet performansla ilgili test ve sınıflandırma standardına atıf yapmaktadır. CE işareti, üreticilerin hem mevzuat hem de

teknik konularda uygulamaları gereken bir takım zorluklardan oluşmaktadır.

CE işaretlenmesi pencere ve kapı sektöründeki üreticilere belirli sorumluluklar yüklemektedir. Üreticilerin CE işareti konusunda bilgilendirilmesi piyasanın sürdürülebilirliği göz önüne alındığında hem sanayi hem de tüketiciler için büyük önem taşımaktadır. PFB uzmanlarının katıldığı eğitimde aşağıdaki konular ele alınmıştır.

CE İşaretinin Temelleri

Yapı malzemelerinde uygunluk değerlendirilmesi ve üretici sorumlulukları

EN 1451-1 Pencere ve kapılar - Ürün standardı

Ürün testleri, sınıflandırma ve numune özellikleri

Eğitimde CE işaretinin genel prensipleri ile pencere ve kapılarda ürün uygunluk sistemleri iki ana başlıktan oluşmuştur.

“Pencere ve Kapılarda Teknik Gelişmeler ve CE - İşareti” eğitimi 19 Ekim Salı 14:00-16:00 saatlerinde, 9 katılımcı ile Odamız 14. kat toplantı salonunda gerçekleştirilmiştir.

OHSAS 18001:2007 İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YÖNETİM SİSTEMİ EĞİTİMİ

Rekabetin yüksek olduğu bir pazarda müşteriler tedarikçilerinden düşük fiyatlardan daha fazlasını bekler. Kuruluşların faaliyetlerini etkili ve sorumlu bir şekilde yönettiklerini ve iş kazaları yüzünden büyük gecikmelere yer vermeksizin güvenilir hizmet sağlayabildiklerini göstermesi gerekir.

OHSAS 18001:2007 iş sağlığı ve güvenliği yönetim sistem standardı, bir kuruluşun tutarlı bir şekilde sağlık ve güvenlik risklerini tanımlamasına ve denetlemesine, kaza risklerini azaltmasına, yasalara uyuma yardımcı olmasına ve genel

performansı artırmaya olanak sağlayan bir çerçeve sunarak güvenli ve sağlıklı bir çalışma ortamını teşvik eder.

Bu eğitimle katılımcılar, OHSAS 18001:2007 İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetim Sistemi'nin kuruluşlarda nasıl kurulacağı, uygulanacağı ve etkinliğinin nasıl sürekli iyileştirileceğine ilişkin temel bilgilere sahip olacaklar, uygulamalar ile edindikleri bilgileri pratiğe dönüştürebileceklerdir.

Bu doğrultuda iş hayatında sağlığın ve güvenliğin önemini düşünerek, üyelerimiz için “İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetim Sistemi Eğitimi” düzenlemiş bulunmaktayız. Konusunda uzman eğitmen Gökçen Kırımhan Hökelek tarafından verilen eğitim, 5-6 Kasım 2010 Cuma-Cumartesi günü 09:30 - 17:30 saatlerinde, 29 katılımcı ile Odamız Zafer Çağlayan Meclis Salonunda gerçekleştirilmiştir.

İş Sağlığı ve Güvenliği İstatistikleri

OHSAS 18001:2007 Standardının Tanıtımı ve Tarihçesi
İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetim Sisteminin Faydaları
İş Sağlığı ve Güvenliği ile İlgili Temel Kavramlar
Tehlike Tanımlama, Risk Değerlendirme
Standart Maddelerinin Uygulamalar ile Açıklanması
Belgelendirme Süreci

JALE

YILMA BAŞAR

Bir hedef seçtiğiniz zaman o hedefe ulaşmanın getireceği bütün zorluklara katlanmanız gerekir. Her başarım bana ayrı bir heyecan, ayrı bir enerji kaynağı olmuştur. Güzel bir şey ortaya koymanın heyecanı bana yorulmayı da, uykuyu da unutturur.

İlk kadın seramik profesörü, ressam, balerin. Çok yönlü sanatçı denilince aklı ilk gelen isimlerdensiniz. Bu çok yönlülüğü nasıl değerlendirirsiniz?

Öncelikle bilgili ve bilinçli bir babanın kızı olmam ve çok küçük yaşlarda resme ilgimi keşfeden babamın bize resim malzemeleri alıp teşvik etmesi bir kıvılcım yarattı. O kıvılcım ilkokulda resim yarışmalarında ödül almama ve takdir edilince de daha fazla çalışmama sebep oldu. Daha sonra da koşarcasına bir tempoyu benimsedim. Seramik çalışmalarım, bale okulunu bitirmem hep baştan iyi yönlendirilmemin bir sonucu idi.

Geçirdiğim yıllarıma baktığımda birçok dünyevi zevklerden uzak kalarak başarıya odaklanmış olmamın ne kadar büyük bir bedel olduğunu görüyorum. Ama tüm dünyanın takdir ettiği bir sanatçı olmanın, başta ülkem için olmak üzere benim için de çok büyük gurur olduğunu düşünüyorum ve kendimi çok iyi hissediyorum.

Günde 18 saat çalıştığınızı söylüyorsunuz. Bu enerjinizin temel kaynağı nedir? Sanat uğruna bir şeylerden fedakarlıkta bulunmak zorunda kaldınız mı?

Bir hedef seçtiğiniz zaman o hedefe ulaşmanın getireceği bütün zorluklara katlanmanız gerekir. Her başarım bana ayrı bir heyecan, ayrı bir enerji

kaynağı olmuştur. Çalışmalarında bazen -özellikle sergi zamanlarında- 18 saati de aştığım olmuştur. Güzel bir şey ortaya koymanın heyecanı bana yorulmayı da, uykuyu da unutturur. Hele uluslararası yarışmalarda aldığım madalyalar ve müzelerdeki eserlerimi düşündüğümde, bu uğurda verdiğim bütün uğraşlarımı ve sıkıntılarımı hatırlamam bile. Geçirdiğim yıllarıma baktığımda birçok dünyevi zevklerden uzak kalarak başarıya odaklanmış olmamın ne kadar büyük bir bedel olduğunu görüyorum. Ama tüm dünyanın takdir ettiği bir sanatçı olmanın, başta ülkem için olmak üzere benim için de çok büyük gurur olduğunu düşünüyorum ve kendimi çok iyi hissediyorum. Tüm gençlere ve öğrencilerime aynı öğüdü her fırsatta tekrarladığım gibi; dünyaya bir daha gelsem yine aynı azim ve kararlılıkla daha fazla çalışarak yeteneğimi değerlendirir, yine doruk noktasına çıkardım.

Günümüzde üretilen sanat hakkında neler söylenebilir? Geçmişe oranla günümüz Türkiye'sinde sanat üretimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Hangi sanatçıların yapıtlarını beğeniyorsunuz?

Günümüzde sanata eğilim daha çok artmış durumda. Ama herkesin sanat yaptığını söyleyemem. Kimleri beğendiğim konusunda ise çok takdir ettiğim arkadaşlarım arasında ayırım yapmak istemem.

Anadolu toprakları birçok medeniyete binlerce yıl yurt olmuş, her medeniyet kendi kültürünün parlak dönemlerini yaşamış. Medeniyetin ve sanatın beşiği olan bu topraklardan bugüne baktığımızda üretilen sanat yeterince zengin ve başarılı mı?

Anadolu toprakları birçok medeniyete yurt olmuş. Her medeniyetin kendi kültüründen örnekler açısından Anadolu'muz bir hazinedir. Yine üzülerek söyleyebilirim ki yeterince bu kültürleri yansıtan sanatçılarımız ne yazık ki azınlıktadır. M. Ö. 7000 yıllarına dayanan Çatalhöyük'ten çıkartılan İdollerden esinlenerek bir sergimi bu medeniyetlere ait figürlere ayırmıştım. Bütün resimlerimde de yine Anadolu'dan bir parça bulabilirsiniz. Öğrencilerime de bu hazineden çok bahsetmiştim. Gelecekte daha fazla sanatçının zengin kültürümüzden yansıyan eserleri olacağına inanıyorum.

Resim, heykel, seramik gibi sanat dalları belli bir kesimin ilgi alanında. Sizce bu alanda üretilen eserlerin geniş kitlelere ulaşması için neler yapılabilir? Hatta buna bağlı olarak belki de Sanat-Burjuvazi ilişkisine değinmek istersiniz.

Resim, heykel, seramik sanatları bence her kesimin ilgi alanıdır. Ancak satın alma gücü olmayanlar bakmakla yetinmektedirler. Şimdilerde internet yolu ile dünyanın dört bir yanındaki sergilerden örnekler görmek, sanatçılardan bilgilenmek daha kolay hale gelmiştir. Sanat insanın doğasında olan bir şeydir. Umuyorum küçükken bizleri ailemizin motive ettiği gibi, gelecek nesilleri de bu bilgi ve birikim çağı motive edecektir.

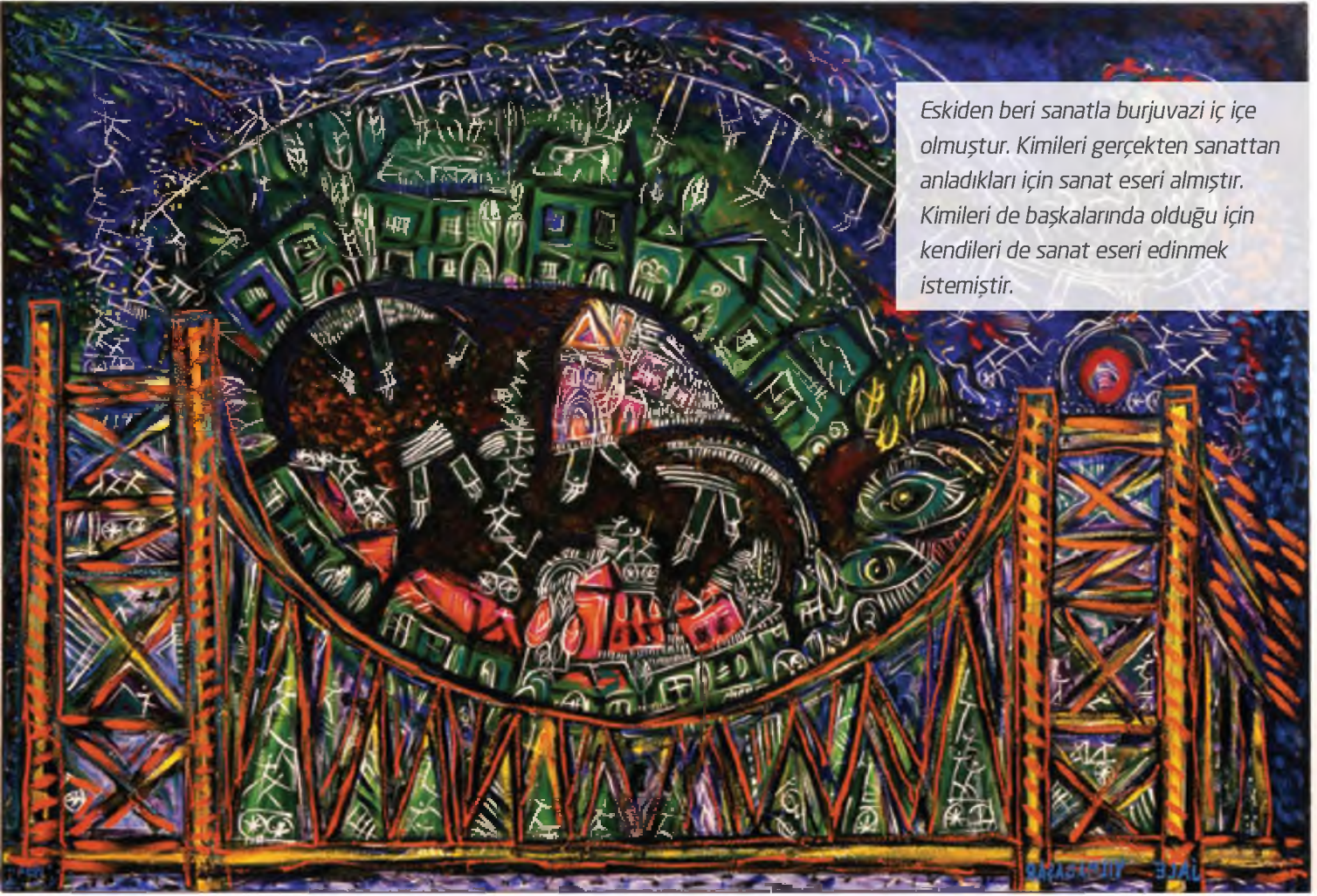
Eskiden beri sanatla burjuvazi iç içe olmuştur. Kimileri

gerçekten sanattan anladıkları için sanat eseri almıştır. Kimileri de başkalarında olduğu için kendileri de sanat eseri edinmek istemiştir.

Yurt dışında çok önemli ödüller kazanmış bir sanatçısınız. Sizin için en anlamlı ödül hangisiydi, evinizin başköşesinde hangi ödül duruyor?

Hangi birini seçebilirim ki? Her biriyle ayrı bir güzellik, ülkemini tanıtmayı en iyi şekilde yapmanın gururunu yaşadım. Yabancı gazetelerin bir Türk sanatçısını öven yazıları ile birçok kez göğsüm kabarmıştı. Ayrıca Paris ve Moskova'da açtığım sergilerin özel anıları var. İtalya, New York, Avusturya, İsviçre, Fransa sergilerimin anılarını yazsam sayfalar yetmez. 1969'da Münih'ten, 1968'de İtalya'dan uluslararası altın madalyalar aldım. Elbette onlarla haklı bir gurur sahibiyim. 1972'de Avustralya sergim beni çok heyecandırmıştı. Türk kıyafetleri ile açtığım sergide giydiğim Bindallı bütün izleyenleri hayran bırakmıştı. Yine 1990'da UNESCO Paris'te açtığım sergide Picasso ve Miron'un eserleri yanında benim eserlerimin sergilenmesi hem guru verici hem de çok başarılıydı.

Eskiden beri sanatla burjuvazi iç içe olmuştur. Kimileri gerçekten sanattan anladıkları için sanat eseri almıştır. Kimileri de başkalarında olduğu için kendileri de sanat eseri edinmek istemiştir.

Evimin başköşesinde değil ama Hetjens Museum Dusseldorf-Almanya, Faenza Museum İtalya, İstanbul Resim ve Heykel Müzesi, Vanderbilt Web Collection, New York USA-Private Collections, Atina Benaki Museum, Kore Sanat Müzesi, Winthrop Ailesi New York, Rupp Collection'da bulunan eserlerim benim için en büyük övünç kaynağı.

Kızlarımıza bir Türk kızının neler yapabileceğini göstererek onlara örnek olmakla ve eserlerimle övünüyorum.

Eserlerinizin yaratım sürecinde nelerden ilham alıyorsunuz?

Çoğunlukla Anadolu'muzun uçsuz bucaksız kültür hazinelerinden ilham almışımdır. Ayrıca içinde bulunduğum ruh halimin de eserlerime yansıdığını

düşünüyorum. Renkler, benim hayal dünyam; içimdeki coşkuyu ve enerjiyi dışa vuran ilham kaynağım, yaşama sevincim. Turkuaz ve kobalt mavi en çok kullandığım renklerdir. Hatta "Jale mavisii" denen özel, canlı bir rengim vardır. Her sanatçının kendine özgü tutkuları vardır. Ben de canlı renkler kullanmak ve onları motiflerle bütünleştirmenin bütün zorluklarını ve risklerini göze almaktan hiç vazgeçmedim. Bu özen ve titiz çalışmamın sonucu, seramik panolarım 30-40 yıldır dış mekanlarda hiç bozulmadan tüm canlılığını korumaktadır.

Hayat felsefenizi hangi slogan özetler?

Hayat felsefemdeki sloganım tabii ki soyadım Yilmabaşardır. Disiplinli çalışmak

YILMADAN BAŞARMAK.

ASOBÜLTEN

RESMİ GAZETE ÖZETLERİ (01.09.2010-11.11.2010)

1 Eylül 2010 - 27689

- Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Kataloğa Dayalı Açık Artırma Yöntemi ile Pazartılacak 2009 Ürünü Üretici Tütünlere İlişkin Açık Artırma Başlangıç Fiyatları Hakkında Tebliğ

2 Eylül 2010 - 27690

- 2010/814 Sırbistan Cumhuriyeti Menşeli Bazı Tarım ve İşlenmiş Tarım Ürünleri İthalatında Tarife Kontenjanı Uygulanması Hakkında Karar
- Batı Balkan Menşe Kümülasyon Sistemi Kapsamında Ticarete Eşyanın Tercihli Menşeinin Tespiti Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife
- Dış Ticaret Sermaye Şirketlerine İlişkin Karar

4 Eylül 2010 - 27692

- 2010/821 4/7/1956 Tarihli ve 6772 Sayılı Kanun Kapsamına Giren Kurumlarda Çalışan İşçilere, 2010 Yılında Verilecek İlave Tediye Birinci Yarısının 7/9/2010, Diğer Yarısının 12/11/2010 Tarihinde Ödenmesi Hakkında Karar
- Kokuya Sebep Olan Emisyonların Kontrolü Yönetmeliği
- Kıyı Yapı ve Tesislerinde Planlama ve Uygulama Sürecine İlişkin Tebliğ
- Yayaların ve Diğer Korunmasız Karayolu Kullanıcılarının Korunması Hakkında Motorlu Araçların Tip Onayı ile İlgili Uygulama Usul ve Esaslarına İlişkin Tebliğ (SGM: 2010/9)
- Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 77)

7 Eylül 2010 - 27695

- Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Kanunu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Türkiye Barolar Birliği Reklam Yasağı Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- İskolu Tespit Kararı (No: 2010/75)
- Mecburi Standartların Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tebliğ (No: ÖSG-2010/20)

8 Eylül 2010 - 27696

- Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik

12 Eylül 2010 - 27697

- Elektronik Haberleşme Sektöründe Hizmet Kalitesi Yönetmeliği
- Mecburi Standardın Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tebliğ (No: ÖSG-2010/21)
- İthalatta Gözetim Uygulanmasına İlişkin Tebliğ (No: 2010/7)
- İthalatta Gözetim Uygulanmasına İlişkin Tebliğ (No: 2010/9)
- Uluslararası Gözetim Şirketi Statüsüne İlişkin Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği (No: 2010/40)
- Gümrük Genel Tebliği (Tarife-Sınıflandırma Kararları)(Seri No: 12)
- Borçlanma Araçlarının Kurul Kaydına Alınması ve Satışına İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: II, No: 25)

14 Eylül 2010 - 27699

- Denetim Görevlilerinin Uyacakları Meslekî Etik Davranış İlkeleri Hakkında Yönetmelik
- Mecburi Standard Tebliği (No: ÖSG-2010/24)
- Mecburi Standard Tebliği (No: ÖSG-2010/25)
- Ulusal Meslek Standartlarına Dair Tebliğ

15 Eylül 2010 - 27700

- Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Lisans Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

16 Eylül 2010 - 27701

- Borsa Dışı Teşkilatlanmış Menkul Kıymetler Piyasalarının Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

18 Eylül 2010 - 27703

- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 15/9/2010 Tarihli ve 3851 Sayılı Kararı

19 Eylül 2010 - 27704

- 2010/822 İthalat Rejimi Kararına Ek Karar

21 Eylül 2010 - 27706

- Yapı Malzemelerinin Tabi Olacağı Kriterler Hakkında Yönetmelik Kapsamında Türk Standartları Enstitüsünün (TSE) Gerçekleştireceği Uygunluk Değerlendirme ve Belgelendirme İşlemleri Hakkında Tebliğ (No: YİG/2010-13)

22 Eylül 2010 - 27707

- Rüzgâr Enerjisine Dayalı Üretim Tesisi Kurmak Üzere Yapılan Lisans Başvurularına İlişkin Yarışma Yönetmeliği

23 Eylül 2010 - 27708

- Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) Kapsamında Uygulanacak Teknik Şartnamelerin Yayımlanması Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: YİG/2010-14)
- Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) Kapsamında Türkiye Hazır Beton Birliği-Kalite Güvence Sistemi İktisadi İşletmesinin Onaylanmış Kuruluş Olarak Görevlendirilmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: YİG/2010-15)

- Yapı Malzemelerinin Tabi Olacağı Kriterler Hakkında Yönetmelik Kapsamında Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği-Kalite Çevre Kurulu İktisadi İşletmesinin Uygunluk Değerlendirme Kuruluşu Olarak Görevlendirilmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: YİG/2010-16)

- Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sayı: 2010/8)

- Zorunlu Karşılıklar Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sayı: 2010/9)

24 Eylül 2010 - 27709

- Szutest Teknik Kontrol ve Belgelendirme Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi'nin Onaylanmış Kuruluş Olarak Görevlendirilmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: SGM 2010/10)

- S&Q MART Kalite Güvenlik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin Onaylanmış Kuruluş Olarak Görevlendirilmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: SGM 2010/11)

- Dış Ticaret Müsteşarlığına Ait Tebliğler

- Ulusal Meslek Standartlarına Dair Tebliğ

25 Eylül 2010 - 27710

- Türk Standartlarına Uygunluk Belgesi ve TSE Markası Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: ÖSG-2010/23)

- Ticari Kalite Denetim Yeterlik Belgesi Sahibi İmalatçı-İhracatçıların Listesi

29 Eylül 2010 - 27714

- Döner Sermayeli İşletmeler Genel Tebliği (Dö-

ner Sermayeli İşletmeler Detaylı Hesap Planı)
(Sıra No: 1)

- Yemlerde İstenmeyen Maddeler Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: 2010/46)

30 Eylül 2010 - 27715

- 2010/849 İthalat Rejimi Kararına Ek Karar
- 2010/850 Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı Tarafından 4734 Sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 3'üncü Maddesinin (f) Bendi Kapsamında Yapılacak İhalelere İlişkin Esaslar Hakkında Karar
- 2010/926 22/7/2006 Tarihli ve 2006/10731 Sayılı Kararnamenin Eki Kararda Değişiklik Yapılması Hakkında Karar
- İhracat 2006/7 Sayılı İhracı Kayda Bağlı Mallara İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (İhracat 2010/11)
- Bazı Tekstil ve Konfeksiyon Ürünlerinin Denetimine İlişkin İthalat: (2010/15) Sayılı Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ

1 Ekim 2010 - 27716

- 2010/844 Bazı Alanların Düzce Teknopark Teknoloji Geliştirme Bölgesi Olarak Tespit Edilmesine ve Bazı Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin Sınırlarında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar
- 2010/852 Savunma Sanayii Müsteşarlığı Tarafından Yapılacak İhalelere İlişkin 30/5/2009 Tarihli ve 2009/15108 Sayılı Kararnamenin Eki Esaslarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Esaslar Hakkında Karar
- 2010/857 Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığının Yurt Dışında Şirket Kurması ve Kurulmuş Şirketlere İştirak Etmesi Hakkında Karar
- Kontrol Laboratuvarlarının Kuruluş, Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esaslarının Belirlenmesine Dair Yönetmelik
- Çevre Kanunu'nun 29'uncu Maddesi Uyarınca Atıksu Arıtma Tesislerinin Teşvik Tedbirlerinden Faydalanmasında Uyulacak Usul ve Esaslara Dair Yönetmelik
- Gelir Vergisi Genel Tebliği (Seri No: 276)
- Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği Sıra No: 400)
- İthalatta Gözetim Uygulanmasına İlişkin 2005/9 Sayılı Tebliğ'de Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ

2 Ekim 2010 - 27717

- Takograf Cihazları Servis Hizmetleri Hakkında Yönetmelik
- Vadeli İşlem ve Opsiyon Borsalarının Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

5 Ekim 2010 - 27720

- Kaçak Petrolün Tespit ve Tasfiyesine Dair Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

• Özelleştirme Yüksek Kurulunun 1/10/2010 Tarihli ve 2010/86 Sayılı Kararı

- 4054 Sayılı Kanun Uyarınca Anonim ve Limited Şirketlerin Yapacakları Ödemelere İlişkin Tebliğ (No: 2010/5)

6 Ekim 2010 - 27721

- 2010/888 Bazı Tarım Ürünleri İthalatında Tarife Kontenjanı Uygulanması Hakkında Karar
- 2010/916 Türkiye Halk Bankası A.Ş., T.C. Ziraat Bankası A.Ş. ve Tarım Kredi Kooperatiflerine Verilen Görevlere İlişkin Bazı Bakanlar Kurulu Kararlarında Değişiklik Yapılmasına Dair Karar
- 2010/925 Mersin Serbest Bölgesinin Sınırlarının Yeniden Belirlenmesi Hakkında Karar
- 2010/928 İçişleri Bakanlığı Tarafından, 4734 Sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 3'üncü Maddesinin (b) Bendi Kapsamında Yapılacak İhalelere İlişkin Esaslarda Değişiklik Yapılması Hakkında Esaslar
- 2010/930 Kamu İktisadi Teşebbüsleri ve Bağlı Ortaklıklarının 2010 Yılına Ait Genel Yatırım ve Finansman Programında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar
- Yabancı Sermayeli Şirketlerin Taşınmaz Mülkiyeti ve Sınırlı Aynî Hak Edinimine İlişkin Yönetmelik
- Geleneksel Bitkisel Tıbbi Ürünler Yönetmeliği
- Atıkların Yakılmasına İlişkin Yönetmelik
- Mecburi Standard Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: ÖSG-2010/22)
- Mecburi Standard Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: ÖSG-2010/26)

7 Ekim 2010 - 27722

- 2010/920 "Resmi İstatistik Programı (2007-2011, Revize 3)"nın Kabul Edilmesi ve 15/6/2009 Tarihli ve 2009/15106 Sayılı Kararnamenin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Karar
- 2010/643 Enerji ile İlgili Ürünlerin Çevreye Duyarlı Tasarımına İlişkin Yönetmelik
- Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının Denetimine Tabi Ürünlerin İthalatına Dair Dış Ticarete Standardizasyon Tebliğinde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ (No: 2010/45)
- Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ (No: 2010/4)

8 Ekim 2010 - 27723

- Bankaların İzne Tabi İşlemleri ile Dolaylı Pay Sahipliğine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik

9 Ekim 2010 - 27724

- Millî Emlak Genel Tebliği (Sıra No: 329)

10 Ekim 2010 - 27725

- 2010/958 Orta Vadeli Program (2011-2013)'in Kabul Edilmesi Hakkında Karar
- 2011-2013 Dönemi Yatırım Programı Hazırlık-

ları ile İlgili 2010/3 Sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı Genelgesi

- 2011-2013 Dönemi Bütçe Çağrısı ve Eki Bütçe Hazırlama Rehberi

- Orta Vadeli Mali Plan (2011-2013)'in Kabulüne Dair 8/10/2010 Tarihli ve 2010/28 Sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı

12 Ekim 2010 - 27727

- Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

- Türkiye İş Kurumu İşgücü Uyum Hizmetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

13 Ekim 2010 - 27728

- Düzeltme: (Gıda Güvenliği ve Kalitesinin Denetimi ve Kontrolüne Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik ile İlgili)

15 Ekim 2010 - 27730

- Elektrik Piyasası Yan Hizmetler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Türkiye-AB Katılım Öncesi Yardım Aracı (IPA) Çerçeve Anlaşmasına İlişkin Gümrük Genel Tebliği (Seri No: 1)

- Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) Kapsamında Türk Standartları Enstitüsü'nün Onaylanmış Kuruluş Olarak Görevlendirilmesine Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (No: YİG/2010-17)

- 2006/12 Sayılı Dahilde İşleme Rejimi Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (İhracat: 2010/13)

- Elektronik Haberleşme Güvenliği Kapsamında TS ISO/IEC 27001 Standardı Uygulanmasına İlişkin Tebliğ

17 Ekim 2010 - 27732

- 2010/966 2011 Yılı Programı ile 2011 Yılı Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar

18 Ekim 2010 - 27733

- Dış Ticaret Veri Sistemine İlişkin Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği (No: 2010/41)

19 Ekim 2010 - 27734

- 2010/965 Kamu Alacakları İçin Uygulanan Gecikme Zammı Oranının Yeniden Belirlenmesine İlişkin Karar

20 Ekim 2010 - 27735

- Özelleştirme Yüksek Kurulunun 15/10/2010 Tarihli ve 2010/88 Sayılı Kararı
- Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 19/10/2010 Tarihli ve 2010/ÖİB-K-15 Sayılı Kararı

21 Ekim 2010 - 27736

- Gemi İnşa Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Alkol ve Alkollü İçkilerin İç ve Dış Ticaretine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik

- Tahsilat Genel Tebliği Seri: C Sıra No: 2
- Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar'ın Uygulanmasına İlişkin 2009/1 Sayılı Tebliğ'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (2010/2)

22 Ekim 2010 - 27737

- Gider Vergileri Genel Tebliği (Seri No: 87)

23 Ekim 2010 - 27738

- 6015 Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun
- Elektrik İletim Sistemi Arz Güvenilirliği ve Kalitesi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin Geçici 9. Maddesine Göre Yapılan Yapı Denetimi İzin Belgesi Müracaatlarının Değerlendirilmesine Dair Tebliğ
- Payların Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: I, No: 42)

- Borçlanma Araçlarının Kurul Kaydına Alınması ve Satışına İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: II, No: 26)

- Yabancı Sermaye Piyasası Araçlarının ve Depo Sertifikalarının Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliği (Seri: III, No: 44)

- Özel Durumların Kamuya Açıklanmasına İlişkin Esaslar Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: VIII, No: 70)

- İhraç Ettiği Sermaye Piyasası Araçları Bir Borsa İşlem Görmeyen Ortaklıkların Özel Durumlarının Kamuya Açıklanmasına İlişkin Esaslar Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: VIII, No: 71)

- Sermaye Piyasası Araçlarının Halka Arzında Satış Yöntemlerine İlişkin Esaslar Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri: VIII, No: 72)

26 Ekim 2010 - 27741

- İskolu Tespit Kararı (No: 2010/79)
- İskolu Tespit Kararı (No: 2010/80)
- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 21/10/2010 Tarihli ve 3889 Sayılı Kararı
- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 21/10/2010 Tarihli ve 3895 Sayılı Kararı
- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 21/10/2010 Tarihli ve 3902 Sayılı Kararı

27 Ekim 2010 - 27742

- Resmî İstatistiklerde Veri Gizliliği ve Gizli Veri Güvenliğine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
- Atıksu Altyapı ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik
- Gümrük Genel Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Tarife) (Seri No: 13)

- Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 25/10/2010 Tarihli ve ÖİB-K-16 Sayılı Kararı

- 23/10/2010 Tarihli ve 27738 Sayılı Resmî Gazete'de Yayımlanan, 2010/967 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki ile İlgili

28 Ekim 2010 - 27743

- 2010/972 İthalat Rejimi Kararına Ek Karar
- 2010/973 Özel Tüketim Vergisi Kanununa Ekli (III) Sayılı Listenin (A) Cetvelinde Yer Alan Malların Vergi Oranları ile Asgari Maktu Vergi Tutarlarının Yeniden Belirlenmesine İlişkin Karar

- 2010/974 Kaynak Kullanımını Destekleme Fonu Kesintileri Hakkında Karar

- İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik

- Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik

- Atıkların Ek Yakıt Olarak Kullanılmasında Uygulacak Genel Kurallar Hakkında Tebliğin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tebliğ

- Özelleştirme Yüksek Kurulunun 27/10/2010 Tarihli ve 2010/90 Sayılı Kararı

30 Ekim 2010 - 27744

- Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

- İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2010/26)

- İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2010/29)

- Ticari Kalite Denetim Yeterlik Belgesi İptaline İlişkin Tebliğ (No: 2010/44)

- Uluslararası Gözetim Şirketi Statüsüne İlişkin Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği (No: 2010/48)

- Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 27/10/2010 Tarihli ve 2010/ÖİB-K-17 Sayılı Kararı

31 Ekim 2010 - 27745

- İç Sularda Çalışan Gemi ve İç Su Araçları Yönetmeliği

- İskolu Tespit Kararı (No: 2010/81)

- Teknik Servislerin Görevlendirilmesi Usul ve Esaslarına Dair Tebliğ (No: SGM 2010/12)

- İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2010/27)

- İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2010/28)

01 Kasım 2010 - 27746

- Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

- KOBİ'ler İçin Türkiye Finansal Raporlama Standardı Hakkında Tebliğ (Sıra No: 208)

- TÜRMÖB Bağımsız Denetim Merkezi Kurulmasına İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ (Seri I, No: 1)

2 Kasım 2010 - 27747

- 2010/985 İhracat Rejimi Kararında Değişiklik Yapılmasına Dair Karar

- 2010/669 Merkezi Kayıt Kuruluşunun Kuruluş, Faaliyet, Çalışma ve Denetim Esasları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

3 Kasım 2010 - 27748

- Özelleştirme Yüksek Kurulunun 1/11/2010 Tarihli ve 2010/93 Sayılı Kararı

4 Kasım 2010 - 27749

- Tütün Mamullerinin Üretim ve Ticaretine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik

- Bir Kısım Motorlu Karayolu Taşıtlarının Piyasadan Çekilmesine İlişkin Tebliğ (No: 62)

- KENTGES Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı (2010-2023) ile İlgili 25/10/2010 Tarihli ve 2010/34 Sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı

6 Kasım 2010 - 27751

- 2010/964 Kamu Bankalarının Yeniden Yapılandırılması ve Hisse Satış İşlemlerine İlişkin Sürenin Uzatılmasına Dair Karar

- Madencilik Faaliyetleri Uygulama Yönetmeliği

- Fikrî Haklar Ortak Veri Tabanı Yönetmeliği

- Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

7 Kasım 2010 - 27752

- İnternet Alan Adları Yönetmeliği

9 Kasım 2010 - 27754

- İskolu Tespit Kararı (No: 2010/90)

- Motorin Türlerine İlişkin Teknik Düzenleme Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ

- Otobiodizele İlişkin Teknik Düzenleme Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ

10 Kasım 2010 - 27755

- Dahilde İşleme Rejimi Tebliğinde (İhracat 2006/12) Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (İhracat: 2010/15)

- İhracı Yasak ve Ön İzne Bağlı Mallara İlişkin Tebliğde (İhracat 96/31) Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (İhracat: 2010/16)

- Düzeltme: (23/10/2010 tarihli ve 27738 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan, Elektrik İletim Sistemleri Arz Güvenilirliği ve Kalitesi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili)

- 2010/1084 Kredi Garanti Kurumlarına Sağlanacak Hazine Destegine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Kararda Değişiklik Yapılmasına Dair Karar

11 Kasım 2010 - 27756

- Karayolu Dışında Kullanılan Hareketli Makinalara Takılan İçten Yanmalı Motorlardan Çıkan

Gaz ve Parçacık Halindeki Kirlenici Emisyonlara Karşı Alınacak Tedbirlerle İlgili Tıp Onayı Yönetmeliğinde (97/68/AT) Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

- Bazı Maddelerin İthalatının İzlenmesine İlişkin 2010/20 Sayılı Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ
- İthalatta Gözetim Uygulanmasına İlişkin 2007/25 Sayılı Tebliğde Değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ
- Bazı Tarım Ürünleri İthalatında Tarife Kontenjanı Uygulanmasına İlişkin Tebliğ

DUYURULAR

MACARİSTAN'DA SATIŞA ÇIKAN HAVAALANLARI

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından Odamıza iletilen bir yazıda; Macaristan'daki bazı yerel yönetimlerin aşağıdaki havaalanlarını satışa çıkarma kararı aldıklarının öğrenildiği belirtilmektedir.

- Taszar Havaalanı (Kaposvár'a yakın eski bir hava üssü. Bir dönem ABD Hava Kuvvetleri tarafından kullanılmıştır.)
- Osceny Havaalanı (Szekszard yakınında bulunmaktadır.)
- Pogany Havaalanı (Pecs'de bulunmaktadır.)
- Veszprem Havaalanı (Pecz yakınında bulunmaktadır.)
- Per Havaalanı (Győr'de bulunmaktadır.)
- Andrashida Havaalanı (Zalaegerszeg'de bulunmaktadır.)

Konuyla ilgili olarak Macaristan Büyükelçiliği ile irtibata geçilebilir. (0103-5541)

TEKSTİL ETİKETLEME

Avrupa Parlamentosu (AP)'nın 18 Mayıs 2010 tarihinde gerçekleştirilen oturumunda, tekstil alanında tüketicilerin satın aldıkları ürünler hakkında kesin, açık ve karşılaştırılabilir bilgi edinebilmelerinin önem arz etmesi sebebiyle, Birlik çapında geçerli olacak yeni ve uyumlaştırılmış bir etiketleme sisteminin gerekliliği gündeme gelmiştir. Konuya ilişkin AP üyesi Toine Mander tarafından hazırlanan değişiklik teklifini öngören rapor, Parlamentoda oy çokluğuyla kabul edilmiştir. Avrupa Komisyonu da söz konusu rapor üzerinden tekstil ürünlerinde menşe ülke etiketinin zorunlu olması yönünde görüş bildirmiştir. Komisyon tarafından hazırlanmış olan taslak metne http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/116480.pdf web adresinden erişilebilmektedir. (0128-5537)

DEİK RUSÇA WEB SİTESİ

Üç ay önce deneme yayınına başlayan Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) Rusça web sitesinin 1 Ekim 2010 tarihi itibarıyla www.delovayaturtsiya.ru / www.delovayaturtsiya.com / www.delovayaturtsiya.net / www.delovayaturtsiya.org adreslerinde, Rusça konuşan ülkelere yönelik ülkemiz ekonomisini, DEİK ve DEİK İş Konseyi'nin

faaliyetlerini tanıtmak üzere yayına geçtiği belirtilmektedir. Söz konusu Rusça web sitesine ilan vermek isteyen firmalar, DEİK Kurumsal İletişim Koordinatörü Berivan Uysal Bilan ile +90 212 339 50 26 numaralı telefondan temasa geçerek ilan verme koşulları hakkında bilgi alabilirler. (0129-5450)

KAZAKİSTAN 1. ULUSLARARASI ÇAY, KAHVE, KAKAO FUARI

17-19 Mart 2011 tarihlerinde Kazakistan, Astana'da, Kazakistan Ticaret ve Sanayi Odası tarafından düzenlenecek olan 1. Uluslararası Çay, Kahve, Kakao - 2011 Fuarı'na ülkemizin davet edildiği bildirilmektedir. Söz konusu fuara ait detaylı bilgiye <http://www.tobb.org.tr/deid/duyurular/kazakistan.zip> adresinden ulaşılabilir. (0103-5348)

KARAÇİ BAŞKONSOLOSLUĞU TİCARET ATAŞELİĞİ

T.C. Karacı Başkonsolosluğu Ticaret Ataşeliği'ne ait dtkaraci@yahoo.com.tr adresine bilinmeyen bir şahıs tarafından girildiği, bu adreste kayıtlı tüm adreslere yanıltıcı mesaj gönderildiği bildirilmektedir. Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından, bu adresten gönderilen mesajların dikkate alınmaması gerektiği ve Karacı Başkonsolosluğu Ticaret Ataşeliği yeni irtibat adresinin karaci@dtm.gov.tr olduğu belirtilmektedir. (0103-5334)

ÜLKE BİLGİLERİ

MEKSİKA VATANDAŞLARINA SINIRDA VİZE VERİLMESİ UYGULAMASI

Turistik veya ticari/iş görüşmesi amaçlarıyla Türkiye'ye seyahat etmek isteyen geçerli hizmet, hususi ve umuma mahsus pasaport hamili Meksika vatandaşlarına, 20 ABD Doları / 15 Avro karşılığında, 90 gün ikamet süreli müteaddit girişli vizelerin sınır kapılarımızda bandrol tatbiki suretiyle ita edilmesine 1 Eylül 2010 tarihinden başlanmış olduğu bildirilmektedir. Anılan ülke vatandaşlarına 180 gün içerisinde toplam ikamet süresi 90 günü aşmamak kaydıyla müteaddit girişli olarak sınırda vize ita edilmesine ilişkin esaslar aşağıda maruzdur:

- Turistik amaçlı veya iş ve ticari görüşmeler kapsamında seyahat etmeleri;
- Geçerli ABD, Japonya, İngiltere, Kanada ve/veya Schengen vizesi hamili olmaları;
- ABD, Japonya, İngiltere, Kanada ve/veya Schengen bölgesi ülkelerinde ikamet eden Meksika vatandaşlarının sınır kapılarında geçerlilik süresi en az bir yıl olan ikamet tezkeresi veya daimi ikamet tezkeresi ibraz etmeleri gerekmektedir. (0103-4666)

SLOVENYA VATANDAŞLARINA SINIRDA VİZE VERİLMESİ UYGULAMASI

Bakanlar Kurulu'nun 27 Temmuz 2010 tarih ve 27673 sayılı kararıyla, umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşlarına, ülkemize turistik veya ticari amaçlı seyahatlerinde toplam ikamet süresi 180 gün içerisinde 90 günü aşmamak kay-

dıyla vize muafiyeti sağlanmasının uygun görüldüğü belirtilmektedir. Söz konusu vize muafiyetine ilişkin düzenlemeler hudut kapılarımızda 25 Ağustos 2010 tarihinden itibaren uygulanmaya başlanmıştır. Umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşlarına yönelik yeni vize rejimine ilişkin esaslar aşağıda verilmektedir:

- Umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşları ülkemize yapacakları turistik veya ticari amaçlı seyahatlerinde toplam ikamet süresi 180 gün içerisinde 90 günü aşmamak kaydıyla vizeden muafırlar.
- Umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşlarının çalışma, uzun süreli ikamet (90 günü aşan süreler için), öğrenim, eğitim, aile birleşimi, ilmi araştırma ve montaj-bakım-onarım gibi özel amaçlı seyahatleri dış temsilciliklerimizden alacakları "özel meşruhatlı vize"ye tabidir.
- Son 180 gün zarfında, toplam 90 günlük ikamet süresini doldurup Türkiye'ye tekrar gelmek isteyen umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşları ancak 180 günlük sürenin bitiminde, vize muafiyetinden istifadeyle, Türkiye'ye tekrar girebilirler.
- Son 180 gün zarfında, toplam 90 günlük ikamet süresini doldurduğu halde, 180 günlük süre dolmadan Türkiye'ye gelmek isteyen umuma mahsus pasaport hamili Slovenya vatandaşları ise dış temsilciliklerimizden amacına uygun vize almak zorundadırlar. Bu kişilere verilecek vizeler izne tabidir. (0129-4517)

FUARLAR

❖ GHANA-Akra Türk İhraç Ürünleri Fuarı 08-11 Aralık 2010

Meridyen International Fair Org.

Forem International Fair Org.

Tel: +90 (212) 210 50 50 / Dhl: 1183

Cep: +90 (536) 233 86 19

Fax: +90 (212) 210 17 33

fsekitmez@meridyenfair.com

❖ ÖZBEKİSTAN-Taşkent Türk İhraç Ürünleri Fuarı 22-24 Şubat 2011

Meridyen International Fair Org.

Forem International Fair Org.

Tel: +90 (212) 210 50 50 / Dhl: 1183

Cep: +90 (536) 233 86 19

Fax: +90 (212) 210 17 33

fsekitmez@meridyenfair.com

❖ AZERBAJCAN-Bakü Türk İhraç Ürünleri Fuarı 09-11 Nisan 2011

Meridyen International Fair Org.

Forem International Fair Org.

Tel: +90 (212) 210 50 50 / Dhl: 1183

Cep: +90 (536) 233 86 19

Fax: +90 (212) 210 17 33

fsekitmez@meridyenfair.com